

**RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG OOST-
VLAANDEREN, AFDELING GENT, 25 MAART
2019, 28STE KAMER (G28 – 3R)**

Rolnummer

17G013573

Systeemnummer

17RG31573

Notitienummer parket

FD55.98.265/2017

GE55.98.254/2017

Datum van uitspraak

25 maart 2019

Naam beklaagden

N. A. ea

Gezien de stukken van vervolging en de beschikking van de raadkamer, d.d. 10 oktober 2018/
waarbij de in verdenkinggestelden verwezen werden naar de correctionele rechtbank.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE tegen:

1. **N. A.**, geboren te (...) (Bulgarije) op (...), wonende te (...) (Bulgarije), zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk, van Bulgaarse nationaliteit

op basis van EAB d.d. 24/10/2017 werd door de Rechtbank in Bulgarije op 01/11/2017 de overlevering toegestaan, de feitelijke overdracht werd uitgesteld tot de beëindiging van de strafprocedure 2980/2016 van het gespecialiseerde Strafhof;

2. **A. N. J. M.**, geboren te Irak op (...), zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk, van Iraakse nationaliteit
ook gekend onder de roepnaam “N.”

thans terzake aangehouden krachtens een bevel tot aanhouding van mevrouw de Onderzoeksrechter Van Wemmel d.d. 04/05/2018. zoals gehandhaafd door de Raadkamer te Gent dd. 05/09/2018 en opgesloten in de rijksgevangenis te Gent;

3. **A. D. T.**, geboren te (...) (Bulgarije) op (...), van Bulgaarse nationaliteit, wonende te (...) (Bulgarije), zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk, thans wonende te (...);

ook gekend onder de roepnamen D. V., B. D., D., D6.

op basis van EAB d.d. 24/10/2017 werd door de Rechtbank in Bulgarije op 01/11/2017 de overlevering toegestaan, de feitelijke overdracht werd uitgesteld tot de beëindiging van de strafprocedure 2980/2016 van het gespecialiseerde Strafhof:

4. **B. T. P.**, geboren te (...) (Bulgarije) op (...), van Bulgaarse nationaliteit, zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk

thans terzake aangehouden krachtens een bevel tot aanhouding van mevrouw de Onderzoeksrechter Van Wemmel d.d. 09/10/2018. en opgesloten in de rijksgevangenis te Gent;

5. **P. P. M.**, geboren te (...) (Bulgarije) op (...), van Bulgaarse nationaliteit, zonder gekende woon- of verblijfsplaats in het Rijk

thans terzake aangehouden krachtens een bevel tot aanhouding van mevrouw de Onderzoeksrechter Van Wemmel d.d. 17/11/2017, zoals gehandhaafd door de Raadkamer te Gent dd. 05/09/2018 en opgesloten in de rijksgevangenis te Gent:

6. **G. T. P.**, geboren te (...) (Bulgarije) op (...), van Bulgaarse nationaliteit, zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk

ook gekend onder de roepnaam S.

in afwachting uitvoering EAB d.d. 24/10/2017 door het Verenigd Koninkrijk, werd op 05/05/2018 aangetroffen:

7. **N. I.**, geboren te (...) (Bulgarije) op (...), van Bulgaarse nationaliteit, zonder gekende woon- of verblijfsplaats in het Rijk

thans terzake aangehouden krachtens een bevel tot aanhouding van mevrouw de Onderzoeksrechter Van Wemmel d.d. 24/11/2017. zoals gehandhaafd door de Raadkamer te Gent dd. 05/09/2018 en gehandhaafd door de KI te Gent op 20/09/2018 en opgesloten in de rijksgevangenis te Gent;

8. De zichzelf noemende **S. S.**, geboren te (...) (Irak) op (...), van Irakese nationaliteit, zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk

ook gekend in het Rijk onder de naam **S. C.**, geboren te (...) (Griekenland) op (...) van Griekse nationaliteit

ook gekend onder de roepnamen **S., S.**

thans terzake aangehouden krachtens een bevel tot aanhouding van mevrouw de Onderzoeksrechter Van Wemmel d.d. 23/02/2018 zoals gehandhaafd door de Raadkamer te Gent dd. 05/09/2018 en opgesloten in de rijksgevangenis te Oudenaarde:

9. **I. A. Y.**, geboren te (...) (Bulgarije) op (...), van Bulgaarse nationaliteit, zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk

thans terzake aangehouden krachtens een bevel tot aanhouding van mevrouw de Onderzoeksrechter Van Wemmel d.d. 17/11/2017. zoals gehandhaafd door de Raadkamer te Gent dd. 05/09/2018 gehandhaafd door de KI te Gent op 20/09/2018 en opgesloten in de rijksgevangenis te Gent:

10. **A. R. S.** , geboren te (...) (Irak) op (...), van Belgische nationaliteit, wonende te (...)

terzake aangehouden geweest bij bevel tot aanhouding d.d. 26/10/2017 van mevrouw de Onderzoeksrechter Van Wemmel en opnieuw in vrijheid gesteld onder voorwaarden bil beschikking van de Raadkamer dd. 06/07/2018:

11. **A. L. H.**, geboren te (...) (Irak) op (...), van Belgische nationaliteit, wonende te (...);

12. **H. M.**, geboren te (...) (Syrië) op (...), wonende te (...).

in vrijheid gesteld onder voorwaarden bij beschikking van mevrouw de Onderzoeksrechter Van Wemmel dd. 26/10/2017. zoals verlengd bij beschikking dd. 06/07/2018 van dezelfde Onderzoeksrechter;

13. **M. M.**, geboren te (...) (Bulgarije) op (...), van Bulgaarse nationaliteit, zonder gekende woon- of verblijfsplaats in het Rijk, thans wonende te (...),

terzake aangehouden geweest bij bevel tot aanhouding d.d. 09/11/2017 van mevrouw de Onderzoeksrechter Van Wemmel en opnieuw in vrijheid gesteld onder voorwaarden bij arrest van de Kamer van Inbeschuldigingstelling dd. 15/03/2018 zoals verlengd bij beschikking dd. 24/05/2018 (ingaaend op 15/06/2018) van dezelfde Onderzoeksrechter;

14. **F. Z.**, geboren te (...) (Bulgarije), op (...), van Bulgaarse nationaliteit, verblijvende te (...)

terzake aangehouden geweest bij bevel tot aanhouding d.d. 26/10/2017 van mevrouw de Onderzoeksrechter Van Wemmel en opnieuw in vrijheid gesteld onder voorwaarden bij beschikking van de Raadkamer dd. 21/03/2018. zoals verlengd bij beschikking dd. 24/05/2018 (ingaaand op 21/06/2018) van dezelfde Onderzoeksrechter;

15. **S. S.**, geboren te (...) (Bulgarije) op (...), wonende te (...), van Bulgaarse nationaliteit

terzake aangehouden geweest bij bevel tot aanhouding d.d. 26/10/2017 van mevrouw de Onderzoeksrechter Van Wemmel en opnieuw in vrijheid gesteld onder voorwaarden bij arrest van de Kamer van Inbeschuldigingstelling dd. 25/01/2018. zoals verlengd bij beschikking d.d. 06/07/2018 van dezelfde Onderzoeksrechter;

16. **Z. L. I.**, geboren te (...) (Bulgarije) op (...), thans wonende te (...), van Bulgaarse nationaliteit.

VERDACHT VAN:

A.

leidend persoon te zijn geweest van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft, (art. 324 bis en 324 ter § 4 Sw)

De eerste

Te Zelzate en Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 02/07/2016 tot en met 26/10/2017

De tweede

Te Zelzate en Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/07/2017 tot en met 26/10/2017

B.

De derde, de vierde, de vijfde, de zesde en de tiende

terwijl hij wist dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van de criminele organisatie, zoals bedoeld in artikel 324 bis van het Strafwetboek, te hebben deelgenomen aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft, (art. 324 bis en 324 ter § 3 Sw)

de derde

Te 9000 Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 02/07/2016 tot en met 26/10/2017

de vierde

Te 9000 Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 02/07/2016 tot en met 26/10/2017

de vijfde

Te 9000 Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 02/07/2016 tot en met 26/10/2017

De zesde

Te 9000 Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 02/07/2016 tot en met 26/10/2017

De tiende

Te 9060 Zelzate en te 9100 Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, in de periode van 01/07/2017 tot 26/10/2017

C.

De zevende, de achtste, de negende, de elfde, de twaalfde, de dertiende, de veertiende, de vijftiende, de zestiende

terwijl hij wist dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van de criminele organisatie, zoals bedoeld in artikel 324 bis van het Strafwetboek, te hebben deelgenomen aan de voorbereiding of de uitvoering van enige geoorloofde activiteit van die criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft, (art. 324 bis en 324 ter § 2 Sw)

De zevende

Te 9060 Zelzate en 9100 Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/03/2017 tot en met 26/10/2017

De achtste

Te 9060 Zelzate en te 9100 Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, in de periode van 01/07/2017 tot 26/10/2017

De negende

Te 9000 Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/07/2016 tot en met 13/10/2016

De elfde

Te 9060 Zelzate en te 9100 Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, in de periode van 01/07/2017 tot 26/10/2017

De twaalfde

Te Waasmunster en bij samenhang elders in het Rijk, van 01/09/2017 tot en met 26/10/2017

De dertiende

Te 9000 Gent, en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/09/2017 tot en met 26/10/2017

De veertiende

Te 9000 Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/08/2016 tot en met 26/10/2017

De vijftiende

Te 9000 Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/08/2016 tot en met 26/10/2017

De zestiende

Te Evergem en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/09/2017 tot en met 26/10/2017

D.

De eerste, de tweede, derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de achtste, de negende, de tiende, de elfde, de twaalfde, de dertiende, de veertiende, de vijftiende, de zestiende

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, nl.

Bij inbreuk op artikel 77 bis en 80 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich plichtig te hebben gemaakt aan het misdrijf van mensensmokkel door ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, onder meer van volgende **geïdentificeerde personen**:

K. A. (...), K. J. (...), **S. P.** (...), **K. K.** (...), **S. J.** (...), S. K. (...), **S. K. B.** (...), S. M. (...), S. MA. (...), K. K. S. (...), K. K. SU. (...), S. SU.(...), K. T. (...), M. F.(...), H. F. (...), H. J. (...), **A. H.** (...), R. A. (...), A. R. (...), K. O. (...), A. C. (...), S. I. (...), M. M. (...), T. M. H. (...), S. A. M. S. (...), T. T. P. (...), Z. A. H. A. (...), S. K. M. (...), L. V. K. (...), **N. M. H.**(...), **N. H. L.** (...), **N. P. V.** (...), **M. T. H.** (...), S. MH. (...), K. B. (...), **S. V.** (...), **SI. M.** (...), S. A. (...), K. R. (...), **K. J.** (...), K. S. (...), **K. Y.** (...), **N. H. L.** (...), **M. T. H.** (...), **N. P. V.** (...), **N. M. H.** (...), **N. T. T.** (...), T. Q. L. (...), N. T. H. (...), N. V. N. (...), N. T. L. (...), V. T. T. H. (...), S. A. S. (...) S. D. K. (...), S. S. (...), K. N. (...), G. K. (...), **S. H.** (...), **K. P.** (...), **K. K.** (...), A. S. R. (...), S. R. (...), S. M. (...), K. P. (...), K. S. K. (...), S. P. (...), K. M. (...), S. H. (...), K. M. (...), S. K. (...), K. D. (...), **S. G.** (...), **M. M.** (...), **K. V.** (...), **K. R.** (...), O. H. A. (...), K. A. O. (...), B. M. (...),

P. M. (...), S. F. R. (...), S. A. (...), **P. S.** (...), **P. S.** (...), A. K.(...), M. K. (...), M. A. (...), M. N. (...), **M. B.** (...), **M. H.** (...), **K. K.** (...), H. H. (...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), **J. C.** (...)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd ten opzichte van een minderjarige, onder meer van volgende geïdentificeerde minderjarigen:

S. P.(...), K. K.(...), S. J.(...), S. K. B.(...), **A. H.**(...), N. M. H.(...), N. H. L.(...), N. P. V.(...), M. T. H.(...), S. V.(...), SI. M. (...), K. J.(...), K. Y. (...), N. H. L.(...), M. T. H.(...), N. P. V.(...), N. M. H.(...), N. T. T.(...), S. H. (...), K. P. (...), K. K. (...), S. G. (...), M. M. (...), K. V. (...), K. R. (...), P. S. (...), P. S. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...), J. C. (...)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruikte maken van de bijzonder kwetsbare situatie waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken

met de omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar is gebracht onder meer ten opzichte van volgende geïdentificeerde personen:

K. A.(...), K. J. (...), S. P.(...), K. K. (...), S. J.(...), S. K. (...), S. K. B.(...), S. M.(...), S. MA. (...), K. K. S. (...), K. K. SU. (...), S. SU.(...), K. T.(...), M. F.(...), H. F. (...), H. J.(...), **A. H.**(...), R. A.(...), A. R.(...), K. O. (...), A. C. (...), S. I. (...), M. M.(...), T. M. H.(...), S. A. M. S.(...), T. T. P. (...), Z. A. H. A. (...), S. K. M.(...), L. V. K.(...), N. M. H. (...), N. H. L.(...), N. P. V.(...), M. T. H.(...), S. MH.(...), K. B.(...), S. V.(...), SI. M. (...), S. A.(...), K. R.(...), K. J.(...), K. S.(...), K. Y. (...), N. H. L.(...), M. T. H.(...), N. P. V.(...), N. M. H.(...), N. T. T.(...), T. Q. L. (...), N. T. H.(...), N. V. N.(...), N. T. L. (...), V. T. T. H.(...), S. A. S.(...) S. D. K.(...), S. S.(...), K. N.(...), G. K.(...), S. H. (...), K. P. (...), K. K. (...), A. S. R.(...), S. R.(...), S. M. (...), K. P. (...), K. S. K. (...), S. P. (...), K. M. (...), S. H.(...), K. M. (...), S. K. (...), K. D. (...), S. G. (...), M. M. (...), K. V. (...), K. R. (...), O. H. A. (...), K. A. O. (...), B. M. (...), P. M. (...), S. F. R. (...), S. A. (...), P. S. (...), P. S. (...), A. K.(...), M. K. (...), M. A. (...), M. N. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...), H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt

met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet

De eerste

Te Zelzate en Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 02/07/2016 tot en met 26/10/2017

- **02/07/2016 (5 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name K. A.(...), K. J. (...), S. P.(...), K. K.(...), S. J.(...))**
- **04/07/2016 (8 personen, waarvan 1 minderjarige, met name S. K. (...), S. K. B.(...), S. M.(...), S. MA. (...), K. K. S. (...), K. K. SU. (...), S. SU.(...), K. T.(...))**
- **18/07/2016 (8 personen, waarvan 1 minderjarige, met name M. F.(...), H. F. (...), H. J.(...), A. H.(...), R. A.(...), A. R.(...), K. O. (...), A. C. (...))**
- **02/08/2016 (7 personen, met name S. I. (...), M. M.(...), T. M. H. (...), S. A. M. S.(...), T. T. P.(...), Z. A. H. A. (...), S. K. M.(...))**
- **07/08/2016 (5 personen, waarvan 4 minderjarigen, met name L. V. K.(...), N. M. H. (...), N. H. L.(...), N. P. V.(...), M. T. H.(...))**
- **16/08/2016 (8 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name S. MH.(...), K. B.(...), S. V.(...), SI. M. (...), S. A.(...), K. R.(...), K. J.(...), K. S.(...))**
- **17/08/2016 (11 personen, waarvan 6 minderjarigen, met name K. Y. (...), N. H. L.(...), M. T. H.(...), N. P. V.(...), N. M. H.(...), N. T. T.(...), T. Q. L. (...), N. T. H.(...), N. V. N.(...), N. T. L. (...), V. T. T. H.(...))**
- **13/09/2016 (8 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name S. A. S.(...) S. D. K.(...), S. S.(...), K. N.(...), G. K.(...), S. H. (...), K. P. (...), K. K. (...))**
- **13/10/2016 (1 persoon, met name A. S. R.(...))**
- **03/11/2016 (7 personen, waarvan 1 minderjarige, met name S. R.(...), S. M. (...), K. P. (...), K. S. K. (...), S. P. (...), K. M. (...))**
- **06/11/2016 (8 personen, waarvan 4 minderjarigen, met name S. H.(...), K. M. (...), S. K. (...), K. D. (...), S. G. (...), M. M. (...), K. V. (...), K. R. (...))**
- **23/05/2017 (3 personen, met name O. H. A. (...), K. A. O. (...), B. M. (...))**
- **20/06/2017 (5 personen, waarvan 2 minderjarigen, met name P. M. (...), S. F. R. (...), S. A. (...) P. S. (...), P. S. (...))**
- **07/09/2017 (7 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name A. K.(...), M. K. (...), M. A. (...), M. N. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...))**
- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

De tweede

Te Zelzate en Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/07/2017 tot en met 26/10/2017

- **23/05/2017 (3 personen, met name O. H. A. (...), K. A. O. (...), B. M. (...))**
- **20/06/2017 (5 personen, waarvan 2 minderjarigen, met name P. M. (...), S. F. R. (...), S. A. (...) P. S. (...), P. S. (...))**
- **07/09/2017 (7 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name A. K.(...), M. K. (...), M. A. (...), M. N. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...))**
- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

De derde

Te Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 02/07/2016 tot en met 26/10/2017:

- **02/08/2016 (7 personen, met name S. I. (...), M. M.(...), T. M. H.(...), S. A. M. S.(...), T. T. P.(...), Z. A. H. A. (...), S. K. M.(...))**
- **07/08/2016 (5 personen, waarvan 4 minderjarigen, met name L. V. K.(...), N. M. H.(...), N. H. L.(...), N. P. V.(...), M. T. H.(...))**
- **17/08/2016 (11 personen, waarvan 6 minderjarigen, met name K. Y. (...), N. H. L.(...), M. T. H.(...), N. P. V.(...), N. M. H.(...), N. T. T.(...), T. Q. L. (...), N. T. H.(...), N. V. N.(...), N. T. L. (...), V. T. T. H.(...))**
- **13/09/2016 (8 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name S. A. S.(...) S. D. K.(...), S. S.(...), K. N.(...), G. K.(...), S. H. (...), K. P. (...), K. K. (...))**
- **23/05/2017 (3 personen, met name O. H. A. (...), K. A. O. (...), B. M. (...))**

De vierde

Te Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 02/07/2016 tot en met 26/10/2017:

- **18/07/2016 (8 personen, waarvan 1 minderjarige, met name M. F.(...), H. F. (...), H. J.(...), A. H.(...), RANDA Amln (...), A. R.(...), K. O. (...), A. C. (...))**
- **02/08/2016 (7 personen, met name S. I. (...), M. M.(...), T. M. H.(...), S. A. M. S.(...), THU Y Thanh Phan (...), Z. A. H. A. (...), S. K. M.(...))**
- **17/08/2016 (11 personen, waarvan 6 minderjarigen, met name K. Y. (...), N. H. L.(...), M. T. H.(...), N. P. V.(...), N. M. H.(...), N. T. T.(...), T. Q. L. (...), N. T. H.(...), N. V. N.(...), N. T. L. (...), V. T. T. H.(...))**
- **03/11/2016 (7 personen, waarvan 1 minderjarige, met name S. R.(...), S. M. (...), K. P. (...), K. S. K. (...), S. P. (...), K. M. (...))**
- **07/09/2017 (7 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name A. K.(...), M. K. (...), M. A. (...), M. N. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...))**

De vijfde

Te Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 02/07/2016 tot en met 26/10/2017:

- **16/08/2016 (8 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name S. MH.(...), K. B.(...), S. V.(...), SI. M. (...), S. A.(...), K. R.(...), K. J. (...), K. S. (...))**
- **13/09/2016 (8 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name S. A. S.(...) S. D. K.(...), S. S.(...), K. N.(...), G. K.(...), S. H. (...), K. P. (...), K. K. (...))**
- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

De zesde

Te Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 02/07/2016 tot en met 26/10/2017:

- **18/07/2016 (8 personen, waarvan 1 minderjarige, met name M. F.(...), H. F. (...), H. J.(...), A. H.(...), R. A.(...), A. R.(...), K. O. (...), A. C. (...))**
- **02/08/2016 (7 personen, met name S. I. (...), M. M.(...), T. M. H.(...), S. A. M. S.(...), T. T. P.(...), Z. A. H. A. (...), S. K. M.(...))**
- **17/08/2016 (11 personen, waarvan 6 minderjarigen, met name K. Y. (...), N. H. L.(...), M. T. H.(...), N. P. V.(...), N. M. H.(...), N. T. T.(...), T. Q. L. (...), N. T. H.(...), N. V. N.(...), N. T. L. (...), V. T. T. H.(...))**
- **03/11/2016 (7 personen, waarvan 1 minderjarige, met name S. R.(...), S. M. (...), K. P. (...), K. S. K. (...), S. P. (...), K. M. (...))**
- **06/11/2016 (8 personen, waarvan 4 minderjarigen, met name S. H.(...), K. M. (...), S. K. (...), K. D. (...), S. G. (...), M. M. (...), K. V. (...), K. R. (...))**
- **07/09/2017 (7 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name A. K.(...), M. K. (...), M. A. (...), M. N. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...))**
- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

De zevende

Te 9060 Zelzate en 9100 Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, in de periode van 01/03/2017 tot en met 26/10/2017 en minstens op:

- **23/05/2017 (3 personen, met name O. H. A. (...), K. A. O. (...), B. M. (...))**
- **20/06/2017 (5 personen, waarvan 2 minderjarigen, met name P. M. (...), S. F. R. (...), S. A. (...) P. S. (...), P. S. (...))**
- **07/09/2017 (7 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name A. K.(...), M. K. (...), M. A. (...), M. N. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...))**
- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

De achtste

Te 9060 Zelzate en te 9100 Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, in de periode van 01/07/2017 tot 26/10/2017 en minstens op:

- **23/05/2017 (3 personen, met name O. H. A. (...), K. A. O. (...), B. M. (...))**
- **07/09/2017 (7 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name A. K.(...), M. K. (...), M. A. (...), M. N. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...))**
- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

De negende

Te Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/07/2016 tot en met 13/10/2016 en minstens op:

- **02/07/2016 (5 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name K. A.(...), K. J. (...), S. P.(...), K. K.(...), S. J.(...))**
- **04/07/2016 (8 personen, waarvan 1 minderjarige, met name S. K. (...), S. K. B.(...), S. M.(...), S. MA. (...), K. K. S. (...), K. K. SU. (...), S. SU.(...), K. T.(...))**
- **16/08/2016 (8 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name S. MH.(...), K. B.(...), S. V.(...), SI. M. (...), S. A.(...), K. R.(...), K. J. (...), K. S.(...))**
- **13/09/2016 (8 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name S. A. S.(...) S. D. K.(...), S. S.(...), K. N.(...), G. K.(...), S. H. (...), K. P. (...), K. K. (...))**
- **13/10/2016 (1 persoon, met name A. S. R.(...))**

De tiende

Te 9060 Zelzate en te 9100 Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, in de periode van 01/07/2017 tot 26/10/2017 en minstens op:

- **07/09/2017 (7 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name A. K.(...), M. K. (...), M. A. (...), M. N. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...))**
- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

De elfde

Te 9060 Zelzate en te 9100 Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, in de periode van 01/07/2017 tot 26/10/2017 en minstens op:

- **07/09/2017 (7 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name A. K.(...), M. K. (...), M. A. (...), M. N. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...))**
- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

De twaalfde

Te Waasmunster en bij samenhang elders in het Rijk, van 01/09/2017 tot en met 26/10/2017, en minstens op:

- **07/09/2017 (7 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name A. K.(...), M. K. (...), M. A. (...), M. N. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...))**
- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

De dertiende

Te Gent, en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/09/2017 tot en met 26/10/2017 en minstens op:

- **07/09/2017 (7 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name A. K.(...), M. K. (...), M. A. (...), M. N. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...))**
- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

De veertiende

Te Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/08/2016 tot en met 26/10/2017 en minstens op:

- **17/08/2016 (11 personen, waarvan 6 minderjarigen, met name K. Y. (...), N. H. L.(...), M. T. H.(...), N. P. V.(...), N. M. H.(...), N. T. T.(...), T. Q. L. (...), N. T. H.(...), N. V. N.(...), N. T. L. (...), V. T. T. H.(...))**
- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

De vijftiende

Te Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/08/2016 tot en met 26/10/2017 en minstens op:

- **17/08/2016 (11 personen, waarvan 6 minderjarigen, met name K. Y. (...), N. H. L.(...), M. T. H.(...), N. P. V.(...), N. M. H.(...), N. T. T.(...), T. Q. L. (...), N. T. H.(...), N. V. N.(...), N. T. L. (...), V. T. T. H.(...))**
- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

De zestiende

Te Evergem en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/09/2017 tot en met 26/10/2017 en minstens op:

- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

E.

De eerste, de tweede, de zesde, de zevende, de achtste, de tiende, de elfde en de dertiende

Gepoogd te hebben, waarbij het voornemen om een misdaad te plegen zich heeft geopenbaard door uitwendige daden die een begin van uitvoering van die misdaad uitmaakten en alleen ten gevolge van omstandigheden, van de wil van de dader onafhankelijk, zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist, met name

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, nl.

Bij inbreuk op artikel 77 bis en 80 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich plichtig te hebben gemaakt aan het misdrijf van mensensmokkel door ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, met name van niet nader geïdentificeerde personen

Te Zelzate en bij samenhang elders in het Rijk op 22/08/2017 en op 05/09/2017

F.

De eerste, de tweede en de vijfde

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, nl.

Met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, wetende dat het stuk vals of vervalst was, gebruik gemaakt te hebben van authentieke of openbare geschriften, vals opgemaakt door een persoon, die geen ambtenaar is namelijk :

- Een rijbewijs op naam van H. D., geboren te (...) (Bulgarije) op (...), met nummer (...), geldig van 10/03/2010 tot en met 18/03/2020 (neergelegd ter griffie OS 2018002655) (artikel 196 lid 1 en 3, 197, 213 en 214 Sw)

Te 9000 Gent en bij samenhang elders in het Rijk, in de periode van 10/10/2017 tot en met 13/10/2017, minstens op 13/10/2017

G.

De achtste

Met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, wetende dat het stuk vals of vervalst was, gebruik gemaakt te hebben van authentieke of openbare geschriften/ vals opgemaakt door een persoon, die geen ambtenaar is namelijk:

1. Een Griekse identiteitskaart met serienummer (...) op naam van S. C.
2. Een Grieks rijbewijs op naam van S. C.

(artikel 196 lid 1 en 3, 197, 213 en 214 Sw)

Te 9060 Zelzate minstens op 09/09/2017

H.

De achtste

In het openbaar de naam **S. C.** die hem niet toekomt, aangenomen te hebben.

(artikel 231 Sw)

Te 90660 Zelzate minstens op 09/09/2017

* * * * *

PROCEDURE

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaardingen werden regelmatig betekend.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van de Nederlandse taal.

In hoofde van de beklaagden worden ten aanzien van de tenlasteleggingen **verzachtende omstandigheden** aangenomen zoals voorzien in de beschikking van de raadkamer.

De rechtbank heeft als tolk aangesteld H. S., teneinde de beklaagden bij te staan voor de vertaling van de gezegden van de Nederlandse taal in de Arabische taal en vice versa en die de door de wet voorziene eed heeft afgelegd.

De rechtbank heeft als tolk aangesteld B. V., teneinde de beklaagden bij te staan voor de vertaling van de gezegden van de Nederlandse taal in de Bulgaarse taal en vice versa en die de door de wet voorziene eed heeft afgelegd.

De rechtbank heeft als tolk aangesteld M. K., teneinde de beklaagden bij te staan voor de vertaling van de gezegden van de Nederlandse taal in de Bulgaarse taal en vice versa en die de door de wet voorziene eed heeft afgelegd.

De rechtbank heeft als tolk aangesteld F. S., teneinde de beklaagden bij te staan voor de vertaling van de gezegden van de Nederlandse taal in de Koerdisch (Sorani) taal en vice versa en die de door de wet voorziene eed heeft afgelegd.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 28 november 2018.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzitting van 10 december 2018.

De zaak werd op de terechtzitting van 10 december 2018 in zijn geheel hernomen door de huidige samenstelling van de zetel.

De zaak werd voor behandeling uitgesteld naar de terechtzittingen van 9 januari 2019, 30 januari 2019 en 25 februari 2019.

De rechtbank aanhoorde op de terechtzitting van 25 februari 2019

- de middelen en de conclusies van de **BURGERLIJKE PARTIJ, het federaal centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel**, afgekort MYRA, voorheen het centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, instelling van openbaar nut, opgericht bij de Wet van 15 februari 1993, en zoals opgevormd door de Wet van 17 augustus 2013, waarvan de zetel gevestigd is te 1000 Brussel, Koningsstraat 138, in haar eis tegen de beklaagden, voorgedragen door meester A. L., advocaat te (...).
- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door mevrouw A. Lukowiak, federaal procureur;
- de eerste beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester V. C. J. en meester K. C., beiden advocaat te (...);
- de tweede beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester L. N., advocaat te (...);
- de derde beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester C. M., advocaat te (...);
- de vierde beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester G. T., advocaat te (...);
- de vijfde beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester V. B. J., advocaat te (...);

- de zesde beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester S. M., advocaat te (...);
- de zevende beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester V. J., advocaat te (...);
- de achtste beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester D. P. L., advocaat te (...);
- de negende beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester V. S., advocaat te (...);
- de tiende beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester V. M. P., advocaat te (...); die in ondergeschikte orde een werkstraf vraagt;
- de elfde beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester T. A., advocaat te (...); die in ondergeschikte orde de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt en in uiterst ondergeschikte orde een werkstraf vraagt;
- de twaalfde beklaagde, in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester H. A., in de plaats van meester S. O., beiden advocaat te (...);
- de dertiende beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester V. H. F., advocaat te (...);
- de veertiende beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester G. T., advocaat te (...);
- de vijftiende beklaagde, in haar middelen van verdediging, voorgedragen door haarzelf en bijgestaan door meester V. H. A., advocaat te (...);
- de zestiende beklaagde, in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door hemzelf en bijgestaan door meester S. K., advocaat te (...);
- gehoord het openbaar ministerie in haar gunstig advies met betrekking tot de gevraagde opschorting van de uitspraak van de veroordeling in hoofde van de elfde beklaagde.

VOORAFGAANDELIJK

Gelet op hun onderlinge samenhang is de rechtbank bevoegd om kennis te nemen van alle feiten omschreven onder de in de dagvaarding weerhouden tenlasteleggingen.

De rechtbank stelt vast dat de tenlasteleggingen A, B, C en D in dagvaarding dienen hernummerd te worden in de zin zoals in het beschikkend gedeelte vermeld.

De rechtbank stelt vast dat de tenlasteleggingen D en H in dagvaarding dienen verbeterd te worden in de zin zoals in het beschikkend gedeelte vermeld.

De rechtbank stelt vast dat de identiteit van de zesde beklaagde dient verbeterd te worden zoals in het beschikkend gedeelte vermeld.

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Procedureel

1. Zaak niet in staat

De eerste beklaagde stelt dat de zaak niet in staat is omdat het van cruciaal belang is voor zijn rechten van verdediging dat de integrale dossiers met notitienummer BG.55.FO.003676/2017 en met notitienummer DE.55.L7.004853/2017 worden gevoegd bij het onderhavig dossier. Deze dossiers zouden betrekking hebben op de onderscheppingen van de transporten op 7 september 2017 in Zeebrugge en op 13 oktober 2017 in Hamme.

De eerste beklaagde stelt dat bij gebreke daarvan de strafvordering onontvankelijk dient te worden verklaard wegens een manifeste en onherstelbare schending van zijn recht op een eerlijk proces.

Het Federaal Parket stelt dat er geen sprake is van een schending van het recht op een eerlijk proces en dat de rechten van verdediging van de eerste beklaagde niet zijn geschonden. Zij stelt dan ook dat de desbetreffende dossiers niet dienen te worden gevoegd bij het huidige strafdossier.

De rechtbank is van oordeel dat de eerste beklaagde onvoldoende aannemelijk maakt dat het noodzakelijk is dat de dossiers met notitienummer BG.55.FO.003676/2017 en met notitienummer DE.55.L7.004853/2017 worden gevoegd bij het onderhavig dossier. Meer bepaald oordeelt de rechtbank dat de eerste beklaagde niet aantoont dat hij niet de mogelijkheid zou hebben om zijn verweer volledig en op een correcte manier te voeren zonder de voeging van deze dossiers.

De rechtbank is immers van oordeel dat de eerste beklaagde op grond van de objectieve gegevens van het huidige strafdossier zijn verweer kan voeren.

De rechtbank is zich ervan bewust dat de samenvattingen van de nuttige informatie uit de beide dossiers, die zich wel in het huidige strafdossier bevinden, zekere hiaten zouden kunnen vertonen en dat een aantal vragen onbeantwoord zouden kunnen blijven. Deze vaststelling doet echter geen afbreuk aan het oordeel van de rechtbank dat het voorliggend strafdossier een afgerond geheel vormt dat toelaat de eventuele deelneming van de verschillende beklaagden aan de misdrijven, zoals deze verwezen werden door de raadkamer, te beoordelen. Daarbij wordt uiteraard rekening gehouden met het principe van het vermoeden van onschuld, waarbij eventuele hiaten of vraagtekens steeds de beklaagden ten goede zullen moeten komen.

Er dient in dat opzicht ook verwezen te worden naar het principe van de wapengelijkheid, waarbij op geen enkele manier wordt aangetoond dat het Federaal Parket over meer informatie zou beschikken dan hetgeen specifiek deel uitmaakt van het huidige strafdossier. De rechtbank kan zich uiteraard ook enkel op de effectieve inhoud van dit strafdossier steunen bij de beoordeling van de verschillende tenlasteleggingen.

Het strafdossier zoals het op heden voorligt laat de beklaagden dan ook onverminderd toe om een loyaal en tegensprekelijk debat ten gronde te voeren met betrekking tot de feiten die hen ten laste worden gelegd.

Er kan dan ook niet worden geconcludeerd dat het recht van de beklaagden op een eerlijk proces op onherroepelijke wijze is aangetast, te meer daar zij tijdens het strafonderzoek en op de behandelende terechtzitting met de bijstand van hun raadslieden de kans hebben gehad om alle bezwaren en opmerkingen te formuleren met betrekking tot de door de rechtbank aanvaarde bewijselementen en om aldus hun rechten van verdediging ten volle uit te oefenen.

De vraag van de eerste beklagde om te oordelen dat de zaak niet in staat is en dat de voormelde dossiers eerst dienen te worden gevoegd, wordt dan ook afgewezen als ongegrond. Naar het oordeel van de rechtbank worden de rechten van verdediging en het recht op een eerlijk proces hierdoor niet geschonden en is er ook geen reden om de strafvordering op dit punt af te wijzen als onontvankelijk.

2. Gewaagde voeging bijkomende stukken

De tiende beklagde stelt dat de processen-verbaal en de onderzoeksadren die hebben geleid tot de aanvankelijke informatie waarop het huidige strafdossier is gestart, en zou opgebouwd zijn, dienen te worden gevoegd in het strafdossier, omdat bij gebreke daarvan zijn rechten op verdediging op onherroepelijke manier zouden geschonden zijn.

Verder stelt hij, om dezelfde reden, dat de stukken die deel uitmaken van het JIT-dossier integraal bij het huidige strafdossier zouden worden gevoegd, minstens dat alle bewijsstukken en strafrechtelijke onderzoeken lopende in het kader van de GOT-overeenkomst bij het strafdossier worden gevoegd.

In verband met deze laatste stelling stelt de tiende beklagde ook dat de wapengelijkheid zou geschonden zijn door het feit dat zowel de onderzoeksrechter als het openbaar ministerie lid zouden zijn van de GOT-overeenkomst.

De aanvankelijke informatie waarop het huidige strafonderzoek is gestart verwijst naar het bestaan van politionele inlichtingen die, volgens het Federaal Parket, via de officiële kanalen van de internationale politionele informatie uitwisseling werden bekomen door de centrale diensten van de Federale Politie.

Volgens het Federaal Parket worden deze politionele inlichtingen niet gebruikt als bewijs, maar wel enkel als start van het voorliggend onderzoek en bijgevolg louter als inlichtingen.

De rechtbank aanvaardt als uitgangspunt dat noch art. 6 EVRM, noch het recht op verdediging of het recht op een eerlijk proces, zich ertegen verzetten dat politionele informatie louter als inlichting wordt gebruikt om op grond daarvan bewijzen te verzamelen, à charge en à decharge, of het strafonderzoek in een bepaalde richting te oriënteren, zonder dat concreet wordt verduidelijkt hoe deze inlichtingen werden verkregen of zonder dat deze politionele informatie in zijn geheel, met andere woorden al de voorgaande inlichtingen bekomen van de internationale politionele informatie uitwisseling, effectief dienen te worden gevoegd. Dit uiteraard voor zover niet aannemelijk wordt gemaakt dat dit op een onrechtmatige wijze zou zijn geschied.

Voor zover de politionele informatie slechts als inlichting wordt gebruikt komt de rechterlijke legaliteitscontrole bijgevolg niet in het gedrang.

Hier zijn er geen aanwijzingen dat de informatie op onrechtmatige wijze zou zijn verkregen en is het duidelijk dat de informatie enkel als inlichting werd en wordt gezien om het huidige strafonderzoek mee te starten. Op zich is er dan ook geen sprake van enige schending van de rechten van verdediging of het recht op een eerlijk proces.

De tiende beklaagde stelt echter dat in de aanvankelijke informatie bepaalde zaken naar voor komen die precies zouden aantonen dat de elementen verzameld in het kader van het huidige strafonderzoek zouden ondergraven worden. Deze informatie zou volgens hem essentieel zijn om zijn verdediging te kunnen staven.

De rechtbank is daaromtrent van oordeel dat het strafdossier zoals het op heden voorligt de beklaagden onverminderd toelaat om een loyaal en tegensprekelijk debat ten gronde te voeren met betrekking tot de feiten die hen ten laste worden gelegd.

Er kan dan ook niet worden geconcludeerd dat het recht van de beklaagden op een eerlijk proces op onherroepelijke wijze is aangetast, temeer daar zij tijdens het strafonderzoek en op de behandelende terechtzitting met de bijstand van hun raadslieden de kans hebben gehad om alle bezwaren en opmerkingen te formuleren met betrekking tot de door de rechtbank aanvaarde bewijselementen en om aldus hun rechten van verdediging ten volle uit te oefenen.

De tiende beklaagde stelt in dat opzicht overigens ten onrechte dat het Federaal Parket wel de mogelijkheid zou hebben om kennis te nemen van de informatie achter de politionele inlichtingen en dat bijgevolg het principe van wapengelijkheid zou geschonden zijn.

Waar de tiende beklaagde verder stelt dat hij de voeging vraagt van het volledige JIT-dossier dient vooreerst vastgesteld te worden dat er geen algemeen JIT- dossier, of GOT-dossier, op zich bestaat. De benaming GOT-dossier heeft betrekking op de verschillende parallelle onderzoeken die in de verschillende landen op zich, weliswaar in het kader van een JIT-overeenkomst, worden gevoerd. Het Gemeenschappelijk Onderzoeksteam coördineert deze onderzoeken.

Van enige voeging van dit beweerde dossier kan dan ook uiteraard geen sprake zijn, laat staan dat daardoor de rechten van verdediging of het recht op een eerlijk proces zouden geschonden zijn.

Tenslotte oordeelt de rechtbank dat het gegeven dat het openbaar ministerie in het kader van een JIT-overeenkomst, door middel van een eenvoudig verzoek, kennis kan krijgen tijdens het strafonderzoek van al de informatie verzameld in het kader van deze overeenkomst, geenszins een schending inhoudt van het principe van de wapengelijkheid tussen de procespartijen.

De rechtbank stelt vast dat de wettelijke basis van de JIT-procedure is vastgelegd in de Overeenkomst van de Raad van de Europese Unie betreffende de wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de Lidstaten van de Europese Unie van 29 mei 2000 en in het Kaderbesluit van de Raad betreffende de gemeenschappelijke onderzoeksteams van 13 juni 2002. De Wet van 9 december 2004 betreffende de internationale rechtshulp in strafzaken heeft in de omzetting van de Europese regelgeving voorzien. De Belgische wet werd nadien nog twee maal aangepast, namelijk bij Wet van 30 december 2005 en bij Wet van 15 mei 2014.

Deze internationale rechtsinstrumenten, zoals omgezet naar Belgisch recht, hebben op geen enkel punt invloed gehad op de afbakening van de bevoegdheden tussen de onderzoeksrechter en de procureur des Konings zoals vastgelegd in het Belgische Wetboek van Strafvordering.

Praktisch vereist de Belgische wettelijk vastgelegde taakverdeling tussen de onderzoeksrechter en de procureur des Konings wel dat een JIT-overeenkomst tussen beiden wordt ondertekend en dat beiden gezamenlijk als verantwoordelijken van de Belgische justitie naar buiten toe optreden. Gelet op de Belgische specifieke taakverdeling tussen onderzoeksrechter en parket is het bijgevolg noodzakelijk dat zowel de onderzoeksrechter als de procureur aangeduid worden als leiders van het onderzoek in de JIT-overeenkomst. De JIT-overeenkomst behelst immers zowel afspraken die betrekking hebben op het aspect onderzoek als op het aspect vervolging. Beiden ondertekenen deze overeenkomst dan ook met betrekking tot de materie waartoe zij volgens het Belgische recht gemachtigd zijn op te treden.

Dit gegeven is ook zo vastgelegd in artikel 13, 3a van de Overeenkomst van de Raad van 29 mei 2000 dat expliciet bepaalt dat de leider van het team een vertegenwoordiger is van de aan het strafrechtelijk onderzoek deelnemende bevoegde autoriteit waar het team actief is en dat de leider van het team handelt binnen de grenzen van zijn bevoegdheid krachtens het nationale recht.

Artikel 9 van de Wet van 9 december 2004 voorziet evenzeer expliciet dat de leden van het gemeenschappelijk onderzoeksteam in België handelen overeenkomstig het Belgische recht en onder het gezag van de federale procureur, van de procureur des Konings of van de onderzoeksrechter naar gelang het geval.

De rechten van verdediging en het recht op een eerlijk proces werden niet geschonden. Zowel de voormelde Europese als de Belgische reglementering laten de garantie van een onafhankelijke onderzoeksrechter onverlet.

3. Saisine onderzoeksrechter

De eerste beklaagde stelt dat de onderzoeksrechter haar saisine heeft overschreden door onderzoek te voeren naar de valsheid van bepaalde stukken. Hij argumenteert daarbij dat dit niet alleen de uitsluiting van het desbetreffende proces-verbaal tot gevolg heeft, maar ook dat de strafvordering in zijn geheel onontvankelijk zou moeten worden verklaard gelet op de schending van het recht op een eerlijk proces voorzien in art. 6 EVRM.

De tiende beklaagde stelt dat de onderzoeksrechter ook onderzoek heeft gevoerd naar misdrijven van witwas en dat zij daarmee haar saisine heeft overschreden. Ook zou zij door de ondertekening van de GOT overeenkomst, waarin ook sprake zou zijn van onderzoek naar witwasmisdrijven, buiten haar saisine hebben gehandeld. De tiende beklaagde vraagt dat alle onderzoeksdaaden die plaatsvonden in het kader van het GOT dan ook geweerd worden uit de debatten, minstens dat de onderzoeksdaaden die betrekking hebben op witwasmisdrijven geweerd worden.

Wat het onderzoek naar de valsheid van bepaalde stukken betreft dient vastgesteld te / worden dat deze onderzoeken kaderden binnen de identificatie van bepaalde deelnemers van de criminele organisatie zoals die in kaart zou worden gebracht door het strafonderzoek en dat dit

ook kaderde in de identificatie van bepaalde chauffeurs die in beeld kwamen bij bepaalde transporten.

In die zin kaderden de onderzoeken wel degelijk binnen de saisine van de onderzoeksrechter zoals beschreven in de vordering en de aanvullende vorderingen naar de criminele organisatie en de activiteiten van mensensmokkel in het kader van deze organisatie. Het gaat daarbij niet om gelijkaardige of samenhangende feiten, of feiten voortspuitend uit eenzelfde misdadig opzet, dan deze waarvoor de onderzoeksrechter werd geadieerd, maar wel om de feiten zelf waarvoor werd gevorderd.

Er is dan ook geen reden om in te gaan op de vraag van de eerste beklaagde om een welbepaald proces-verbaal uit te sluiten of om aan te nemen dat er sprake zou zijn van een schending van het recht op een eerlijk proces die zou dienen te leiden tot de onontvankelijkheid van de strafvordering.

Ook wat betreft de onderzoeken naar witwassen oordeelt de rechtbank dat er geen sprake is van enige overschrijding van de saisine van de onderzoeksrechter. In het kader van een criminele organisatie die zich bezig houdt met mensensmokkel is het uiteraard van primordiaal belang dat ook geprobeerd wordt om de geldstromen binnen deze organisatie in kaart te brengen, om op die manier bepaalde deelnemers te identificeren, om uit te maken welke plaats ze binnen de organisatie zouden innemen en te onderzoeken waar de gelden uiteindelijk terecht komen.

In die zin zijn de onderzoeksdadn gevoerd in dat kader perfect te situeren binnen de saisine van de onderzoeksrechter, zoals beschreven in de vordering en de aanvullende vorderingen. De beklaagden worden overigens ook niet vervolgd voor misdrijven van witwassen.

Zoals reeds gesteld hiervoor handelt de onderzoeksrechter ook in het kader van de JIT-overeenkomst steeds binnen de grenzen van haar bevoegdheid krachtens het nationale recht, meer bepaald binnen de grenzen van zijn bevoegdheid op grond van de vordering en de aanvullende vorderingen van het federaal parket. De concrete vermelding in de JIT-overeenkomst dat er ook onderzoek wordt gevoerd naar witwaspraktijken, in het kader van een criminele organisatie, doet daaraan geen afbreuk.

De uitgevoerde onderzoeksdadn en de ondertekening van de JIT-overeenkomst leiden dan ook niet tot de onregelmatigheid of onrechtmatigheid van de onderzoeksdadn, uitgevoerd op vraag van de onderzoeksrechter in het huidige strafdossier, die betrekking hebben op de geldstromen binnen de criminele organisatie die plaatsvonden in het kader van het Gemeenschappelijk Onderzoeksteam. Er is bijgevolg geen enkele reden om deze uit de debatten te weren.

4. Regelmatigheid zoekingen

De tiende beklaagde stelt dat zijn gsm op onrechtmatige manier werd uitgelezen in het kader van het gerechtelijk onderzoek. Enerzijds zou voor de zoeking in het informaticasysteem niet voldaan zijn aan de wettelijke vereisten van art. 39bis§2, lid 3 Sv., en anderzijds zou er een netwerkzoeking op die gsm zijn uitgevoerd, waarbij de wettelijke vereisten van art. 39§3, lid 1 en lid 5 Sv. niet zijn nageleefd. Hij vraagt dan ook de wering uit de debatten van de stukken en de onderzoeksdadn die op grond daarvan zijn uitgevoerd.

In het navolgend proces-verbaal 019619/2017 van 18 december 2017, met de eerste resultaten van de uitlezing van de gsm van de tiende beklaagde, wordt inderdaad niet vermeld dat er enige verbreking is gemaakt met de externe verbindingen. Uit het navolgend proces-verbaal 000733/2019 van 15 januari 2019 blijkt echter dat dit om een vergetelheid betreft bij de vermeldingen en dat het desbetreffende toestel wel degelijk op flightmodus stond en op die manier ook zo werd uitgelezen. Er is geen enkele reden om te twifelen aan deze verduidelijking. De wettelijke vereisten van art. 39bis§2, lid 3 Sv. zijn dan ook nageleefd.

Uit het voormelde navolgend proces-verbaal 019619/2017 en het navolgend proces-verbaal 001669/2018 van 29 januari 2018 blijkt dat bepaalde Viber-berichten op de gsm van de tiende beklaagde werden uitgelezen en vertaald. In het voormelde navolgend proces-verbaal 000733/2019 wordt verduidelijkt hoe daarbij door de verbalisanten is tewerk gegaan.

Deze Viber-berichten werden uitgelezen op het moment dat het gsm-toestel in flightmodus was, waaruit blijkt dat de berichten zich op het toestel of op een geheugenkaartje bevonden, waar zij bewaard werden. In die zin is er dan ook geen sprake van een netwerkzoeking, waardoor een afzonderlijke machtiging niet noodzakelijk was.

Er is dan ook geen reden om dit bewijsmateriaal, en de erop geënte onderzoeksdaden uit de debatten te weren. Volledigheidshalve stelt de rechtbank dat zelfs indien - quod non - er sprake zou zijn geweest van een netwerkzoeking, en er bijgevolg een onregelmatigheid zou begaan zijn, deze eventuele onregelmatigheid in de gegeven omstandigheden niet tot de nietigheid zou leiden van de bewijselementen omdat niet zou voldaan zijn aan de voorwaarden van art. 32 VT Sv..

5. De tenlasteleggingen Al en Dl in hoofde van de eerste beklaagde: het specialiteitsbeginsel

De eerste beklaagde stelt dat er sprake is van een schending van het specialiteitsbeginsel voor wat betreft bepaalde feiten onder de tenlasteleggingen Al en Dl, nu hij naar de correctionele rechtbank is verwezen voor feiten die zich buiten de in het Europees aanhoudingsbevel vermelde periode zouden bevinden. Hij vraagt dan ook dat de strafvordering onontvankelijk wordt verklaard voor wat betreft de zeven transporten van voor 18 augustus 2016, zoals die gevisieerd worden onder de tenlasteleggingen Al en Dl.

Het specialiteitsbeginsel, zoals verwoord in art. 27,2° van het Kaderbesluit van 13 juni 2002 betreffende het Europees aanhoudingsbevel, verbiedt dat de verzoekende staat de overgedragen persoon vervolgt, berecht, in hechtenis neemt, bestraft of op één of andere manier van zijn vrijheid berooft voor een ander feit dan de feiten waarvoor het de overlevering van die persoon heeft verkregen.

Lastens de eerste beklaagde werd op 24 oktober 2017 een bevel tot aanhouding bij verstek verleend en op diezelfde datum is lastens de eerste beklaagde ook een Europees arrestatiebevel uitgevaardigd, op grond waarvan de eerste beklaagde uiteindelijk op 18 december 2018 is uitgeleverd. Als periode voor de feiten waarvoor de bevelen werden verleend wordt bij beide vermeld: "... meermaals op niet nader te bepalen tijdstippen tot op heden en minstens in de periode van 18/08/2016 tot heden."

Bij vonnis van 2 november 2017 van de Regionale Rechtbank van (...) werd beslist om de uitvoering van het Europees aanhoudingsbevel van 24 oktober 2017 met het oog op uitlevering toe te staan, waarbij de feitelijke uitlevering wel werd uitgesteld gelet op een nog lopende strafprocedure in Bulgarije.

De omvang van het specialiteitsbeginsel wordt bepaald door de in het Europees aanhoudingsbevel vermelde feiten en niet door de kwalificatie (Cass. 9 oktober 2002, AR P.02.1308.F). In het Europees aanhoudingsbevel van 24 oktober 2017 wordt in die zin, naast de vermelding van de voorziene periode, omtrent die feiten een uitgebreid overzicht gegeven van de verschillende aanwijzingen die er zijn lastens de beklaagde. Het is daarbij duidelijk dat het om een uitgebreid netwerk gaat, met betrokkenheid bij een veelvoud van transporten, waarbij een aflijning in die stand van het onderzoek niet precies bepaald kan worden.

In dat kader is door de onderzoeksrechter zowel in het bevel tot aanhouding bij verstek als in het Europees aanhoudingsbevel duidelijk en woordelijk vermeld dat de incriminatieperiode "minstens" handelt over de periode vanaf 18 augustus 2016, wat uiteraard inhoudt dat ook de concrete mogelijkheid bestaat dat er feiten dateren van voor 18 augustus 2016.

Dit wordt ook uitdrukkelijk ondersteund door de inhoud van het Europees aanhoudingsbevel, waarin een gedetailleerd overzicht wordt gegeven van de verschillende aanwijzingen die er zijn omtrent geïntercepteerde transporten en waarbij uitdrukkelijk vermeld wordt dat het om transporten gaat vanaf 11 juni 2016. Verder zijn er in het Europees aanhoudingsbevel ook duidelijke verwijzingen en vermeldingen opgenomen naar specifieke transporten die dateren van vóór 18 augustus 2016.

Dit wordt overigens ook weerhouden door de Regionale Rechtbank in (...) in het voormelde vonnis van 2 november 2017, waarbij uitdrukkelijk wordt verwezen naar de feiten waarvoor de uitlevering wordt gevraagd als naar "hetgeen in het EAB wordt uiteengezet", wat dus meer is dan de loutere vermelding van de periode en eerder rekening houdt met de volledige inhoud van het bevel, met inbegrip van de uiteenzetting van de feiten en de aanwijzingen. Dit wordt eveneens bevestigd in de redenering van die rechtbank omtrent de mogelijke volledige gelijkheid en overlapping van de feiten met de feiten waarvoor hij in Bulgarije wordt vervolgd. Daarbij wordt geenszins melding gemaakt van 18 augustus 2016 als uiterste begindatum, maar wordt enkel gesteld dat de andere feiten dateren van na 21 maart 2016 en er dus zeker geen "volledige" overlapping is.

Dit houdt dan ook in dat de vermelding van het woord "minstens" in het Europees aanhoudingsbevel dient samen gelezen te worden met de volledige inhoud van het bevel, inzonderheid met de feiten en data waarnaar wordt verwezen, en dat bijgevolg de feiten waarvoor de eerste beklaagde werd uitgeleverd wel degelijk ook betrekking hebben op de specifieke transporten vermeld in de verwijzingsbeslissing dewelke dateren van vóór 18 augustus 2016.

In die zin is dan ook voldaan aan de duidelijke doelstellingen van de Europese wetgever in het kader van het specialiteitsbeginsel. Bijgevolg is er geen reden om de strafvordering lastens de eerste beklaagde voor wat betreft de zeven transporten van voor 18 augustus 2016, zoals opgenomen onder de tenlasteleggingen Al en Dl, af te wijzen als onontvankelijk.

6. De tenlasteleggingen F, G1, G2 en H: specialiteitsbeginsel

Het specialiteitsbeginsel verbiedt dat de verzoekende staat de overgedragen persoon vervolgt, berecht, in hechtenis neemt, bestraft of op één of andere manier van zijn vrijheid berooft voor een ander feit dan de feiten waarvoor het de overlevering van die persoon heeft verkregen.

Er dient vastgesteld te worden dat de eerste, de tweede en de vijfde beklaagde ook voor wat betreft de feiten onder de tenlastelegging F, en de achtste beklaagde ook voor wat betreft de feiten onder de tenlasteleggingen G1, G2 en H, zijn vervolgd en dat de beslissingen tot overlevering geenszins over deze respectievelijke feiten spreken. Er is daaromtrent ook geen bijkomend verzoek tot overlevering gedaan.

De rechtbank kan dan ook enkel vaststellen dat de strafvordering voor de tenlastelegging F in hoofde van de eerste, de tweede en de vijfde beklaagde, en voor de tenlasteleggingen G1, G2 en H in hoofde van de achtste beklaagde, ten gevolge van het specialiteitsbeginsel wel onontvankelijk is. Dit is overigens ook in overeenstemming met de vordering van het openbaar ministerie in haar tweede conclusie en haar mondelinge vordering op de zitting van 25 februari 2019.

Overzicht van de feiten en van het onderzoek

Via de officiële kanalen van de internationale politionele informatie-uitwisseling bekomen de Belgische politiediensten inlichtingen met betrekking tot een criminele organisatie die zich op grote schaal zou bezig houden met feiten van mensensmokkel. Deze inlichtingen worden opgenomen in het aanvankelijk proces-verbaal van 3 februari 2017.

De criminele organisatie zou beschikken over een uitgebreid netwerk in Europa en zou personen van verschillende nationaliteiten smokkelen richting Verenigd Koninkrijk. De migranten zouden steeds gesmokkeld worden door gebruik te maken van voertuigen. Er zouden op dat moment reeds verschillende transporten onderschept zijn in de zeehavens van Nederland, Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk, maar er zouden ook onderscheppingen gebeurd zijn in Kroatië, Griekenland, Bulgarije, Hongarije, Servië en Oostenrijk.

De organisatie zou dikwijls gebruik maken van bestelwagens, vooral type Iveco Daily, waarbij aan de achterzijde een verborgen ruimte wordt gecreëerd door middel van een dubbele set achterdeuren. Er zou ook gebruik worden gemaakt van bestelwagens en kleine vrachtwagens met andersoortige verborgen ruimtes. In sommige gevallen zouden de transporten ook begeleid worden door een volgwagen.

Naar aanleiding van verschillende onderscheppingen van transporten van migranten worden verbanden gelegd met België.

Zo kunnen er aan de hand van bepaalde gevonden documenten bij het transport dat op 7 augustus 2016 in Nederland wordt onderschept enkele linken met België worden vastgesteld. Uit het verhoor van de betrokken chauffeur, nl. K. D., en het onderzoek van de data in zijn telefoontoestel blijken ook duidelijke linken met België. Ook o.a. bij de transporten die onderschept werden op 17 augustus 2016, 13 september 2016, 18 juli 2016 en 28 augustus 2015 en bij verschillende van de onderschepte chauffeurs kunnen linken worden gelegd met België.

Op grond van deze informatie wordt een strafonderzoek opgestart met nazicht van de gekende adressen en telefonie-onderzoek op de gekende telefoonnummers. Daaruit komt naar voor dat er geregelde contacten zijn met Bulgarije en het Verenigd Koninkrijk. Er volgt een Europese samenwerking op politieel niveau en op het niveau van parket en onderzoeksrechter, nadat een gerechtelijk onderzoek is opgestart, en dit in het kader van een Gemeenschappelijk Onderzoeksteam, het zogenaamde Joint Investigation Team (JIT).

Uit de samengelegde onderzoeken in het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Nederland, Bulgarije en België zou naar voor komen dat er een organisatie is uitgebouwd, waarbij het faciliteringsnetwerk hoofdzakelijk bestaat uit Afghanen en wordt geleid vanuit het Verenigd Koninkrijk door een zekere J. D., die in Bulgarije samenwerkt met een zekere U. H. A. en een zekere 'B.'. De organisatie zou zich bezig houden met het smokkelen van migranten uit o.a. Afghanistan, Syrië en Irak naar het Verenigd Koninkrijk, waarbij België het kruispunt blijkt te zijn waar de verborgen ruimtes in de voertuigen worden afgewerkt, waar de chauffeurs naar worden overgebracht en de migranten worden "ingeladen" om naar het Verenigd Koninkrijk overgebracht te worden. De volledige reis zou voor een migrant 10.000,00 EUR bedragen.

In het kader van het Belgisch luik van het onderzoek is dieper ingegaan op een cel binnen het grotere faciliteringsnetwerk dat zou opereren vanuit Lovech in Bulgarije, van waaruit het logistieke gebeuren van de overtocht georganiseerd wordt.

Er is overgegaan tot een uitgebreid telefonie-onderzoek, waarbij op verschillende telefoonnummers werd getapt, er zijn observaties uitgevoerd en er is kennis genomen van de onderzoeken die in het kader van de internationale samenwerking zijn gebeurd, waarbij ook bepaalde onderzoeken integraal of gedeeltelijk bij het huidige strafdossier zijn gevoegd.

Uit deze onderzoeken komt volgens de onderzoekers naar voor dat de eerste beklaagde N. A., de leiding zou hebben van de cel in Lovech, en van daaruit zou instaan voor de verschillende logistieke aspecten van het vervoer van de migranten tijdens de laatste fase van hun overtocht naar het Verenigd Koninkrijk, waaronder het rekruteren van de chauffeurs, het overbrengen van de chauffeurs, het aankopen van de voertuigen en het organiseren van de ombouw alsook het begeleiden van de transporten. Op een Bepaald moment zou de eerste beklaagde daarbij bijgestaan zijn door de tweede beklaagde, A. N. J. M. . Deze beide beklaagden zouden ook rechtstreekse contacten hebben gehad met de vermoedelijke leiders van de organisatie, J. D. en U. H. A..

In het kader van het onderzoek zijn vervolgens verschillende andere personen, nl. de derde tot en met de zestiende beklaagde, in beeld gekomen, die in wisselende samenstelling betrokken lijken bij welbepaalde transporten of bij de ombouw van bepaalde voertuigen die voor die transporten zijn gebruikt. Het gaat daarbij zowel om personen die opereerden vanuit Bulgarije, maar ook om personen die vanuit België werkten.

De bij de transporten gebruikte voertuigen werden uitgebouwd met verborgen ruimtes, dit blijktbaar zowel in België als in Bulgarije, de voertuigen werden overgebracht naar België en er werd voor chauffeurs gezorgd die zouden instaan voor het transport van transmigranten van België naar het Verenigd Koninkrijk. De transmigranten en soms ook de chauffeurs werden ondergebracht in hotels en safe-houses. De omstandigheden waarin de transmigranten worden vervoerd, zouden vaak extreem gevaarlijk zijn en het zou daarbij opgevallen zijn dat de

transmigranten niet in de mogelijkheid waren om zichzelf eigenhandig uit deze verborgen ruimtes te bevrijden.

Uiteindelijk worden er in het kader van het Belgische luik van het onderzoek vijftien geïntercepteerde transporten en twee pogingen tot transport, met duidelijke binding in België weerhouden die kunnen gekoppeld worden aan bepaalde van de huidige beklaagden.

Meer bepaald gaat het om de volgende geïntercepteerde transporten:

- op 2 juli 2016 in Dover, met 5 transmigranten, waarvan 3 minderjarigen;
- op 4 juli 2016 in Dover, met 8 transmigranten, waarvan 1 minderjarige;
- op 18 juli 2016 in Duinkerke, met 8 transmigranten, waarvan 1 minderjarige;
- op 2 augustus 2016 in Harwich, met 7 transmigranten;
- op 7 augustus 2016 in Rotterdam, met 5 transmigranten, waarvan 4 minderjarigen;
- op 16 augustus 2016 in Harwich, met 8 transmigranten, waarvan 3 minderjarigen;
- op 17 augustus 2016 in Rotterdam, met 11 transmigranten, waarvan 6 minderjarigen;
- op 13 september 2016 in Hoek van Holland, met 8 transmigranten, waarvan 3 minderjarigen;
- op 13 oktober 2016 in Calais, met 1 transmigrant;
- op 3 november 2016 in Graveron Somerville, met 6 transmigranten;
- op 6 november 2016 in Le Havre, met 8 transmigranten, waarvan 4 minderjarigen;
- op 23 mei 2017 in Dover, met 3 transmigranten;
- op 20 juni 2017 in Hull, met 5 transmigranten, waarvan 2 minderjarigen;
- op 7 september 2017 in Zeebrugge, met 7 transmigranten, waarvan 3 minderjarigen;
- op 13 oktober 2017 in Hamme, met 5 transmigranten, waarvan 1 minderjarige.

De twee pogingen zouden dateren van 22 augustus 2017 en van 5 september 2017 in Zelzate, dewelke niet zijn doorgegaan door het afhaken van de chauffeurs.

Er worden ook bepaalde personen gehoord als mogelijke getuigen van de betrokkenheid van bepaalde beklaagden.

Zo werd onder meer op 26 oktober 2017 S. S. M. gehoord. Hij verklaart dat hij in contact is gekomen met de tiende beklaagde, A. R. S., en dat hij samen met hem een appartement heeft gehuurd in Zelzate. De tiende beklaagde heeft daar echter zelf nooit verbleven, wel een man genaamd "A.", van wie de tiende beklaagde zei dat het een kennis was, en recent heeft de tiende beklaagde twee andere mensen in het appartement laten verblijven. Hij had het gevoel dat er daarmee iets niet klopte.

Naar aanleiding van bezorgdheden die ontstaan waren omtrent de veiligheid van een bepaald transport dat in beeld kwam, is er uiteindelijk oktober 2017 beslist om over te gaan tot actie, waarbij verschillende van de verdachte personen werden opgepakt, en zit zowel in België als in Bulgarije, maar ook via uitlevering vanuit andere landen.

Lastens de eerste beklaagde, N. A., werd op 24 oktober 2017 een Europees aanhoudingsbevel afgeleverd. Op 1 november 2017 werd door de Bulgaarse autoriteiten de overlevering van de eerste beklaagde toegestaan, maar de feitelijke overdracht werd uitgesteld tot de beëindiging van de strafprocedure 2980/2016 van het gespecialiseerd Strafhof in Bulgarije. De eerste

beklaagde werd uiteindelijk op 10 december 2018 feitelijk uitgeleverd aan België en verblijft sindsdien in de gevangenis.

De eerste beklagde werd op 14 juni 2018 verhoord in Bulgarije. Wanneer hij wordt geconfronteerd met de bevindingen van de onderzoekers stelt de eerste beklagde dat hij de gsm, waarop zou getapt zijn, tweedehands gekocht heeft en dat bepaalde van de gevonden data dan ook niet van hem zijn. Hij geeft aan contacten te hebben gehad met bepaalde van de andere beklagden in dit dossier, maar stelt dat dit kaderde in de handel van voertuigen. Hij is formeel niets te weten over transporten van migranten.

Op 19 december 2018 is de eerste beklagde, na zijn uitlevering op 18 december 2018, voor het eerst verhoord in België. Hij verklaart dat hij zich voorlopig wenst te beroepen op zijn zwijgrecht en dat hij eerst wil overleggen met de advocaat die via zijn familie is aangesteld, maar waarvan hij de naam nog niet weet. Hij stelt dat hij voor de datum van de zitting van 9 januari 2019 wel nog een verklaring wil afleggen.

De eerste beklagde is dan op 14 januari 2019, op zijn eigen vraag, herverhoord, waarbij hij verklaart dat hij bedreigd is geworden door S. S. I., die zou samenwerken met een zekere "A.", en waarvan hij weet dat zij zich bezig houden met mensenhandel. Hij houdt zich zelf al jaren bezig met de aan- en verkoop van voertuigen en is om die reden aangesproken door S. S. I. en "A." en hij heeft hen verschillende voertuigen verkocht. Ze hebben hem gevraagd om als chauffeur voor hen te werken, wat hij geweigerd heeft. Hij heeft hen ook in contact gebracht met de vierde beklagde om een voertuig te schilderen en met de zevende beklagde om "propere" voertuigen voor hen naar België te rijden. Hij heeft ook de tweede beklagde doorverwezen naar "A." omdat de zevende beklagde een gezin wou laten overbrengen. "A." zou daarvoor 10.000,00 EUR hebben gevraagd.

Van "A." heeft hij vernomen dat een man uit Gent hier de baas zou zijn en hij heeft hem nu voor het eerst gezien in de gevangenis. Het zou hier gaan om de achtste beklagde.

Verder geeft de eerste beklagde meer uitleg over zijn eigen handelingen en hoe hij betrokken is geraakt bij de activiteiten van S. S. I. en "A.". Hij verduidelijkt ook de rol van de zesde, de zevende en dertiende beklagde daarin en geeft uitleg omtrent de rol van de veertiende en de vijftiende beklagde bij de herstelling van een busje.

Hij stelt dat hij enkel wat diensten aan de beide voormelde personen heeft verleend en dat dit slechts enkele maanden heeft geduurd en betrekking heeft op drie bewegingen van voertuigen. Hij geeft toe dat er een conversatie geweest is tussen "A." en de zevende beklagde, omtrent het feit dat er onvoldoende zuurstof in de verborgen ruimte van een bestelwagen kon. Hij is daarbij enkel opgetreden als degene die de boodschappen tussen hen doorgaf.

Wat de andere 16 transporten betreft die hem ten laste worden gelegd, stelt de eerste beklagde dat geen enkele chauffeur hem heeft aangeduid als "de man". Ook de andere beklagden zouden niets ten laste van hem hebben gezegd en de vierde beklagde zou hem al gezegd hebben dat de politie hem verkeerd heeft begrepen. Hij is van oordeel dat alles lastens hem verkeerdelijk gebaseerd is op wat op zijn telefoon zou gevonden zijn en dat hij geen leider is van enige organisatie.

De tweede beklaagde werd op 4 mei 2018 verhoord door de onderzoeksrechter en vervolgens aangehouden. Hij verblijft sindsdien in de gevangenis. Hij verklaart dat hij ook aangesproken wordt als "N." en dat hij reeds 21 jaar in Griekenland woont. Hij is een paar keer naar België gekomen om familie te bezoeken. Hij heeft daarbij contacten gehad met de achtste beklaagde, S. S., die bepaalde zaken voor hem regelde. Hij weet dat de achtste beklaagde mensen smokkelde en hij heeft hulp gezocht bij de achtste beklaagde om zijn familie naar Europa te doen overkomen. Hij heeft ook contact gehad met de tiende beklaagde, A. R. S., die hem geholpen heeft met de herstelling van zijn bestelwagen en hij wijst ook naar "Al.", die voor 10.000,00 EUR zijn familie naar Groot-Brittannië zou brengen. Er zijn twee pogingen daartoe ondernomen, maar het is uiteindelijk niet doorgedaan. Hij is zelf niet betrokken bij enige organisatie die mensen zou smokkelen en al zijn contacten met mensen die dit wel deden, waren exclusief te kaderen in zijn pogingen om zijn eigen familieleden te helpen smokkelen door de organisatie van "Al."

De zevende beklaagde, N. I., is een vriend van "Al." en die smokkelt ook mensen. De twaalfde beklaagde, H. M., werkt samen met de achtste beklaagde.

Op 30 mei 2018 is de tweede beklaagde herverhoord. Hij blijft er bij dat hij zelf niet betrokken is bij de criminele organisatie en dat hij beroep heeft gedaan op de achtste en de eerste beklaagde om zijn eigen familie te smokkelen. Hij ontkent formeel dat de achtste beklaagde voor hem werkte. De eerste beklaagde was degene die zorgde voor de voertuigen en de chauffeurs. Hij dient wel toe te geven dat hij in hun opdracht wel bepaalde zaken heeft uitgevoerd, zoals het ophalen van een chauffeur, om zo te helpen zijn eigen familieleden te smokkelen.

Lastens de derde beklaagde, A. D. T., werd op 24 oktober 2017 een Europees aanhoudingsbevel afgeleverd. Op 1 november 2017 werd door de Bulgaarse autoriteiten de overlevering van de derde beklaagde toegestaan, maar de feitelijke overdracht werd uitgesteld tot de beëindiging van de strafprocedure 2980/2016 van het gespecialiseerd Strafhof in Bulgarije.

De derde beklaagde werd op 30 juli 2018 verhoord in Bulgarije. Hij is in 2016 een drietal keer naar België gekomen en heeft daarbij steeds verbleven in het hotel "Formula 1" in Gent. Hij betwist zich ingelaten te hebben met enige activiteit van mensensmokkel. Hij houdt zich bezig met de aankoop en verkoop van personenwagens en kent in dat kader de eerste beklaagde, met wie hij samenwerkte en met wie hij bevriend is.

De derde beklaagde is uiteindelijk toch feitelijk uitgeleverd aan België op 27 januari 2019. Hij is verhoord op 28 januari 2019 en verklaart dat hij op vraag van de eerste beklaagde verschillende malen naar België is gekomen en dit kaderde in de aan- en verkoop van voertuigen. Na overleg met zijn raadsman verklaart de derde beklaagde dat hij pas na verloop van tijd begon te beseffen dat hij in overtreding was. Hij denkt wel dat hij bij minder dan zes transporten betrokken was. Hij was enkel de uitvoerder en alles gebeurde in opdracht van de eerste beklaagde. Hij heeft voertuigen overgebracht, heeft chauffeurs opgewacht en heeft hen begeleid naar de haven voor de overzet naar het Verenigd Koninkrijk.

Hij verklaart dat de chauffeurs telkens op de hoogte waren dat zij transmigranten vervoerden en dat het de chauffeurs waren die instonden voor het verbergen van de transmigranten in de verborgen ruimtes. Hij heeft één keer samengewerkt met de vijfde beklaagde.

De eerste beklaagde heeft hem steeds overtuigd om verder mee te werken en hij was niet sterk genoeg om nee te zeggen. Zelf heeft hij niets te maken met het construeren van de verborgen ruimtes in de voertuigen. De zesde beklaagde is volgens hem de mecanicien van de eerste beklaagde. Hij meent dat de veertiende beklaagde niet wist wat de zesde beklaagde met de bestelwagen heeft gedaan. Hij besluit door te stellen dat hij maar voor twee transporten de verantwoordelijkheid kan opnemen en hij beweert nooit enig geldgewjn daarmee te hebben gemaakt.

Op 23 juli 2018 is een Europees aanhoudingsbevel uitgevaardigd lastens de vierde beklaagde, B. T. P., die uitgeleverd is en verhoord door de onderzoeksrechter op 9 oktober 2018. Na zijn verhoor is de vierde beklaagde verder aangehouden en verblijft hij tot op heden in gevangenis.

De vierde beklaagde verklaart dat hij niets te maken heeft met een criminele organisatie die zich zou bezig houden met mensensmokkel. Hij kent de eerste, de zesde en de zevende beklaagde en weet intussen dat zij zich bezig hebben gehouden met mensensmokkel en het bouwen van verborgen ruimtes in bestelwagens. Hij stelt dat hij voordien op vraag van de eerste beklaagde enkele keren bepaalde bestelwagens heeft geschilderd, die dan opgehaald werden door de zevende beklaagde. Hij ontkent echter met klem dat hij ooit verborgen ruimtes in bestelwagen heeft gemaakt. De eerste beklaagde heeft zijn telefoonnummer meegegeven aan de chauffeurs die met de bestelwagens reden, omdat zij geen notie hadden van techniek, maar uiteindelijk hebben die chauffeurs hem nooit gebeld.

De vierde beklaagde is op 5 december 2018 herverhoord. Hij houdt vol dat hij aanvankelijk enkel bestelwagens heeft geschilderd voor de eerste beklaagde. Op het eind van 2016 is hij in ruzie gevallen met de eerste beklaagde, omdat die toen vroeg om een metalen constructie in een bestelwagen te lassen. Het is pas op dat moment dat hij beseftte waar de eerste beklaagde mee bezig was. Daarna is de zesde beklaagde voor hen beginnen werken, in zijn plaats. Hij geeft ook aan dat de eerste beklaagde nog steeds telefonisch instructies geeft aan de zevende beklaagde, zelfs nu die in de gevangenis zit. Hij heeft het gevoel dat hij er door de anderen ingeluisd wordt, terwijl hij eigenlijk met de feiten niets te maken heeft. Volgens hem is de eerste beklaagde wel degelijk de leider van de bende, die ook met het grote geld zwaait. De eerste beklaagde heeft ook een paar keer zijn telefoon gebruikt.

De vijfde beklaagde, P. P. M., is op 17 november 2017 verhoord en aangehouden door de onderzoeksrechter en verblijft sindsdien in de gevangenis. Hij ontkent bij zijn verhoor elke betrokkenheid.

Bij zijn herverhoor op 10 januari 2018 stelt de vijfde beklaagde dat hij van niets weet en dat er sprake zou kunnen zijn van naamsverwarring. Ook bij zijn herverhoor op 3 mei 2018 ontkent de vijfde beklaagde elke betrokkenheid. Hij is enkel naar België gekomen met D. H., die later chauffeur zou zijn van een onderschept transport, voor een job. Hij is formeel dat hij niet de "P. P. M." is waarvan sprake is in het strafdossier.

Er werd lastens de zesde beklaagde, G. T. P., op 24 oktober 2017 bij verstek een Europees aanhoudingsmandaat afgeleverd. Hij werd uiteindelijk op 3 december 2018 uitgeleverd door het Verenigd Koninkrijk.

Hij verklaart bij zijn verhoor op 4 december 2018 dat hij midden 2017 in België is geweest samen met de zevende beklaagde om een voertuig te kopen. Ze hebben toen in België rondgereden om een voertuig te vinden, maar hij weet niets over een bestelwagen die toen zou

omgebouwd zijn in een garage. Hij geeft aan dat zij toen een balk van een minibus op de trailer meehadden, maar hij weet niet voor wie dit bedoeld was. Hij weet niet wat de anderen eventueel zouden gedaan hebben, maar hij ontkent zelf elke betrokkenheid bij de feiten. Hij kent de eerste beklagde en weet dat die een paar keer naar de garage van de vierde beklagde is gekomen om te vragen om voertuigen te herstellen. De derde beklagde kent hij via de eerste beklagde. De zesde beklagde heeft een bundel met stukken laten voegen bij zijn verhoor.

De zevende beklagde is op 24 november 2017 verhoord en aangehouden door de onderzoeksrechter en verblijft sindsdien in de gevangenis. Hij verklaart dat hij inderdaad ook gekend is als "G. T. P." en dat hij geregeld naar België en Duitsland komt in het kader van het verhandelen van voertuigen. Hij ontkent betrokken te zijn in activiteiten van mensensmokkel. Hij kent de eerste beklagde al lang en geeft toe zaken voor hem te hebben gedaan, maar dit louter uit zichzelf en hij is daarvoor nooit betaald.

Op 28 december 2017 is de zevende beklagde herverhoord. Hij verklaart thans dat hij op vraag van de eerste beklagde voertuigen heeft overgebracht naar België en dat deze voertuigen waren "voorbereid" door de vierde beklagde. Hij bekent thans zijn betrokkenheid bij drie welbepaalde transporten en verduidelijkt daar ook de rol van de tweede en de zesde beklagde. Hij heeft ook ingestaan voor het ophalen van bepaalde chauffeurs. Hij meent dat de tweede beklagde in de hiërarchie boven de eerste beklagde staat. De achtste beklagde is de chauffeur van de tweede beklagde en constant bij hem. Hij gaat ook gedetailleerd in op hoe de migranten precies in de verborgen ruimtes dienden geplaatst te worden. De veertiende beklagde was volgens hem op de hoogte van de verborgen ruimtes en werd aangestuurd door de eerste beklagde.

De zevende beklagde is op 27 april 2018 nogmaals herverhoord, waarbij hij werd geconfronteerd met de bijkomende onderzoeksresultaten. De eerste beklagde heeft hem geld overgemaakt om de hotels, de benzine en het eten voor hemzelf en de chauffeurs te betalen. De eerste beklagde heeft ook verschillende keren zijn gsm gebruikt. Hij heeft enkel uitgevoerd wat de eerste beklagde hem opdroeg.

De achtste beklagde, S. S., is op 22 februari 2018 verhoord en aangehouden door de onderzoeksrechter en verblijft sindsdien in de gevangenis. Hij verklaart dat hij geprobeerd heeft om naar het Verenigd Koninkrijk te raken vanuit Irak en dat hij daarvoor een vervalst paspoort en rijbewijs gebruikt heeft op naam van S. S.. Hij stelt dat hij pas vanaf augustus 2017 in België verblijft en hier illegaal is. Hij ontkent betrokken te zijn bij activiteiten van mensensmokkel en kent geen andere personen.

Bij zijn herverhoor op 13 april 2018 ontkent de achtste beklagde betrokken te zijn bij activiteiten van mensensmokkel. Hij stelt zelf een slachtoffer te zijn van mensensmokkel.

Op 28 mei 2018 is de achtste beklagde op zijn eigen vraag door de onderzoeksrechter herverhoord. Hij verklaart thans wel degelijk betrokken te zijn, maar ontkent dat hij bij alles betrokken was. Hij is in contact gekomen met de tweede en de twaalfde beklagde en heeft voor hen gewerkt om zelf zijn overtocht te kunnen betalen. Hij heeft chauffeurs en illegalen vervoerd, waarbij de illegalen door hen zijn ondergebracht in een bepaald huis bij het tankstation in Zelzate dat toebehoorde aan familie van de tweede beklagde. Hij is in juli 2017 in België aangekomen. De tweede en de twaalfde beklagde zijn gekend als mensensmokkelaars en daarom heeft hij met hen afspraken gemaakt.

De negende beklaagde, I. A. Y., is op 17 november 2017 verhoord en aangehouden door de onderzoeksrechter en verblijft sindsdien in de gevangenis. Hij ontkent elke betrokkenheid en stelt enkel minibusjes te hebben overgebracht zonder dat hij wist waarvoor ze dienden. Hij heeft in het kader daarvan contact gehad met de vijfde beklaagde, die hem leek te controleren. Uiteindelijk geeft hij aan wel te hebben vermoed dat er iets mis was en dat hij in de busjes heeft gekeken of er iets of iemand in zat.

Bij zijn herverhoor op 17 januari 2018 verklaart de negende beklaagde dat hij enkel voertuigen heeft overgebracht van Bulgarije naar België. Hij houdt vol geen contact te hebben gehad met de andere beklaagden, behalve met de vijfde beklaagde. Hij geeft wel toe contact te hebben gehad met I. K., die later als chauffeur van een transport werd onderschept. Hij weet niet wat er achteraf met de busjes gebeurde.

De negende beklaagde geeft in zijn herverhoor van 25 april 2018 toe dat het hem wel degelijk duidelijk was waarvoor de voertuigen die hij overbracht dienden. Hij deed alles in opdracht van S. S. I. en een "Koerd" en hij is ook opgetreden als contactpersoon van chauffeurs die van Bulgaarse afkomst waren. Omdat hij eind 2016 niet wou ingaan op de vraag van S. S. I. om één migrant zelf over te brengen naar het Verenigd Koninkrijk is hij uiteindelijk aan zijn lot overgelaten.

De tiende beklaagde, A. R. S. , is op 26 oktober 2017 verhoord en aangehouden door de onderzoeksrechter. Bij beschikking van 6 juli 2018 werd hij door de raadkamer vrijgelaten onder voorwaarden.

Hij verklaart zaakvoerder te zijn van een garage in Zelzate en een garage in Turnhout. Hij ontkent betrokken te zijn bij activiteiten van mensensmokkel en stelt dat er wel eens een voertuig bij hem is gestald bij zijn garage, maar hij heeft daar geen herstellingen aan gedaan. Hij geeft aan dat hij vaak voor landgenoten vliegtuigtickets heeft geboekt, maar hij weet niet waarmee die personen zich bezig houden. Zo heeft hij tickets aangekocht voor de tweede beklaagde, die hij kent van vroeger op school. De tweede beklaagde heeft een paar keer een voertuig bij hem geparkeerd omdat er aan gewerkt diende te worden, maar deze herstellingen werden niet door hem uitgevoerd. Hij geeft aan dat hij samen met een andere persoon een appartement huurt, waar hij zelf nog nooit verbleven heeft. Hij weet dat er daar wel eens andere personen verbleven hebben.

Bij zijn herverhoor op 4 januari 2018 stelt de tiende beklaagde dat hij steeds veel mensen geholpen heeft en dat hij om die reden ook de tweede beklaagde geholpen heeft. De tweede beklaagde heeft een tijd in zijn appartement verbleven en hij liet aan de tweede beklaagde toe gebruik te maken van zijn garage voor diens handel in voertuigen. Hij heeft geen weet van werken die in zijn garage aan bepaalde bestelwagens door de tweede beklaagde gebeurd zijn en weet niets over eventueel verborgen ruimtes die zouden gemaakt zijn. Hij heeft voor de tweede beklaagde en voor kennissen van hem vliegtuigtickets geboekt, en zijn zoon, de elfde beklaagde, heeft daar ook bij geholpen. De tiende beklaagde stelt dat hij zich misbruikt voelt door de tweede beklaagde, die blijkbaar gebruik heeft gemaakt van zijn garage om bepaalde verbouwingen uit te voeren.

De tiende beklaagde is op 23 februari 2018 nogmaals herverhoord. Hij wordt daarin geconfronteerd met bepaalde conversaties die hij met anderen gevoerd heeft die zouden betrekking hebben op feiten van mensensmokkel. Hij betwist met klem dat hij op één of andere

manier betrokken is bij de hem ten laste gelegde feiten. Hij voelt zich slachtoffer van de praktijken van de tweede beklaagde, waarbij hij benadrukt dat hij zelf nooit iets verkeerd heeft gedaan. Hij heeft enkel mensen geholpen.

De elfde beklaagde, A. R. H., de zoon van de tiende beklaagde, is op 8 december 2017 verhoord. Hij geeft toe dat hij op vraag van zijn vader vliegtuigtickets geboekt heeft voor de tweede beklaagde, die een vriend was van zijn vader. Hij heeft dit gedaan omdat hij later in de reissector zou willen werken.

De twaalfde beklaagde, H. M., is op 26 oktober 2017 verhoord door de onderzoeksrechter en is na dit verhoor vrijgelaten onder voorwaarden.

Hij verklaart uitbater te zijn van een garage in Hamme en niet betrokken te zijn bij enige activiteit gelinkt aan mensensmokkel. Hij erkent dat de achtste beklaagde in zijn garage een tijd een takelwagen heeft gestald, waar de achtste beklaagde dan zelf aan dat voertuig heeft gesleuteld. Hij kent ook de tweede beklaagde, die bij hem eens is gekomen om zijn eigen voertuig te takelen. Hij heeft voor de tweede, de zevende en de achtste beklaagde op hun vraag een aantal weken onderdak geregeld bij zijn neef. Hij kan geen uitleg geven over de veelvuldige telefoongesprekken tussen hem en de tweede beklaagde op 5 september 2017.

Bij zijn herverhoor op 23 maart 2018 stelt de twaalfde beklaagde dat hij geen smokkelaar is. Hij geeft toe dat hij op vraag van de achtste beklaagde en van een zekere "K." wel eens mensen is gaan ophalen, maar hij wist niet dat het om vluchtelingen ging. Hij heeft toegelaten dat er een camionette door de achtste beklaagde bij zijn garage is gestald, maar hij heeft nooit gecontroleerd wat er daar met dat voertuig is gebeurd.

Op 13 april 2018 is de twaalfde beklaagde geconfronteerd met de achtste beklaagde. Hij duidt de achtste beklaagde daarbij aan als de man die de oorzaak is van al zijn problemen en verduidelijkt zijn rol.

De dertiende beklaagde, M. M., is op 9 november 2017 verhoord en aangehouden door de onderzoeksrechter. Hij is op 15 maart 2018 vrijgelaten onder voorwaarden door de KI.

Hij geeft toe bepaalde diensten te hebben verleend op vraag van zijn oom, de eerste beklaagde, en van de zevende beklaagde. Zij vroegen hem informatie of om iets voor hen te regelen, en uiteindelijk had hij door dat zij zich bezig hielden met het smokkelen van migranten. De zevende beklaagde heeft hem expliciet toegegeven bezig te zijn met mensensmokkel. Hij was zich niet bewust dat de feiten waarmee zij bezig waren zo zwaar waren. Zelf heeft hij nooit mensen vervoerd met zijn vrachtwagen.

Bij zijn herverhoor op 18 januari 2018 geeft de dertiende beklaagde toe dat hij alles heeft gedaan op vraag van de eerste beklaagde, maar hij vindt dat hij geen deel heeft genomen aan de criminele activiteiten. Hij wist na een tijd waarmee de anderen bezig waren, maar hij heeft nooit zelf deelgenomen aan enige transport.

De veertiende beklaagde, F. Z., is op 26 oktober 2017 verhoord en aangehouden door de onderzoeksrechter. Hij is op 21 maart 2018 vrijgelaten onder voorwaarden door de raadkamer.

Hij verklaart dat hij in verschillende garages heeft gewerkt en daar herstellingen heeft gedaan aan verschillende voertuigen, en dit op vraag van bepaalde personen. Hij ontkent kennis te hebben van verborgen ruimtes in bepaalde van de voertuigen waaraan hij zou gewerkt hebben.

Hij ontkent dat de zevende beklaagde hem daarover zou gesproken hebben en dat hij rechtstreeks orders zou hebben gekregen van de eerste beklaagde. Hij stelt dat hij deze personen niet kent. Zijn vrouw, de vijftiende beklaagde weet even weinig als hijzelf, nl. niets.

De veertiende beklaagde is op 20 december 2017 herverhoord. Hij verklaart thans wel degelijk te hebben geweten van de verborgen ruimte in de bestelwagen, maar dat hij daaraan zelf niet heeft gewerkt. Hij heeft deze bestelwagen op vraag van de zevende beklaagde hersteld, en deze persoon heeft hem gezegd waarvoor de verborgen ruimte zou dienen. De veertiende beklaagde heeft dit ook verteld aan de vijftiende en de zestiende beklaagde. De ombouw van de bestelwagen zou in Hamme zijn uitgevoerd. Hij bevestigt ook dat een ander voertuig in zijn tuin werd omgebouwd, maar dan zonder zijn hulp en medeweten. De begeleider bij dat andere voertuig zou de derde beklaagde geweest zijn. De eerste beklaagde is bij hem terechtgekomen via een vriend.

De vijftiende beklaagde, S. S., werd op 26 oktober 2017 een eerste maal verhoord door de politiediensten. Zij ontkent met klem iets te maken te hebben met illegale praktijken. Zij kent de zevende beklaagde en haar man, de veertiende beklaagde, heeft voor hem wel eens een herstelling aan een voertuig gedaan. Zij gelooft niet dat haar man betrokken is bij feiten van mensensmokkel.

De vijftiende beklaagde is diezelfde dag verhoord en aangehouden door de onderzoeksrechter. Op 25 januari 2018 is zij vrijgelaten onder voorwaarden door de KI. Zij stelt met de hele zaak niets te maken te hebben. Zij geeft aan dat zij de zevende beklaagde op vraag van haar man wel eens heeft gevoerd. Zij is formeel dat zij niet op de hoogte was van praktijken van mensensmokkel.

De vijftiende beklaagde is op 3 januari 2018 herverhoord. Zij geeft thans aan wel degelijk op de hoogte te zijn geweest waarmee die mensen bezig waren, omdat haar man haar dat verteld heeft. Noch zij, noch haar man zijn echter betrokken bij deze feiten. Haar man heeft enkel een vriendendienst gedaan door anderen in hun tuin een voertuig te laten herstellen. Toen haar man door had wat ze aan het doen waren, was het al te laat. Zij kent de eerste beklaagde van vroeger en is zeer kwaad op hem omdat zij door hem nu bij de feiten betrokken zijn.

De zestiende beklaagde, Z. L. I., is op 14 december 2017 verhoord. Hij verklaart garagehouder te zijn in Evergem, waar voertuigen worden hersteld. Hij bevestigt dat de veertiende beklaagde herstellingen heeft uitgevoerd aan een camionette in zijn garage in Evergem. De man die met dat voertuig reed was de zevende beklaagde. Hij geeft toe dat hem door de zevende beklaagde is uitgelegd dat ze een verborgen ruimte in de camionette zouden maken. De veertiende beklaagde was toen ook aanwezig. De werken van ombouwing waren echter nog niet uitgevoerd op dat moment.

Op 20 december 2018 is er overgegaan tot confrontatie tussen de vierde en de zevende beklaagde. Zij bevestigen dat zij sinds oktober 2018 een cel delen in de gevangenis. De zevende beklaagde stelt thans dat hij de bestelwagens met balken, waaraan later de tweede deuren werden bevestigd, niet bij de vierde beklaagde heeft opgehaald. Enkel de depannagevoertuigen heeft hij bij de vierde beklaagde opgehaald, maar hij heeft de vierde beklaagde nooit zien werken aan een eventuele holle laadvloer. De zevende beklaagde geeft aan wel op de hoogte te zijn geweest dat de depannagevoertuigen die hij ophaalde een holle ruimte hadden. Hij voegt er aan toe dat de werken omtrent het plaatsen van de dubbele deuren het werk was van de zesde

beklaagde. De vierde beklaagde bevestigt dat de zevende beklaagde enkele voertuigen bij hem heeft opgehaald in opdracht van de eerste beklaagde. Hij heeft enkel de voertuigen overschilderd en ontkent met klem werken voor het uitbouwen van holle ruimtes te hebben uitgevoerd. Hij heeft geweigerd in te gaan op de vraag van de eerste beklaagde om balken in camionettes te plaatsen. Hij stelt ook dat de eerste beklaagde achter zijn rug en in zijn naam gelden heeft overgemaakt via Western Union.

Na de uitlevering van de eerste beklaagde aan België heeft hij gevraagd om geconfronteerd te worden met de vierde, de zevende en de dertiende beklaagde. De vierde beklaagde heeft, bij monde van zijn raadsman, dergelijke confrontatie geweigerd.

Bij de confrontatie tussen de eerste en de zevende beklaagde bevestigt deze laatste dat hij door de eerste beklaagde vanuit Bulgarije is gestuurd en dat hij niet weet of er nog iemand boven de eerste beklaagde zou staan. Het feit dat hij eerder verklaard heeft dat de eerste beklaagde zich zou inlaten met mensensmokkel was enkel een veronderstelling van hem, omdat hij dit zo gehoord had. De zevende beklaagde ontkent dat hij de verborgen ruimtes heeft gezien en bepaalde ervan heeft uitgetest.

Bij de confrontatie tussen de eerste en de dertiende beklaagde bevestigt deze laatste zijn eerdere verklaring en stelt hij dat hij nooit geld heeft gekregen van de eerste beklaagde.

Gelet op de weigering van de vierde beklaagde voor de confrontatie werd de eerste beklaagde alleen geconfronteerd met de verklaringen van de vierde beklaagde. Hij begrijpt niet waarom de vierde beklaagde hem aanduidt als "de man" en hij weet niet wat de vierde beklaagde zelf zou hebben gedaan, zodat hij hem niet wil beschuldigen. Hij verduidelijkt nogmaals dat hij geen actieve rol heeft gespeeld en dat hij enkel tussenpersoon is geweest.

Na de uitlevering van de derde beklaagde aan België heeft de eerste beklaagde met hem een confrontatie gevraagd, die op 15 februari 2018 is uitgevoerd. De eerste beklaagde stelt dat hij enkel contacten heeft gehad met de derde beklaagde over algemene zaken. De derde beklaagde bevestigt dit thans en stelt dat hij niet heeft verklaard wat in zijn verklaring van 28 januari 2019 staat. Hij was op het moment van zijn verklaring moe en gestresseerd en ontkent thans dat hij alles in opdracht van de eerste beklaagde zou hebben uitgevoerd. Hij weet ook niet over welke transporten het zou gaan, waaraan hij zou meegewerkt hebben. Hij beweert nu maar éénmaal in België te zijn geweest.

Bespreking van de schuldvraag

1. Wat betreft de tenlasteleggingen A1, A2 – B1, B2, B3, B4, B5 - C1, C2, C3, C4, C5, C6, C7, C8, C9 (zoals hernummerd)

De eerste en de tweede beklaagde worden door het openbaar ministerie vervolgd als leidende personen van een criminele organisatie (tenlastelegging A1, A2 - zoals hernummerd).

De derde, de vierde, de vijfde, de zesde en de tiende beklaagde worden door het openbaar ministerie vervolgd wegens deelneming op het niveau van de beslissingsprocessen binnen een criminele organisatie (tenlasteleggingen B1, B2, B3, B4, B5-zoals hernummerd).

De zevende, de achtste, de negende, de elfde, de twaalfde, de dertiende, de veertiende, de vijftiende en de zestiende beklaagde worden door het openbaar ministerie vervolgd wegens hun deelneming aan de voorbereiding of uitvoering van enige geoorloofde activiteit die een deelneming uitmaakt van een criminele organisatie (tenlasteleggingen C1, C2, C3, C4, C5, C6, C7, C8, C9 - zoals hernummerd).

Het bestaan van een criminele organisatie

De rechtbank dient in eerste instantie te oordelen over de vraag of er sprake is van een criminele organisatie.

Artikel 324bis, eerste lid Sw. bepaalt wat onder een criminele organisatie moet worden verstaan, namelijk: iedere gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen.

De volgende constitutieve bestanddelen zijn te onderscheiden:

- een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd;
- een vereniging met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van 3 jaar of een zwaardere straf;
- om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen.

Criminele organisaties dienen te worden onderscheiden van de verenigingen waarvan sprake in artikel 322 e.v. Sw..

Criminele organisaties zijn beter gestructureerd dan deze verenigingen en hebben nationale en/of internationale vertakkingen. De structuur van criminele organisaties is bestendiger en ze plegen systematischer misdrijven. De criminele organisatie moet uit meer dan twee personen bestaan, wat niet vereist is bij de verenigingen uit artikel 322 e.v. Sw. Terwijl bij deze verenigingen bij alle leden de persoonlijke intentie om misdrijven te plegen aanwezig moet zijn en ieder lid zich persoonlijk wil verrijken, heeft de criminele organisatie een beter georganiseerde en meer bestendige structuur waarbinnen zowel legale als illegale activiteiten kunnen plaatsvinden en waar niet alle leden noodzakelijk de bedoeling hebben persoonlijk mee te werken aan het plegen van de misdrijven, maar wel op één of andere manier bijdragen tot de onwettige finaliteit van de organisatie.

Bij criminele organisaties worden niet alleen de eigenlijke leden gestraft, maar ook de personen die deelnemen aan de voorbereiding of de uitvoering van een op zich geoorloofde activiteit, alsook zij die deelnemen aan de besluitvorming en zij die de organisatie leiden. In het kader van criminele organisaties dienen de in onderling overleg gepleegde misdrijven om direct of indirect vermogensvoordeel te verkrijgen strafbaar te zijn met een gevangenisstraf van minstens drie jaar (M. De SWAEF en M. TRAEST, "Bendevormingen criminele organisaties", in Comm. Straf., losbl., afl. 57 (4februari 2008), 96-97).

De wetgever heeft geoordeeld dat de incriminatie van vereniging in de zin van artikel 322 e.v. Sw. eerder geschikt was om meer lokale criminaliteit te bestrijden (P. TRAEST, "Ontwikkeling van nieuwe deelnemingsvormen", N.C., 2007, 255) terwijl een criminele organisatie dit lokale niveau overstijgt en nationale en/of internationale fundamenteen heeft.

De rechtbank wenst daarbij te benadrukken dat het niet haar taak is de organisatie in zijn geheel te beoordelen, zoals die naar voren zou komen uit de aanvankelijke internationale politionele informatie-uitwisseling en uit de resultaten van het JIT-onderzoek in andere landen, waar ook gewerkt is op andere personen en andere delen van de grotere organisatie.

De rechtbank is enkel bevoegd om te oordelen over de zogenaamde "cel van Lovech", meer bepaald de organisatie, de begeleiding en de uitvoering van de transporten vanuit bepaalde West-Europese landen, met linken naar België, naar het Verenigd Koninkrijk. Het is deze cel op zich die dient te beantwoorden aan de vereisten die moeten worden gesteld aan het bestaan van een criminele organisatie.

Het strafonderzoek heeft aangetoond dat er voor langere periode op stelselmatige manier transporten van transmigranten werden voorbereid, georganiseerd en uitgevoerd. Alleen al de geïntercepteerde transporten tonen aan dat het hier ging om een uiterst regelmatige "navette", waarbij de leden van de organisatie er niet voor terugschrokken hun handelwijze op een creatieve manier te diversifiëren. Daarbij werd er grensoverschrijdend, en bijgevolg internationaal, te werk gegaan, en dit niet alleen wat betreft de grensovergang naar het Verenigd Koninkrijk. Elk van de betrokken personen bij deze activiteiten had een duidelijke rol en dit speelde binnen een vooraf vastgelegd kader en gebeurde aan de hand van een vast uitvoeringsschema, dat wel vaak en opvallend vlot aangepast werd aan de hand van specifieke omstandigheden.

Het aantal getransporteerde personen toont aan welke geldstromen er met deze activiteiten konden bekomen worden, waarbij duidelijk is dat enkel het grote geldgewin de drijfveer was voor de personen die bij deze organisatie betrokken waren. Dat er zelfs geen onderliggende reden voor hen lag in het "helpen" van transmigranten aan een beter bestaan, blijkt overigens meer dan duidelijk uit de gebruikte technieken om de transmigranten te verbergen in de voertuigen waarbij hun welzijn en hun gezondheid duidelijk geen enkele rol speelde en er enkel werd gekeken naar het maximaliseren van de financiële winsten.

De rechtbank stelt vast dat alle constitutieve bestanddelen van het misdrijf verenigd zijn en dat bijgevolg het bestaan van de criminele organisatie, zoals strafbaar gesteld in artikel 324bis Sw, vaststaat.

Criminele organisatie - de individuele beoordeling

De rechtbank beklemtoont dat de constitutieve bestanddelen, eigen aan de criminele organisatie, niet in hoofde van al de deelnemers aan deze organisatie, die volgens de modaliteiten van artikel 324ter Sw. kunnen worden bestraft, moeten verenigd zijn. Een beklaagde is schuldig aan één van de in artikel 324ter, §§ 1 tot 4 Sw. bepaalde misdrijven, van zodra hij onder één van de daarin bepaalde vormen deel uitmaakt van de criminele organisatie, zonder dat daarom ook de constitutieve bestanddelen eigen aan de criminele organisatie op zich in zijn hoofde, als deelnemer aan deze organisatie, moeten verenigd zijn.

Het is ook niet vereist dat de persoon die deel uitmaakt van de organisatie, wetens en willens moet deelnemen aan de strafbare feiten die het oogmerk van de organisatie vormen (zie ook Cass. 25 oktober 2005, P.05.1034.N. en Cass. 6 november 2002, P.02.1394.F, www.cass.be). Wel is dan uiteraard vereist dat wanneer er geen effectieve en bewuste deelname is aan deze strafbare feiten deze persoon door zijn deelneming aan geoorloofde activiteiten wetens en willens bijdraagt tot de oogmerken van de criminele organisatie.

In dat kader, gelet op de zeer ernstige aard van de feiten die aan de verschillende beklaagden ten laste worden gelegd, past het in dit vonnis de volgende belangrijke principes in het Belgisch strafrecht in herinnering te brengen: (1) een beklaagde hoeft zijn onschuld niet te bewijzen; men is onschuldig tot het tegendeel is bewezen (2) de minste redelijke twijfel omtrent de schuld van de beklaagde moet hem ten goede komen.

De mogelijke betrokkenheid van de verschillende beklaagden, en hun specifieke rol daarin, wordt dan ook individueel bekeken.

Eerste beklaagde

De eerste beklaagde, N. A., wordt vervolgd onder de tenlastelegging A1 om leidend persoon te zijn geweest van een criminele organisatie en dit in de periode van 2 juli 2016 tot en met 26 oktober 2017.

Volgens het Federaal Parket staat het vast dat de eerste beklaagde de leider is van de Bulgaarse cel die wordt vervolgd in het Belgische luik van huidig onderzoek. Hij zou in contact staan met het Afghaans faciliteringsnetwerk dat de Bulgaarse cel gebruikt om migranten naar het Verenigd Koninkrijk te smokkelen.

De eerste beklaagde betwist een leidinggevende rol te hebben gespeeld in de organisatie en stelt dat hij stapsgewijs, en volgens een welbepaalde dynamiek, binnen het door anderen opgezette systeem, waarbij transmigranten werden gesmokkeld, is betrokken.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat art. 324ter §4 Sw. strafbaar stelt "iedere leidende persoon" en niet "de" leider van de algehele organisatie. Het mag daarbij duidelijk zijn dat er meerdere leidende personen kunnen zijn binnen een criminele organisatie en dat die niet allemaal op hetzelfde echelon moeten opereren. Het is de specifieke rol binnen de georganiseerde activiteiten die dient beoordeeld te worden en niet noodzakelijk de plaats binnen de hiërarchie.

Bovendien, zoals reeds benadrukt, dient de rechtbank specifiek de criminele organisatie te beoordelen die wordt bedoeld met de “cel van Lovech”, waartoe ook het huidige strafonderzoek waarover de rechtbank dient te oordelen, beperkt is.

De eerste beklaagde vormt naar het oordeel van de rechtbank wel degelijk de top van de cel in Lovech en trad bijgevolg op als leider van dat onderdeel van de grotere criminele organisatie, zoals die in kaart wordt gebracht in het kader van de JIT-overeenkomst. Hij had duidelijk de controlerende en leidende rol en gaf instructies door met betrekking tot de verschillende stappen in het door hem geleide onderdeel van de mensensmokkel. Meer bepaald gaf hij instructies omtrent de aankoop en de inschrijving van voertuigen, omtrent de ombouw van deze voertuigen en wie daarbij betrokken diende te worden, omtrent het transport van die voertuigen naar België, omtrent het aantrekken en het overbrengen van chauffeurs en omtrent de concrete uitvoering en begeleiding van de verschillende transporten.

Bij de beoordeling van de schuldvraag steunt de rechtbank zich, in het algemeen, op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder op de hierna vermelde elementen:

- de resultaten van het telefonie-onderzoek, waarbij niet langer wordt betwist dat het wel degelijk de gsm was van de eerste beklaagde die werd getapt, en waarbij de inhoud van deze vele gesprekken met bepaalde andere van de beklaagden meer dan duidelijk is en een goed beeld geeft van de leidende rol van de eerste beklaagde, die duidelijk degene is die steeds weer de instructies geeft;
- de resultaten van de uitgevoerde observaties, waarbij de rol van de eerste beklaagde duidelijk wordt wanneer deze worden samengelegd met de resultaten van het telefonie-onderzoek en in het bijzonder de getapte gesprekken van de eerste beklaagde;
- de resultaten van de uitlezing van de gsm van de eerste beklaagde, waar o.a. verschillende foto's worden gevonden van de voertuigen die uiteindelijk werden gebruikt voor de geïntercepteerde transporten van transmigranten en ook van de ID-kaarten van de daarvoor gebruikte chauffeurs;
- de gedeeltelijke bekentenis van de eerste beklaagde in zijn laatste verklaring omtrent zijn eigen betrokkenheid, waarbij echter duidelijk is dat hij zijn eigen aandeel sterk minimaliseert en de schuld probeert door te schuiven naar de personen die nog boven hem stonden in de grotere criminele organisatie;
- de verschillende linken die de verbalisanten hebben kunnen leggen tussen de persoon van de eerste beklaagde en de meeste van de geïntercepteerde transporten of pogingen daartoe;
- de verklaring van de tweede beklaagde, die de eerste beklaagde aanduidt als de man op wie hij beroep heeft gedaan om zijn eigen familie te laten smokkelen, waarbij de eerste beklaagde volgens hem onder meer zorgde voor de voertuigen en de chauffeurs;
- de verklaring van de derde beklaagde, die duidelijk stelt dat hij alles heeft gedaan in opdracht van de eerste beklaagde, waarbij hij zeer specifiek is over zijn eigen rol en de rol van de andere betrokkenen, waaronder die van de eerste beklaagde;

- de vragen die de rechtbank heeft omtrent beïnvloeding door de eerste beklaagde van de derde beklaagde bij het confrontatieverhoor, waarbij opvalt dat dit ook bij andere confrontatieverhoren naar voor komt;
- de verklaring van de vierde beklaagde, die wist dat de eerste beklaagde betrokken was bij mensensmokkel en duidelijk is over de vragen en instructies die de eerste beklaagde hem zou proberen geven hebben;
- de verklaringen van de zevende beklaagde, die voldoende duidelijk is over de leidende rol van de eerste beklaagde bij de door hem uitgevoerde handelingen;
- de verklaring van de dertiende beklaagde, die aangeeft dat hij op een bepaald moment tot het inzicht is gekomen dat zijn oom, de eerste beklaagde, zich bezig hield met activiteiten van mensensmokkel en hem daarbij trachtte te betrekken;
- de verklaring van de veertiende beklaagde omtrent de tussenkomst van de eerste beklaagde tijdens de door hem uitgevoerde herstelling aan het voertuig;
- de verklaring van de vijftiende beklaagde, die uiteindelijk aangeeft dat zij en de veertiende beklaagde in de problemen zitten door de activiteiten van de eerste beklaagde.

De rechtbank is van oordeel dat deze elementen dermate gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend zijn dat zij, samengenomen, geen ruimte laten voor enige redelijke twijfel omtrent de schuld van de eerste beklaagde.

De stelling van de eerste beklaagde, zoals opgenomen in zijn conclusie en overgenomen op zitting, dat hij vooral de instructies van anderen doorgaf en zelf geen essentiële rol heeft gespeeld kan niet worden gevolgd. De inhoud van de bij hem getapte gesprekken is daarin zeer duidelijk en ook de houding van de andere beklaagden bij hun confrontatieverhoor, of hun weigering daartoe, spreekt boekdelen.

Opvallend daaromtrent is ook dat de eerste beklaagde, en dit totaal tegen de objectieve vaststellingen van het strafonderzoek in, de leiding in België van de organisatie bij de achtste beklaagde tracht te leggen.

Tenslotte doet het feit dat hij zelf onder leiding stond, of handelde in opdracht, van de personen die te kaderen zijn in de grotere criminele organisatie, geen afbreuk aan zijn eigen leidende rol ten aanzien van de andere beklaagden en het duidelijke feit dat hij wel degelijk alle instructies gaf en de touwtjes in handen had. Ook het feit dat bepaalde van de andere beklaagden ook contacten hadden met deze andere personen doet daaraan geen afbreuk en de beoordeling van die personen, zoals onder meer S. S. I. , hoort niet bij de saisine van de rechtbank.

De feiten onder de tenlastelegging A1 zijn dan ook afdoende bewezen in hoofde van de eerste beklaagde.

Tweede beklagde

De tweede beklagde, A. N. J. M. , wordt vervolgd onder de tenlastelegging A2 om leidend persoon te zijn geweest van een criminele organisatie en dit in de periode van 1 juli 2017 tot en met 26 oktober 2017.

Volgens het Federaal Parket staat het vast dat de tweede beklagde op een bepaald moment samen met de eerste beklagde de cel in Lovech zou beginnen leiden zijn. Hij zou vanaf mei 2017 betrokken zijn geraakt bij het uitvoeren van bepaalde transporten en vanaf juli 2017 zou hij als leidend persoon in België zijn opgetreden. Hij zou net als de eerste beklagde contacten hebben gehad met het Afghaans faciliteringsnetwerk, hij zou hebben toegezien op het ombouwen van de voertuigen en op het regelen van transport voor de aangezochte chauffeurs en hij zou aanwezig zijn geweest bij het inladen van de transmigranten in de verborgen ruimtes.

De tweede beklagde stelt op de zitting van 25 februari 2019 dat hij bij de feiten is betrokken geraakt omdat hij beroep heeft willen doen op de eerste en de achtste beklagde om familie van hem te laten smokkelen. In die zin vraagt hij de herkwalificatie van de feiten naar hulp om humanitaire redenen, voorzien in art. 77 Vreemdelingenwet. Hij geeft in zijn verklaring toe dat hij de eerste en de achtste beklagde "wat heeft geholpen", maar dit enkel om zo zijn familie te kunnen helpen. Hij betwist ook met klem een leidend persoon te zijn geweest binnen de criminele organisatie.

De rechtbank is van oordeel dat de tweede beklagde wel degelijk een belangrijke rol heeft gespeeld bij het toezicht houden op het ombouwen en het rijvaardig maken van de voertuigen gebruikt bij de transporten van transmigranten, maar ook bij het regelen van de overkomst van de chauffeurs van die transporten en dat hij aanwezig was bij het inladen van bepaalde transmigranten in de verborgen ruimtes.

Bij de beoordeling van de schuldvraag steunt de rechtbank zich, in het algemeen, op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder op de hierna vermelde elementen: de resultaten van het telefonie-onderzoek, waaruit de rol van "N." duidelijk naar voor is gekomen en dit zowel in de getapte gesprekken waarbij hij zelf te horen is als in de gesprekken tussen bepaalde van de andere beklagden waarbij duidelijk gesproken wordt over de activiteiten van "N." daarbij is uit het strafonderzoek duidelijk gebleken dat de tweede beklagde wel degelijk de "N." is waarvan sprake in het telefonie-onderzoek;

- de resultaten van de uitgevoerde observaties, waarbij de tweede beklagde verschillende malen is gezien in het bijzijn van bepaalde van de andere beklagden, waarbij uit het telefonie-onderzoek duidelijk is gebleken waarmee zij op dat moment bezig waren;
- de resultaten van de uitgevoerde observaties waaruit ook duidelijk de plaats van de achtste beklagde ten aanzien van de tweede beklagde naar voor is gekomen;
- de verklaringen van de zevende en de achtste beklagde omtrent de rol en de activiteiten van de tweede beklagde, waarbij hun verklaringen ondersteund worden door de resultaten van het voormelde telefonie-onderzoek en de uitgevoerde observaties;
- de verklaring van de zevende beklagde die stelt dat hij geld heeft ontvangen van de tweede beklagde om een voertuig te kopen, wat later gebruikt is bij een transport van transmigranten;

- de verklaring van de tiende beklaagde, daarin ondersteunt door de verklaring van de elfde beklaagde, dat hij op vraag van de tweede beklaagde tickets heeft geregeld voor personen, die later bleken te zijn opgetreden als chauffeur voor de transporten;
- de eigen verklaring van de tweede beklaagde, die weliswaar zijn inbreng en zijn rol zeer sterk minimaliseert, waarbij hij wel minstens toegeeft dat hij "geholpen" heeft bij bepaalde transporten en dit op vraag van de eerste beklaagde, en volgens hem ook de achtste beklaagde.

De rechtbank is van oordeel dat deze elementen dermate gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend zijn dat zij, samengenomen, geen ruimte laten voor enige redelijke twijfel omtrent de schuld van de tweede beklaagde.

De rechtbank is echter niet overtuigd dat de tweede beklaagde bij zijn activiteiten binnen de criminele organisatie een leidende rol heeft opgenomen. Er zijn niet voldoende objectieve elementen die dit ontegensprekelijk zouden aantonen. De tweede beklaagde komt enkel op het einde van de periode van het onderzoek in het vizier en zijn rol lijkt vooral te liggen in het doorgeven van informatie van hogerhand en het superviseren van de activiteiten. Daarbij heeft hij wel een rol en een aandeel in de genomen beslissingen, maar volstaat dit niet om te spreken van een leidende rol.

De herkwalficatie van de feiten voorzien onder de tenlastelegging A2 dringt zich dan ook op naar een inbreuk op art. 324ter §3 Sw., nl. deel te hebben genomen aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van de criminele organisatie. De feiten worden dan ook hernummerd naar de tenlastelegging B6.

De stelling van de tweede beklaagde dat hij enkel wat heeft geholpen bij de activiteiten van de criminele organisatie, om zo zijn eigen familie op transport te helpen, kan niet worden gevolgd. De voornoemde vaststellingen en de manier waarop hij betrokken is bij verschillende transporten spreken dit volledig tegen en de tweede beklaagde heeft ook op geen enkele manier ook maar aannemelijk gemaakt dat hij handelde uit humanitaire doeleinden voor zijn eigen familie. Er zijn overigens geen aanwijzingen dat leden van zijn familie door de organisatie zouden gesmokkeld zijn of aanwezig zouden zijn geweest om gesmokkeld te worden.

Ook zijn bewering dat hij deels op aansturen van de achtste beklaagde heeft gehandeld is volledig in tegenstrijd met de vaststellingen in het strafdossier. Het lijkt er daarbij eerder op dat de achtste beklaagde, net zoals bij de eerste beklaagde, als zondebok wordt aangeduid door de tweede beklaagde om het eigen aandeel te minimaliseren.

De feiten onder de tenlastelegging B6, zoals geherkwalficeerd, zijn dan ook afdoende bewezen in hoofde van de tweede beklaagde.

Derde beklaagde

De derde beklaagde, A. D. T., wordt vervolgd onder de tenlastelegging B1 om deel te hebben genomen aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van de criminele organisatie, en dit in de periode van 2 juli 2016 tot en met 26 oktober 2017.

Volgens het Federaal Parket was de derde beklaagde aanwezig in België voor bepaalde transporten, waarbij hij zou hebben ingestaan voor de gerekruteerde chauffeurs. Hij zou gezorgd hebben voor het rijvaardig maken van de voertuigen en voor het voorzien van plaatsen om de voertuigen om te bouwen. Hij zou tenslotte ook toegezien hebben op het laden van de transmigranten in de verborgen ruimtes en zou bepaalde transporten zelf hebben begeleid in een apart voertuig.

De derde beklaagde stelt op de zitting, en in zijn conclusie, dat hij blijft bij zijn versie van de feiten zoals weergegeven in zijn verklaring naar aanleiding van zijn confrontatie met de eerste beklaagde en bijgevolg niet meer staat achter zijn verklaring die hij op 28 januari 2019 heeft afgelegd.

De rechtbank is van oordeel dat de derde beklaagde wel degelijk een belangrijke rol heeft gespeeld bij de activiteiten van de criminele organisatie, en dat meer bepaald in het rekruteren en het begeleiden van de chauffeurs, en dit in nauwe samenwerking met bepaalde andere beklaagden en dit duidelijk op aansturen van de eerste beklaagde.

Bij de beoordeling van de schuldvraag steunt de rechtbank zich, in het algemeen, op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder op de hierna vermelde elementen:

- de resultaten van het telefonie-onderzoek, waarbij de rol van de derde beklaagde voldoende is naar voor gekomen in het kader van de activiteiten van de criminele organisatie en meer bepaald de organisatie van de desbetreffende transporten;
- de resultaten van de uitgevoerde observaties en de informatie ingewonnen in bepaalde hotels;
- de verklaring van bepaalde chauffeurs die werden onderschept, o.a. S. en L., waardoor de derde beklaagde rechtstreeks aan deze transporten en de organisatie ervan kan worden gelinkt;
- het gegeven dat de verklaringen van deze chauffeurs volledig ondersteund worden door de resultaten van het telefonie-onderzoek en het onderzoek naar bepaalde facebookcontacten;
- de verklaring van de veertiende beklaagde omtrent de rol van de derde beklaagde in een welbepaald onderschept transport;
- het gegeven dat zijn eerste verklaring, afgelegd in Bulgarije in tegenstrijd is met alle objectieve gegevens in het strafdossier;
- de verklaring van de derde beklaagde op 28 januari 2019, waarbij hij zijn aandeel praktisch volledig toegeeft en aangeeft dat hij steeds in opdracht van de eerste beklaagde heeft gehandeld; het feit dat deze verklaring inhoudelijk zeer sterk aansluit op de bevindingen in het strafdossier, waarvan de derde beklaagde op het moment van zijn verhoor nog niet volledig op de hoogte kon zijn.

De rechtbank is van oordeel dat deze elementen dermate gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend zijn dat zij, samengenomen, geen ruimte laten voor enige redelijke twijfel omtrent de schuld van de derde beklaagde.

De stelling van de derde beklaagde dat zijn verklaring van 28 januari 2019 niet correct was, komt niet geloofwaardig voor. De rechtbank verwijst in dat opzicht uiteraard ook naar de vaststellingen zoals die hiervoor reeds werden uiteengezet, maar uiteraard dient ook rekening

gehouden te worden met het feit dat de intrekking door de derde van zijn eerdere verklaringen het onmiddellijk gevolg lijkt te zijn van een confrontatie met de eerste beklaagde.

De feiten onder de tenlastelegging BI zijn dan ook afdoende bewezen in hoofde van de derde beklaagde.

Vierde beklaagde

De vierde beklaagde, B. T. P., wordt vervolgd onder de tenlastelegging B2 om deel te hebben genomen aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van de criminele organisatie, en dit in de periode van 2 juli 2016 tot en met 26 oktober 2017.

Volgens het Federaal Parket was het de vierde beklaagde die instond voor de aankoop en de inschrijving van voertuigen gebruikt bij de transporten van transmigranten, voerde hij de voorbereidende werken uit voor de verborgen ruimtes en stond hij in voor het wegbrengen van voertuigen en chauffeurs.

De vierde beklaagde stelt dat er in het strafdossier en in de vordering heel wat veronderstellingen worden gedaan omtrent zijn betrokkenheid en is van mening dat er van de aantijgingen uiteindelijk niets overeind blijft. Hij heeft enkel op vraag van de eerste beklaagde bepaalde voertuigen wit geverfd, maar verder heeft hij niets gedaan. Hij stelt ook dat de door de verbalisanten als relevant aangeduide gesprekken op zich eigenlijk niets aantonen. Hij vraagt dan ook de vrijspraak bij gebrek aan bewijs, minstens op grond van twijfel.

De rechtbank is van oordeel dat het aandeel van de vierde beklaagde wel degelijk vaststaat, waarbij hij op vraag van de eerste beklaagde instond voor het voorbereiden van voertuigen die later dienden gebruikt te worden bij het transporteren van transmigranten en dat hij in contact stond met andere beklaagden om hun werk te faciliteren en te begeleiden.

Bij de beoordeling van de schuldvraag steunt de rechtbank zich, in het algemeen, op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder op de hierna vermelde elementen:

- de resultaten van het telefonie-onderzoek, in het bijzonder de tapmaatregel op het nummer van de eerste beklaagde, waarbij de rol van de vierde beklaagde herhaaldelijk naar voor komt, en de tapmaatregel op het nummer van de vierde beklaagde, waarbij herhaaldelijk gesprekken kunnen worden gehoord die lijken te wijzen op een specifieke rol bij de activiteiten van de criminele organisatie; het gegeven dat hieruit naar voor lijkt te komen dat hij specifiek de door de zesde en de zevende begeleide transporten faciliteert;
- het vaststaand feit dat de vierde beklaagde op vraag van de eerste beklaagde bepaalde voertuigen heeft aangeschaft en dat hij aan bepaalde van die voertuigen minstens verfwerken heeft uitgevoerd; het feit dat de vierde beklaagde dit ook uitdrukkelijk heeft toegegeven;
- de verklaring van de zevende beklaagde, die duidelijk wijst op de rol van de vierde beklaagde in het "voorbereiden" van de voertuigen; daarbij dient zijn gewijzigde verklaring in het kader van de confrontatie met de vierde beklaagde, gelet op het reële gevaar op collusie tussen hen beiden, gekaderd en gerelativeerd te worden;
- de verklaring van de zevende beklaagde dat de vierde beklaagde de voertuigen voorbereidde, maar niet zelf ombouwde, wordt ondersteund door de objectieve

- vaststellingen in het kader van de observaties, waaruit blijkt dat het eigenlijke inbouwen van de verborgen ruimtes o.a. in België gebeurde;
- het feit dat de vierde beklaagde diverse keren werd gecontroleerd aan grensovergangen in voertuigen of met andere personen, die later betrokken blijken te zijn bij geïntercepteerde transporten;
 - het feit dat de vierde beklaagde bij zijn verhoren geen enkele uitleg kan geven omtrent bepaalde vaststellingen in het strafdossier, zoals onder meer de vaststelling dat hij verschillende achterdeuren voor bestelwagens heeft besteld, waarbij hij echter beweert dat hij enkel schilderwerken zou hebben uitgevoerd;
 - het feit dat de vierde beklaagde bij zijn herverhoor stelt dat hij eind 2016 in ruzie is gevallen met de eerste beklaagde, terwijl uit de getapte gesprekken duidelijk blijkt dat zij ook daarna nog veelvuldige contacten hebben gehad.

De rechtbank is van oordeel dat deze elementen dermate gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend zijn dat zij, samengenomen, geen ruimte laten voor enige redelijke twijfel omtrent de schuld van de vierde beklaagde.

De vierde beklaagde kan enigszins worden gevolgd waar hij stelt dat aan de getapte telefoongesprekken, en dit zowel deze van de eerste beklaagde als deze van hemzelf, individueel bekeken eventueel een andere, niet-criminele, uitleg zou kunnen worden gegeven. Wanneer echter alle gesprekken samen worden gelezen, wat uiteraard van cruciaal belang is om de correcte inhoud te kunnen vatten, is echter meer dan duidelijk dat de relevante gesprekken wel degelijk gaan over het ombouwen van bestelwagens en andere voertuigen, over het transport van chauffeurs en over mensensmokkel in het algemeen.

In het kader van deze relevante en uiterst incriminerende gesprekken voor de vierde beklaagde dient vastgesteld te worden dat zijn uitleg, dat hij enkel een paar voertuigen voor de eerste beklaagde heeft geschilderd en dat hij onmiddellijk elke medewerking heeft verbroken wanneer hij vernam waarmee de eerste en de zevende beklaagde bezig waren, als totaal ongeloofwaardig dient afgewezen te worden. Dit gelet op de duidelijke en flagrante tegenstrijdigheden met de vaststellingen in het strafdossier.

De rechtbank is van oordeel dat uit de voormelde elementen voldoende blijkt dat hij met kennis van zaken, nl. dat er werd gehandeld in het kader van een criminele organisatie die zich bezig hield met mensensmokkel, zijn medewerking heeft verleend, en bovendien dat hij daarin geleidelijk ook een sturende rol is beginnen spelen ten aanzien van bepaalde van de andere beklaagden en van de door de organisatie gebruikte chauffeurs.

De feiten onder de tenlastelegging B2 met inbegrip van de voorziene incriminatieperiode, zijn dan ook afdoende bewezen in hoofde van de vierde beklaagde.

Vijfde beklaagde

De vijfde beklaagde, P. P. M., wordt vervolgd onder de tenlastelegging B3 om deel te hebben genomen aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van de criminele organisatie, en dit in de periode van 2 juli 2016 tot en met 26 oktober 2017.

Volgens het Federaal Parket was de vijfde beklaagde betrokken bij de rekrutering van chauffeurs en heeft hij hen begeleid bij bepaalde transporten. Hij zou ook aanwezig zijn geweest bij het inladen van transmigranten.

De vijfde beklaagde heeft tijdens het volledige strafonderzoek volgehouden dat hij niet de persoon was die in het strafdossier naar voor kwam als "P. P. M." en dat er mogelijk sprake zou zijn van een persoonsverwisseling. Uit het strafonderzoek is echter voldoende komen vast te staan dat de vijfde beklaagde wel degelijk de persoon is van wie sprake is bij de verschillende onderzoeksdaaden. Op de zitting van 25 februari 2019 heeft de vijfde beklaagde dit ook niet langer betwist.

De vijfde beklaagde heeft op de zitting van 25 februari 2019 voor het eerst zijn betrokkenheid bij bepaalde transporten toegegeven. Hij stelt echter dat hij helemaal onderaan de ladder stond van de organisatie en vraagt om de voorziene incriminatieperiode te beperken tot hetgeen bewezen kan worden.

De rechtbank is van oordeel dat de vijfde beklaagde wel degelijk betrokken is bij de activiteiten van de criminele organisatie, waarbij hij instond voor het overbrengen van voertuigen en voor de begeleiding van chauffeurs bij hun overtocht naar het Verenigd Koninkrijk en hen bijstond waar nodig, zoals o.a. bij het verschaffen van een rijbewijs aan één van de gebruikte chauffeurs.

Bij de beoordeling van de schuldvraag steunt de rechtbank zich, in het algemeen, op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder op de hierna vermelde elementen:

- de resultaten van het telefonie-onderzoek, in het bijzonder de getapte gesprekken tussen de vijfde beklaagde en de zevende beklaagde, waarbij duidelijk de rol van de vijfde beklaagde naar voor komt in het rekruteren en begeleiden van de chauffeurs, maar ook de getapte gesprekken tussen de eerste en de zevende beklaagde, waarin de rol van de vijfde beklaagde uitgebreid wordt becommentarieerd;
- de verklaring van de derde beklaagde van 28 januari 2019, waarin hij ingaat op de samenwerking met de vijfde beklaagde voor één specifiek transport;
- de verklaring van de negende beklaagde, die aangeeft dat hij duidelijk heeft gemerkt dat de vijfde beklaagde hem controleerde op het moment dat hij voertuigen naar België overbracht;
- het feit dat de vijfde beklaagde zowel op 3 augustus 2016 als op 7 september 2016 aangetroffen wordt in voertuigen die enkele dagen later zullen worden onderschept met transmigranten in een verborgen ruimte;
- de verklaring van chauffeur K., die uitdrukkelijk stelt dat zijn transport door de vijfde beklaagde werd begeleid en dat de vijfde beklaagde geholpen heeft om de transmigranten in te laden;
- het feit dat de vijfde beklaagde, samen met de derde beklaagde, in beeld komt bij een transport van transmigranten in een verborgen ruimte dat op 20 oktober 2016 in Duitsland is onderschept, maar waarvoor hij thans niet wordt vervolgd; bij dit transport heeft de chauffeur verwezen naar de vijfde beklaagde als begeleider en er zijn ook foto's van het transport waarop de vijfde beklaagde te zien is;
- de eigen verklaring van de vijfde beklaagde, bij monde van zijn raadsman, op de zitting waarbij hij voor het eerst een bepaalde betrokkenheid bij de hem ten laste

gelegde feiten uitdrukkelijk toegeeft door geen betwisting te voeren omtrent zijn aandeel bij bepaalde transporten.

De rechtbank is van oordeel dat deze elementen dermate gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend zijn dat zij, samengenomen, geen ruimte laten voor enige redelijke twijfel omtrent de schuld van de vijfde beklaagde.

De stelling van de vijfde beklaagde dat de incriminatieperiode dient beperkt te worden, wordt door de rechtbank niet gevolgd. Uit de specifieke handelingen van de vijfde beklaagde, zoals die blijken uit de verklaringen van de geïntercepteerde chauffeurs en uit de resultaten van het telefonie-onderzoek, blijkt duidelijk dat de vijfde beklaagde reeds voorafgaand aan het eerste aan hem gelinkte transport aan de activiteiten van de criminele organisatie kan worden verbonden.

De feiten onder de tenlastelegging B3 begaan in de in de dagvaarding voorziene incriminatieperiode, zijn dan ook afdoende bewezen in hoofde van de vijfde beklaagde.

Zesde beklaagde

De zesde beklaagde, G. T. P., wordt vervolgd onder de tenlastelegging B4 om deel te hebben genomen aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van de criminele organisatie, en dit in de periode van 2 juli 2016 tot en met 26 oktober 2017.

Volgens het Federaal Parket is de zesde beklaagde de persoon die instaat voor het bouwen en afwerken van de verborgen ruimtes, waarvoor hij de nodige verplaatsingen doet binnen Europa, en zorgt hij ook voor het wegbrengen van voertuigen en van chauffeurs.

De zesde beklaagde ontkent elke betrokkenheid bij de activiteiten van de criminele organisatie of bij enig transport van transmigranten. Hij stelt dat hij maar één keer naar België is gekomen in de voorziene incriminatieperiode.

De rechtbank is van oordeel dat de zesde beklaagde wel degelijk betrokken is bij de activiteiten van de criminele organisatie, waarbij hij persoonlijk instond voor het ombouwen van bepaalde van de gebruikte voertuigen en zorgde voor verborgen ruimtes, maar hij ook zorgde voor het vervoeren van chauffeurs en voor het overbrengen van bepaalde voertuigen.

Bij de beoordeling van de schuldvraag steunt de rechtbank zich, in het algemeen, op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder op de hierna vermelde elementen:

- de resultaten van het telefonie-onderzoek, waaruit zijn rol met betrekking tot het bouwen van bepaalde verborgen ruimtes voldoende blijkt;
- de resultaten van de uitgevoerde observaties, in het bijzonder rond het vervoer naar België door de zesde en de zevende beklaagde van de trailer met de balk gebruikt voor het bouwen van valse deuren in een bestelwagen;
- het feit dat de zesde beklaagde tot twee keer toe werd gecontroleerd aan de grensovergang in een voertuig dat enkele dagen daarna effectief werd gebruikt bij een transport van transmigranten;

- het feit dat het telefoonnummer van de zesde beklaagde bij twee verschillende chauffeurs, die werden geïntercepteerd met transmigranten in de verborgen ruimte, werd gevonden;
- het feit dat de chauffeurs L. en D. uitdrukkelijk hebben verklaard dat het de zesde beklaagde was die instond voor het ombouwen van de voertuigen, waarbij chauffeur L. enkele dagen voor het transport nog samen met de zesde beklaagde is gecontroleerd;
- de veelvuldige contacten tussen de zesde beklaagde en de derde beklaagde precies op de dag van het transport dat op 17 augustus 2016 is onderschept;
- de verklaring van de derde beklaagde, die stelt dat de zesde beklaagde de mecaniciens was van de eerste beklaagde;
- de verklaring van de vierde beklaagde, die stelt dat de zesde beklaagde zich bezig houdt met mensensmokkel en dat de zesde beklaagde voor de eerste beklaagde heeft uitgevoerd, wat hij zelf zou geweigerd hebben;
- de verklaring van de zevende beklaagde, die duidelijk is over de rol en het aandeel van de zesde beklaagde bij de door hen uitgevoerde activiteiten.

De rechtbank is van oordeel dat deze elementen dermate gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend zijn dat zij, samengenomen, geen ruimte laten voor enige redelijke twijfel omtrent de schuld van de zesde beklaagde.

De feiten onder de tenlastelegging B4 begaan in de in de dagvaarding voorziene incriminatieperiode, zijn dan ook afdoende bewezen in hoofde van de zesde beklaagde.

Zevende beklaagde

De zevende beklaagde, N. I. , wordt vervolgd onder de tenlastelegging C1 om deel te hebben genomen aan de voorbereiding of de uitvoering van enige geoorloofde activiteit van de criminele organisatie, wetende dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van deze organisatie, en dit in de periode van 1 maart 2017 tot en met 26 oktober 2017.

Volgens het Federaal Parket heeft de zevende beklaagde gewerkt in opdracht van de eerste, en later ook van de tweede beklaagde. Hij zou ingestaan hebben voor de aankoop van voertuigen en zou deze samen met andere beklaagden hebben omgebouwd of laten ombouwen hebben. Later zou hij ook voertuigen naar België hebben gebracht, zou hij chauffeurs hebben opgehaald en zou hij bepaalde transporten hebben begeleid.

Op de zitting van 25 februari 2019 heeft de zevende beklaagde gesteld, bij monde van zijn raadsman, dat hij de hem ten laste gelegde feiten en kwalificatie niet betwist.

De zevende beklaagde heeft zich naar het oordeel van de rechtbank wel degelijk schuldig gemaakt aan deze feiten. Bij de beoordeling van de schuldvraag steunt de rechtbank zich, in het algemeen, op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder op de hierna vermelde elementen:

- de resultaten van het telefonie-onderzoek die een duidelijk beeld geven over de rol en de activiteiten van de zevende beklaagde;

- de vaststellingen van de verbalisanten bij de diverse observaties;
- de verklaringen van bepaalde bij de transporten gebruikte chauffeurs, waarbij de rol en het aandeel van de zevende beklaagde goed naar voor komt;
- de verklaringen van diverse beklaagden, die bijna eensluidend zijn omtrent de activiteiten van de zevende beklaagde en zijn aandeel in de mensensmokkel;
- de inhoud van de verschillende verklaringen van de zevende beklaagde, die daarin zijn eigen aandeel deels heeft toegegeven;
- het feit dat de zevende beklaagde geen betwisting meer heeft gevoerd omtrent de feiten en de kwalificatie ervan op de zitting van 25 februari 2019.

De rechtbank is van oordeel dat deze elementen dermate gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend zijn dat zij, samengenomen, geen ruimte laten voor enige redelijke twijfel omtrent de schuld van de zevende beklaagde.

De feiten onder de tenlastelegging C1 zijn dan ook afdoende bewezen in hoofde van de zevende beklaagde.

Achtste beklaagde

De achtste beklaagde, S. S., wordt vervolgd onder de tenlastelegging C2 om deel te hebben genomen aan de voorbereiding of de uitvoering van enige geoorloofde activiteit van de criminele organisatie, wetende dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van deze organisatie, en dit in de periode van 1 juli 2017 tot en met 26 oktober 2017.

Volgens het Federaal Parket heeft de achtste beklaagde gewerkt binnen de organisatie voor de tweede beklaagde. Hij zou ook logistieke steun hebben verleend aan de chauffeurs en heeft transmigranten overgebracht naar tijdelijke wachtplaatsen.

De achtste beklaagde stelt dat hij zijn verantwoordelijkheid wil opnemen voor de hand- en spandiensten die hij heeft uitgevoerd voor de organisatie. Hij stelt dat hij dit heeft gedaan om zelf te kunnen gesmokkeld worden naar het Verenigd Koninkrijk en dat zich derhalve de herkwalificatie van de feiten opdringt naar hulp om humanitaire redenen, voorzien in art. 77 Vreemdelingenwet.

De rechtbank is van oordeel dat vaststaat dat de achtste beklaagde gedurende een bepaalde periode activiteiten heeft uitgevoerd die duidelijk te kaderen zijn in de criminele organisatie die heden wordt vervolgd, waarbij hij vooral de tweede beklaagde heeft bijgestaan, maar hij ook persoonlijk bepaalde handelingen heeft verricht die duidelijk te situeren zijn binnen de activiteiten van de mensensmokkelaars.

Daarbij werd slechts beperkt rekening gehouden met de verklaringen van de eerste, de tweede en de twaalfde beklaagde, die klaarblijkelijk, en dit hoogstwaarschijnlijk niet steeds om dezelfde redenen, aan de achtste beklaagde een andere rol lijken toe te bedelen, die echter niet ondersteund wordt door de andere objectieve aanwijzingen in het strafdossier.

Bij de beoordeling van de schuldvraag steunt de rechtbank zich, in het algemeen, op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder op de hierna vermelde elementen:

- de resultaten van het telefonie-onderzoek, waaruit het aandeel en de rol van de achtste beklaagde gedeeltelijk naar voren komt;
- de resultaten van de uitgevoerde observaties, waarbij de achtste beklaagde, meestal samen met de tweede beklaagde, wordt gezien en waarbij hij duidelijk aanwezig is en bepaalde handelingen uitvoert die duidelijk te kaderen zijn binnen de activiteiten van de organisatie;
- de verklaring van de zevende beklaagde, die de achtste beklaagde aanduidt als de persoon die steeds bij de tweede beklaagde is en blijkbaar optreedt als chauffeur voor hem en als de persoon die aanwezig was en geholpen heeft bij het instappen van transmigranten in verborgen ruimtes;
- de verklaring van de achtste beklaagde, waarbij hij uitdrukkelijk toegeeft chauffeurs en transmigranten te hebben vervoerd en transmigranten te hebben ondergebracht in een bepaald huis in afwachting van hun transport;
- het feit dat de beklaagde, bij monde van zijn raadsman, op de zitting uitdrukkelijk toegeeft dat hij betrokken was bij twee van de hem ten laste gelegde geïntercepteerde transporten.

De rechtbank is van oordeel dat deze elementen dermate gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend zijn dat zij, samengenomen, geen ruimte laten voor enige redelijke twijfel omtrent de schuld van de achtste beklaagde.

De stelling van de achtste beklaagde dat hij enkel wat heeft geholpen bij de activiteiten van de criminele organisatie, om zo zijn eigen op transport te helpen, kan niet zomaar worden gevolgd. De voornoemde vaststellingen en de manier waarop hij betrokken is bij de verschillende transporten spreken dit sterk tegen en de achtste beklaagde heeft op geen enkele manier ook maar aannemelijk gemaakt dat hij handelde uit humanitaire doeleinden voor anderen, zodat zich geenszins een herkwalificatie voor deze feiten opdringt.

De feiten onder de tenlastelegging C2, begaan in de in de dagvaarding voorziene incriminatieperiode, zijn dan ook afdoende bewezen in hoofde van de achtste beklaagde.

Negende beklaagde

De negende beklaagde, I. A. Y., wordt vervolgd onder de tenlastelegging C3 om deel te hebben genomen aan de voorbereiding of de uitvoering van enige geoorloofde activiteit van de criminele organisatie, wetende dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van deze organisatie, en dit in de periode van 1 juli 2016 tot en met 13 oktober 2016.

Volgens het Federaal Parket heeft de negende beklaagde voertuigen overgebracht naar België, die hij diende over te dragen aan de chauffeurs die instonden voor het transport naar het Verenigd Koninkrijk. Hij zou tevens een welbepaald transport hebben begeleid.

De negende beklaagde stelt op de zitting van 25 februari 2019 dat hij toegeeft dat hij bepaalde voertuigen heeft overgebracht naar België, maar dat hij pas na zijn arrestatie op de hoogte was van de aard en de omvang van hetgeen waarbij hij betrokken was. Hij vraagt in hoofdorde dan ook de vrijspraak.

De rechtbank is van oordeel dat de negende beklaagde wel degelijk bepaalde activiteiten voor de criminele organisatie heeft uitgevoerd, zoals het overbrengen van voertuigen en chauffeurs naar België, het onderbrengen van de chauffeurs in hotels, de uitbetaling van bepaalde chauffeurs en het begeleiden van minstens één transport, en dit wel degelijk wetende dat zijn handelingen bijdroegen tot de verwezenlijking van het oogmerk van de organisatie.

Bij de beoordeling van de schuldvraag steunt de rechtbank zich, in het algemeen, op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder op de hierna vermelde elementen:

- de resultaten van het telefonie-onderzoek, waarbij o.a. de verklaring van chauffeur K. omtrent de begeleiding van het transport door de negende en de vijfde beklaagde wordt bevestigd;
- de grenscontroles, waarbij de negende beklaagde verschillende malen gecontroleerd is in voertuigen die later gebruikt zijn bij de transporten van transmigranten en hij ook verschillende keren in het gezelschap was van chauffeurs die later hebben ingestaan voor deze transporten;
- de verklaring van chauffeur K., die de negende beklaagde aanduidt als degene die het transport samen met de vijfde beklaagde heeft begeleid, waarbij zijn verklaring wordt ondersteund door het telefonie-onderzoek en zijn persoonsbeschrijving van de negende beklaagde;
- de beelden van de negende beklaagde, die hem bij de vijfde beklaagde en chauffeur K. plaatsen op het tijdstip van een welbepaald onderschept transport;
- de eigen verklaringen van de negende beklaagde, die in zijn herverhoor van 25 april 2018 niet alleen toegeeft dat hij voertuigen en chauffeurs heeft overgebracht en chauffeurs heeft opgehaald, reisgeld heeft gegeven en hen heeft ondergebracht in hotels, maar ook dat hij minstens vanaf zijn derde opdracht heel goed wist waarbij de mensen waarvoor hij werkt betrokken waren en dat hij desondanks heeft verder gewerkt.

De rechtbank is van oordeel dat deze elementen dermate gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend zijn dat zij, samengenomen, geen ruimte laten voor enige redelijke twijfel omtrent de schuld van de negende beklaagde.

De stelling van de negende beklaagde dat hij pas achteraf op de hoogte was van het feit waarvoor de voertuigen en de chauffeurs gebruikt zijn, wordt enerzijds ondergraven door zijn eigen verklaring dat hij zeker vanaf zijn derde opdracht wist waarmee deze mensen bezig waren, maar anderzijds zijn er ook verschillende elementen die volgens de rechtbank aantonen dat hij wel degelijk vanaf het begin van de incriminatieperiode zich bewust was van de activiteiten van de mensen waarvoor hij werkte.

Meer bepaald zijn de volgende aanwijzingen voor de rechtbank van belang om tot deze conclusie te komen:

- hij geeft toe dat hij wist dat zijn opdrachtgevers hem volgden met een GPS-tracker en dat zij een groot belang hechtten aan betrouwbaarheid;
- hij geeft toe te hebben geweten dat er ook nog andere personen waren zoals hem die voertuigen en chauffeurs overbrachten;
- het doorgeven van de "diensttelefoon" door de negende beklaagde, zoals hij zelf aangeeft;
- hij geeft aan opdrachten te hebben uitgevoerd voor S. S. I. en de "Koerd", maar kan totaal niet aangeven voor welke "andere" doeleinden zij hem die opdrachten dan zouden hebben gegeven;
- in zijn tweede verklaring spreekt hij zelf over een vermoeden dat hij reeds van bij de start had omtrent de activiteiten waarmee de personen voor wie hij werkte bezig waren;
- hij geeft zelf aan dat de chauffeur van zijn tweede opdracht zelf vertelde dat hij bezig was met illegale zaken.

Rekening houdend met het bovenstaande in combinatie met de specifieke activiteiten die de negende beklaagde diende uit te voeren, en dewelke aan de verbeelding niet veel overlaten, oordeelt de rechtbank dat de negende beklaagde wel degelijk wist waarmee hij bezig was en meer bepaald waarmee zijn opdrachtgevers bezig waren en waarvoor hij zijn handelingen diende uit te voeren.

Het feit dat de negende beklaagde stelt te hebben gewerkt voor S. S. I. en de "Koerd" doet geen afbreuk aan het feit dat zijn betrokkenheid wel degelijk gekaderd dient te worden in de criminele organisatie waarover op heden door de rechtbank dient geoordeeld te worden. S. S. I. wordt door het Federaal Parket niet vervolgd, zodat de rechtbank hieromtrent geen uitspraken kan doen, maar de linken tussen de onderschepte transporten gelinkt aan de negende beklaagde en bepaalde van de andere beklaagden zijn op dit punt meer dan duidelijk.

De feiten onder de tenlastelegging C3, begaan in de in de dagvaarding voorziene incriminatieperiode, zijn dan ook afdoende bewezen in hoofde van de negende beklaagde.

Tiende beklaagde

De tiende beklaagde, A. R. S. , wordt vervolgd onder de tenlastelegging B5 om deel te hebben genomen aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van de criminele organisatie, en dit in de periode van 1 juli 2017 tot en met 26 oktober 2017.

Volgens het Federaal Parket heeft de tiende beklaagde twee locaties ter beschikking gesteld van de criminele organisatie om voertuigen te stallen, te laten herstellen en verborgen ruimtes af te werken. Hij zou ook voorzien in slaappleatsen voor transmigranten in afwachting van hun transport naar het Verenigd Koninkrijk. Hij zou ook in nauw contact staan met de tweede beklaagde en met hem prijzen afspreken voor transporten.

De tiende beklaagde stelt dat niet bewezen is dat hij wist waarbij hij betrokken is geraakt en dat hij ook geen beslissende rol heeft gespeeld in de organisatie.

De rechtbank is van oordeel dat wel degelijk bewezen is dat de tiende beklaagde actief betrokken was bij de criminele organisatie, waarbij hij toeliet dat de voertuigen bij hem werden gestald, maar hij ook meer rechtstreeks betrokken was door het verschaffen van onderdak aan transmigranten en dat hij wel degelijk afspraken heeft gemaakt met andere beklaagden, waaruit zijn beslissende rol voldoende naar voor komt.

Bij de beoordeling van de schuldvraag steunt de rechtbank zich, in het algemeen, op de gegevens van het strafdossier en in het bijzonder op de hierna vermelde elementen:

- de resultaten van het telefonie-onderzoek, waarbij bepaalde getapte gesprekken duidelijk aantonen dat de tiende beklaagde actief betrokken is bij de activiteiten van mensensmokkel;
- de resultaten van de uitlezing van zijn gsm, waarbij zeer veel foto's van documenten en personen worden aangetroffen die rechtstreeks getinkt kunnen worden aan welbepaalde transporten die onderschept werden, o.a. van twee chauffeurs gebruikt bij de onderschepte transporten, en waarbij zijn uitleg daaromtrent geenszins voldoet;
- de resultaten van de uitlezing van zijn gsm, waarbij de Viber-gesprekken met de tweede beklaagde aan de verbeelding niets over laten, en waaromtrent hij zelf geen enkele valabele uitleg kan geven;
- de resultaten van de uitgevoerde observaties, waaruit blijkt dat het voertuig Iveco, gebruikt bij het transport van 7 september 2017, en het voertuig Citroën Jumper, gebruikt bij het transport van 13 oktober 2017, wel degelijk bij hem zijn gestald en waarbij ook de steunbalk bestemd voor het plaatsen van een dubbele deur bij hem moet zijn toegekomen;
- de verklaring van S. S. M. , die samen met de tiende beklaagde medehuuder was van een appartement, en die stelt dat er soms personen in dat appartement hebben overnacht op vraag van de tiende beklaagde, waarvan hij aanneemt dat zij daar waren in afwachting van een illegaal transport naar het Verenigd Koninkrijk;
- het feit dat de verklaring van S. S. M. wordt bevestigd door de observatie, waaruit naar voor komt dat onderdak wordt geboden aan transmigranten, en door de verklaring van de achtste beklaagde die stelt dat transmigranten zijn ondergebracht in Zelzate bij "familie" van de tweede beklaagde en waarmee duidelijk de tiende beklaagde, als goede kennis van de tweede beklaagde, wordt bedoeld;
- de resultaten van het onderzoek naar de vliegtuigtickets die voor bepaalde chauffeurs, en voor de tweede beklaagde, door de tiende beklaagde, met de hulp van zijn zoon de elfde beklaagde, werden geboekt; het feit dat de tiende beklaagde zelf toegeeft dat dit in opdracht is gebeurd van de tweede beklaagde;
- de verklaring van de elfde beklaagde, die stelt dat hij de vliegtuigtickets heeft geboekt op vraag van de tiende beklaagde;
- de eigen verklaring van de tiende beklaagde, die uiteindelijk toegeeft dat hij "over de grens" is gegaan met zijn hulp aan andere personen, waarbij hij wel zijn eigen aandeel sterk minimaliseert.

De rechtbank is van oordeel dat deze elementen dermate gewichtig en onderling met elkaar overeenstemmend zijn dat zij, samengenomen, geen ruimte laten voor enige redelijke twijfel omtrent de schuld van de tiende beklaagde.

Daarbij dient benadrukt te worden dat het totaal ongeloofwaardig is dat de tiende beklaagde niet zou hebben beseft waarmee hij bezig was, en dit uiteraard gelet op de specifieke handelingen en gedragingen die hij in het kader daarvan heeft gedaan, maar uiteraard vooral gelet op zijn uitlatingen in de Viber-gesprekken en in de getapte telefoongesprekken.

De feiten onder de tenlastelegging B5, begaan in de in de dagvaarding voorziene incriminatieperiode, zijn dan ook afdoende bewezen in hoofde van de tiende beklaagde.

Elfde beklaagde

De elfde beklaagde, A. R. H. , wordt vervolgd onder tenlastelegging C4 om deel te hebben genomen aan de voorbereiding of de uitvoering van enige geoorloofde activiteit van de criminele organisatie, wetende dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van deze organisatie, en dit in de periode van 1 juli 2017 tot en met 26 oktober 2017.

Volgens het Federaal Parket was de elfde beklaagde, als zoon van de tiende beklaagde, verantwoordelijk voor het boeken van vliegtuigtickets voor chauffeurs die van Bulgarije naar België dienden te komen.

Het staat vast dat de elfde beklaagde een vliegtuigticket heeft geboekt voor de tweede beklaagde, waarvan dient aangenomen te worden dat zijn verplaatsing kaderde in zijn activiteiten binnen de criminele organisatie, en dat de tweede beklaagde de kosten daarvoor integraal heeft teruggestort aan de elfde beklaagde. Alhoewel de elfde beklaagde beweert niet meer te weten of hij nog andere vliegtuigtickets heeft geboekt, waarvan later is gebleken dat deze voor chauffeurs voor welbepaalde transporten waren bedoeld, blijkt uit het strafonderzoek, en meer bepaald uit de verklaring van de tiende beklaagde, dat de elfde beklaagde wel degelijk ook bepaalde van deze tickets heeft geboekt.

Deze activiteiten zijn uiteraard op zich geoorloofde activiteiten en maken niet automatisch de deelname uit aan een strafbare activiteit. Er dient dan ook bewezen te worden dat de elfde beklaagde wist dat de door hem geboekte vliegtuigtickets zouden worden gebruikt voor activiteiten in het kader van mensensmokkel.

De rechtbank kan enkel vaststellen dat daarvan geen enkel bewijs kan worden gevonden in het strafdossier en dat het Federaal Parket dit ook niet aantoont. Het enkel feit dat de elfde beklaagde de tickets boekte op vraag van zijn vader, de tiende beklaagde, en van de tweede beklaagde, een kennis van zijn vader, is uiteraard onvoldoende om daaruit zonder enige twijfel te besluiten dat de elfde beklaagde wist waarmee de personen bezig waren waarvoor hij de tickets boekte.

De elfde beklaagde dient dan ook vrijgesproken te worden voor de feiten onder de tenlastelegging C4.

Twaalfde beklaagde

De twaalfde beklaagde, H. M., wordt vervolgd onder de tenlastelegging C5 om deel te hebben genomen aan de voorbereiding of de uitvoering van enige geoorloofde activiteit van de criminele organisatie, wetende dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van deze organisatie, en dit in de periode van 1 september 2017 tot en met 26 oktober 2017.

Volgens het Federaal Parket heeft de twaalfde beklaagde zijn garage ter beschikking gesteld voor het herstellen van een voertuig en voor het verder bouwen van een verborgen ruimte. Hij zou er tevens voor gezorgd hebben dat het voertuig uit het zicht kon gestald worden en hij heeft onderdak geboden aan de tweede en de achtste beklaagde.

De twaalfde beklaagde blijft elke betrokkenheid ontkennen en stelt dat alle contacten die hij heeft gehad met de tweede en de achtste beklaagde, en het feit dat hij hen een tijdlang onderdak heeft verleend bij zijn neef, te kaderen zijn in een herstelling die hij uitgevoerd heeft aan de Lexus van de achtste beklaagde, die echter onbetaald bleef. Hij weet ook dat zij het voertuig achter zijn garage hebben gestald, maar stelt dat hij totaal niet weet wat er daar met het voertuig zou zijn gebeurd.

Er zijn geen observaties gedaan, waaruit duidelijk blijkt dat de twaalfde beklaagde zelf betrokken was bij de werken aan het voertuig. Ook zijn er geen getapte telefoongesprekken waaruit duidelijk blijkt dat de twaalfde beklaagde op de hoogte was van de activiteiten van de tweede en de achtste beklaagde.

Bij de uitlezing van zijn gsm zijn enkele relevante gesprekken gevonden, die echter ook kunnen kaderen in de versie van de feiten zoals die wordt gegeven door de twaalfde beklaagde.

Uit de telefoontap is duidelijk gebleken dat het voertuig, dat later zou worden geïntercepteerd met transmigranten aan boord, achter de garage van de twaalfde beklaagde is gestald gedurende langere tijd en dat er daar duidelijk ook verder aan de verborgen ruimtes is gewerkt. De vraag is echter wat de rol daarin is geweest van de twaalfde beklaagde. De stelling van de twaalfde beklaagde dat hij zelf niet in de buurt van dat voertuig is geweest wordt in elk geval niet tegengesproken in het strafdossier.

De twaalfde beklaagde ontkent niet bepaalde geoorloofde handelingen te hebben gesteld ten aanzien van de tweede en de achtste beklaagde, maar de rechtbank vindt in het strafdossier te weinig elementen waaruit zou komen vast te staan dat hij op dat moment op de hoogte was van de activiteiten van de tweede en de achtste beklaagde en de criminele organisatie waarbinnen zij opereerden.

Tenslotte is er nog het feit dat de twaalfde beklaagde op vraag van een zekere "K.", die niet betrokken is bij huidig strafonderzoek, soms bepaalde personen heeft opgehaald en daarvoor ook betaald is geweest. Dergelijke transporten, en zeker dan de bewoordingen die in de berichten daaromtrent zijn gebruikt, kunnen zeker vragen oproepen rond de legitimiteit ervan, maar er zijn onvoldoende aanwijzingen dat deze transporten te kaderen zijn binnen de criminele organisatie die in huidig strafonderzoek wordt geïdentificeerd.

De rechtbank is dan ook van oordeel dat er minstens twijfel is of de twaalfde beklaagde wel op de hoogte was van de activiteiten van de personen voor wie hij bepaalde handelingen heeft gesteld, zodat niet bewezen is dat hij wist dat er sprake was van een criminele organisatie of dat zijn handelingen bijdroegen aan het oogmerk van deze organisatie.

De twaalfde beklaagde wordt dan ook vrijgesproken van de feiten onder de tenlastelegging C5.

Dertiende beklaagde

De dertiende beklaagde, M. M., wordt vervolgd onder de tenlastelegging C6 om deel te hebben genomen aan de voorbereiding of de uitvoering van enige geoorloofde activiteit van de criminele organisatie, wetende dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van deze organisatie, en dit in de periode van 1 september 2017 tot en met 26 oktober 2017.

Volgens het Federaal Parket was de dertiende beklaagde betrokken bij het rijvaardig maken van een voertuig, gebruikt bij een illegaal transport, heeft hij bijstand gegeven aan de zevende beklaagde, heeft hij zijn eigen voertuig ter beschikking gesteld van de zevende beklaagde en was hij op de hoogte van de transporten en van de gevaarlijke omstandigheden waarin deze gebeurden.

Uit het strafdossier is komen vast te staan dat de dertiende beklaagde, op vraag van zijn oom, de eerste beklaagde, de zevende en de zesde beklaagde heeft geholpen, wanneer die bestolen waren in België, om terug aan de juiste papieren te raken en ook op andere manieren bij te staan. Het staat ook vast dat de dertiende beklaagde heeft geholpen bij het herstel van de brandstoftank van het voertuig Iveco, dat later zal gebruikt worden bij illegale transporten, en dat hij, eveneens op vraag van de eerste beklaagde, zijn voertuig Mercedes ter beschikking heeft gesteld van de zevende beklaagde. Uit de telefoontap blijkt ook dat de dertiende beklaagde bepaalde informatie van de eerste beklaagde overmaakt aan de zevende beklaagde en dat de dertiende beklaagde ook bepaalde informatie lijkt op te vragen aan de zevende beklaagde.

Deze activiteiten zijn geoorloofde activiteiten en maken op zich geen automatische deelname uit aan de strafbare activiteiten van de criminele organisatie. Er dient dan ook bewezen te worden dat de dertiende beklaagde wist dat de activiteiten die hij uitvoerde te kaderen waren in feiten van mensensmokkel.

De dertiende beklaagde stelt zelf dat hij pas op 7 september 2017 op de hoogte was van het feit dat de eerste, de zevende en de zesde beklaagde betrokken waren bij feiten van mensensmokkel en dat hij vanaf dat moment niets meer voor hen heeft gedaan. Het strafdossier en de gecapteerde telefoonberichten lijken dit te bevestigen.

Bepaalde telefoongesprekken lijken er op te wijzen dat de dertiende beklaagde toch vroeger op de hoogte was van de criminele activiteiten, maar die specifieke gesprekken kunnen ook op een andere manier worden uitgelegd, waardoor de link met de criminele activiteit niet zomaar zonder enige twijfel daaruit kan worden afgeleid.

Het feit dat de dertiende beklaagde, nadat hij op de hoogte was van de criminele activiteit van de eerste beklaagde, toch aanwezig was op een feestje van de eerste beklaagde, is, mede gelet op de familiale band, geenszins automatisch gelijk te schakelen met een goedkeuring van deze criminele activiteiten.

De rechtbank is dan ook van oordeel dat er twijfel is of de dertiende beklaagde, op het moment dat hij de door het Federaal Parket geviseerde geoorloofde handelingen voor de eerste, de zevende en de zesde beklaagde uitvoerde, zich bewust was of diende te zijn van de criminele activiteiten van de anderen.

Deze twijfel dient, gelet op het vermoeden van onschuld, uitgelegd te worden in het voordeel van de beklaagde. De dertiende beklaagde wordt dan ook vrijgesproken van de feiten onder de tenlastelegging C6.

Veertiende beklaagde

De veertiende beklaagde, F. Z. , wordt vervolgd onder de tenlastelegging C7 om deel te hebben genomen aan de voorbereiding of de uitvoering van enige geoorloofde activiteit van de criminele organisatie, wetende dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van deze organisatie, en dit in de periode van 1 augustus 2016 tot en met 26 oktober 2017.

Volgens het Federaal Parket werd er op de veertiende beklaagde beroep gedaan om voor een veilige plaats te zorgen voor de ombouw van voertuigen en verleent hij de noodzakelijke hulp om een voertuig rijvaardig te maken.

Gelet op de verklaring van chauffeur L., die betrokken was bij het transport van 17 augustus 2016 dat in Rotterdam werd onderschept, blijkt duidelijk dat het gebruikte voertuig kort voor de onderschepping gestald is geweest in de tuin van de woning van de veertiende beklaagde. Er blijken ook contacten tijdens dit transport tussen de chauffeur en de derde beklaagde, waarbij de derde beklaagde op dat moment volgens de telefoniegegevens bij de veertiende en de vijftiende beklaagde lijkt te verblijven.

De vraag hierbij is of daaruit met zekerheid kan worden afgeleid dat de veertiende beklaagde op de hoogte was van de praktijken van de criminele organisatie op het moment dat het voertuig bij hem gestald was en er blijkbaar contacten waren met de derde beklaagde. De rechtbank is van oordeel dat die zekerheid er niet voldoende is.

Wat betreft het transport dat op 13 oktober 2017 in Hamme werd onderschept staat als gevolg van observaties en de resultaten van de telefoontap vast dat het daarbij gebruikte voertuig door de veertiende beklaagde, samen met de zestiende beklaagde, is hersteld na een probleem met de radiator.

De veertiende beklaagde stond van 20 september 2017 en minstens tot 23 september 2017 in voor de herstelling van het voertuig, waarbij uit de getapte gesprekken blijkt dat de veertiende beklaagde minstens tijdens de herstelling op de hoogte is gekomen van het doel waarvoor het voertuig was bestemd. Hij heeft ook na die kennisgeving rechtstreekse telefonische contacten gehad met de eerste beklaagde en is nadien ook ingeschakeld om houten panelen te gaan halen met de derde beklaagde, waarvan duidelijk is dat deze panelen gebruikt zijn voor de afwerking van de verborgen ruimte.

De veertiende beklaagde kan omtrent deze gesprekken en zijn handelingen na de kennisname geen afdoende uitleg geven in zijn opeenvolgende verklaringen.

De eerste en de zevende beklaagde blijken die rol van de veertiende beklaagde in hun verklaring ook te bevestigen. De derde beklaagde, die een vriend was van de veertiende beklaagde, stelt dat de veertiende beklaagde van niets wist, wat echter door de getapte gesprekken wordt tegengesproken.

De herstelling van het voertuig maakte op zich een geoorloofde handeling uit, waarbij echter rekening dient gehouden te worden met het feit dat veertiende beklaagde wel degelijk op de hoogte is gebracht van de criminele activiteiten van de organisatie en hij toch zijn werk heeft verder gezet. Zijn tussenkomst gaat echter nog verder dan dat, omdat hij na de kennisname daarvan ook nog effectief heeft meegewerkt aan het bekomen van de houten panelen om de verborgen ruimte af te werken.

In die zin dient de veertiende beklaagde wel degelijk aanzien te worden als deelnemer van de criminele organisatie. Dit geldt echter enkel en alleen van de periode vanaf zijn kennisname van de criminele activiteiten op 20 september 2017 en loopt tot de datum van de tussenkomst van de politie op 26 oktober 2017. Voor de periode van 1 augustus 2016 tot en met 19 september 2017 dient de veertiende beklaagde als gevolg van twijfel vrijgesproken te worden.

Vijftiende beklaagde

De vijftiende beklaagde, S. S., wordt vervolgd onder de tenlastelegging C8 om deel te hebben genomen aan de voorbereiding of de uitvoering van enige geoorloofde activiteit van de criminele organisatie, wetende dat haar deelneming bijdroeg tot de oogmerken van deze organisatie, en dit in de periode van 1 augustus 2016 tot en met 26 oktober 2017.

Volgens het Federaal Parket is de vijftiende beklaagde op de hoogte van de activiteiten van mensensmokkel, waaraan haar echtgenoot, de veertiende beklaagde, zou hebben deelgenomen en verleende zij logistieke steun door de zevende beklaagde van de garage naar zijn hotel en omgekeerd te vervoeren.

Uit de verklaring van chauffeur L., die betrokken was bij het transport van 17 augustus 2016 dat in Rotterdam werd onderschept, blijkt duidelijk dat het gebruikte voertuig kort voor de onderschepping gestald is geweest in de tuin van de woning van de vijftiende en de veertiende beklaagde. Er blijken ook tijdens dit transport contacten te zijn geweest tussen de chauffeur en de derde beklaagde, waarbij de derde beklaagde op dat moment volgens de telefoniegegevens bij de veertiende en de vijftiende beklaagde lijkt te verblijven.

De vraag hierbij is of daaruit met zekerheid kan worden afgeleid dat de vijftiende beklaagde op de hoogte was van de praktijken van de criminele organisatie op het moment dat het voertuig bij hen gestald was en er blijkbaar contacten waren met de derde beklaagde. De rechtbank is van oordeel dat die zekerheid er niet voldoende is.

Wat betreft het transport dat op 13 oktober 2017 in Hamme werd onderschept staat als gevolg van observaties en de resultaten van de telefoontap vast dat het daarbij gebruikte voertuig door de veertiende beklaagde, samen met de zestiende beklaagde, is hersteld na een probleem met de radiator.

Uit de telefoontap staat ook vast dat de vijftiende beklaagde tijdens deze herstelling door haar man op de hoogte is gebracht van de activiteiten waarvoor dit voertuig zou worden gebruikt. Zelf heeft zij echter in het kader van deze herstelling geen enkele activiteit uitgevoerd. Haar tussenkomst in de hele fase van de herstelling is beperkt tot het feit dat zij op vraag van de veertiende beklaagde de derde beklaagde naar zijn hotel heeft gevoerd en de volgende dag heeft teruggebracht naar de garage.

Deze geoorloofde activiteit is echter in geen enkele zin te aanzien als een bijdrage in het kader van het realiseren van het oogmerk van de criminele organisatie. Haar "inbreng" kan ook op geen manier als essentieel worden beschouwd.

De vijftiende beklaagde dient dan ook vrijgesproken te worden van de feiten onder de tenlastelegging C8 en dit minstens op grond van twijfel.

Zestiende beklaagde

De zestiende beklaagde, Z. L. I., wordt vervolgd onder de tenlastelegging C9 om deel te hebben genomen aan de voorbereiding of de uitvoering van enige geoorloofde activiteit van de criminele organisatie, wetende dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van deze organisatie, en dit in de periode van 1 september 2017 tot en met 26 oktober 2017.

Volgens het Federaal Parket stelde de zestiende beklaagde zijn garage ter beschikking voor het rijvaardig maken van een voertuig Citroën Jumper waarvan hij kennelijk op de hoogte was dat deze zou gebruikt worden om migranten te smokkelen. De zestiende beklaagde betwist dit met klem en stelt dat de loutere herstelling van de radiator van het voertuig hem geen deelnemer maakt van de criminele organisatie.

Uit het strafdossier is komen vast te staan dat de zestiende beklaagde, samen met de veertiende beklaagde, aan de radiator van het voertuig heeft gewerkt en dat hij daarvoor een som van 200,00 EUR heeft gekregen. Deze activiteit is uiteraard een geoorloofde activiteit en maakt op zich geen deelname uit aan een strafbare activiteit. Er dient dan ook bewezen te worden dat de zestiende beklaagde wist dat het voertuig dat hij zou herstellen zou worden gebruikt voor activiteiten in het kader van mensensmokkel.

Uit de geïntercepteerde telefoongesprekken blijkt dat de veertiende beklaagde uitgelegd zou hebben aan de zestiende beklaagde voor wat het voertuig zou worden gebruikt. De zestiende beklaagde betwist ook niet dat hem gezegd werd dat het voertuig zou omgebouwd worden om transmigranten in te vervoeren, maar hij is formeel dat hem dat pas achteraf werd meegedeeld, en dit volgens hem door de zevende beklaagde en niet door de veertiende beklaagde.

Om schuldig te kunnen zijn aan het ten laste gelegde misdrijf dient echter vast te staan dat de zestiende beklaagde voorafgaand aan zijn geoorloofde activiteit kennis had van het doel waarvoor het voertuig zou worden gebruikt en dan toch wetens en willens zijn activiteit zou hebben uitgevoerd. Daarvoor is er echter onvoldoende bewijs te vinden in het strafdossier en het Federaal Parket toont dit ook niet aan.

De zestiende beklaagde dient dan ook vrijgesproken te worden voor de feiten onder de tenlastelegging C9.

2. Wat betreft de tenlasteleggingen D1. D2. D3. D4. D5. D6. D7. D8. D9. D10. DU. D12. D13. D14. D15. D16 (zoals hernummerd) en E

Het misdrijf mensensmokkel wordt strafbaar gesteld door artikel 77bis van de Wet van 15 december 1980. Mensensmokkel heeft betrekking op hulpverlening bij de illegale immigratie. Het moet met andere woorden vaststaan dat elke beklaagde wat betreft de hem ten laste gelegde feiten geholpen heeft met het smokkelen van mensen over internationale grenzen heen, meer bepaald om een lidstaat van de Europese Unie binnen te komen of aldaar te verblijven, in strijd met de wetgeving van die staat en dit met het oog op het verkrijgen van een direct of indirect vermogensvoordeel.

Binnen het kader van de voormelde criminele organisatie werden verschillende transporten van transmigranten uitgevoerd, waarbij enkel de geïntercepteerde transporten, en twee pogingen tot transport, thans als tenlasteleggingen worden voorzien.

Bij deze geïntercepteerde transporten, en pogingen daartoe, staat van meet af aan vast dat zij in wezen beantwoorden aan de verzwarende omstandigheden zoals deze voorzien zijn in de verwijzingsbeslissing.

Het staat vast op basis van de processen-verbaal van de geïntercepteerde transporten dat ook minderjarigen werden gesmokkeld. De verzwarende omstandigheid dat de feiten, vermeld onder de tenlasteleggingen D1 t.e.m. D16 werden gepleegd ten aanzien van minderjarigen, is daarmee aangetoond.

De slachtoffers beschikten niet over de nodige documenten om legaal naar het Verenigd Koninkrijk te reizen. Zij waren aangewezen op de smokkelpraktijken van de criminele organisatie en dus ook van de verschillende beklaagden om op hun bestemming te geraken en dienden daar grof geld voor te betalen. De organisatie heeft onmiskenbaar misbruik gemaakt van hun precaire administratieve situatie zodat ook deze verzwarende omstandigheid aangetoond is.

Het onderzoek heeft bovendien aangetoond dat de slachtoffers in zeer kleine ruimtes werden vervoerd, vaak opeengepakt bij elkaar, waarbij zij meestal ook zelf de verborgen ruimtes waarin zij zich bevonden niet op eigen kracht konden verlaten. Verder is ook duidelijk gebleken bij bepaalde transporten dat de ruimtes dermate klein en benauwd waren, zodat de mogelijkheden om voldoende lucht te krijgen zeer beperkt waren. De foto's in het dossier omtrent de verborgen ruimtes en de foto's van de daarin aangetroffen transmigranten laten op dit vlak niets aan de verbeelding over. De verzwarende omstandigheid dat het leven van de slachtoffers opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar is gebracht, is naar het oordeel van de rechtbank daarmee aangetoond.

De smokkelactiviteiten waren een gewoonte, deze verzwarende omstandigheid blijkt uit de veelheid aan transporten en de uitgestrektheid in de tijd waarin deze activiteiten door de organisatie ontplooid werden.

De verzwarende omstandigheid criminele organisatie werd reeds hoger besproken onder de tenlasteleggingen A1, A2, B1 t.e.m. B5 en C1 t.e.m. C9.

De betrokkenheid bij de tenlasteleggingen met betrekking tot de mensensmokkel is in hoofde van elk van de hiervoor vervolgte beklaagden onderzocht. De rechtbank bespreekt hierna per beklaagde voor welk transport(en) en bijgevolg voor welke slachtoffers de feiten bewezen zijn.

Voor zover hun betrokkenheid dient te worden weerhouden oordeelt de rechtbank dat elk van de voormelde verzwarende omstandigheden wel degelijk individueel in hun hoofd is bewezen. Dit gelet op hun specifieke activiteiten, met betrokkenheid bij verschillende transporten, hun motivatie die enkel bestond in geldgewin of enig ander persoonlijk voordeel en een duidelijk contact met de omgebouwde voertuigen die de overige verzwarende omstandigheden meer dan voldoende voor hen individueel bewijzen.

Eerste beklagde

De eerste beklagde wordt onder de tenlasteleggingen D1 en E vervolgd als mededader voor het misdrijf mensensmokkel, met verzwarende omstandigheden, door een bijdrage te hebben geleverd bij 15 geïntercepteerde transporten, met daarin samen 95 transmigranten, waaronder 31 minderjarigen, in de periode van 2 juli 2016 tot en met 13 oktober 2017 en bij de twee pogingen tot dergelijk misdrijf op 22 augustus 2017 en op 5 september 2017.

De eerste beklagde kan op zich reeds verschillende malen rechtstreeks gelinkt worden aan de desbetreffende transporten, met name door de in zijn gsm gevonden foto's en de duidelijke gesprekken die hij met de betrokken begeleiders en organisatoren van de transporten heeft gehad.

Ook zonder deze rechtstreekse linken is de rechtbank van oordeel dat de eerste beklagde wel degelijk aan alle vermelde transporten en pogingen tot transport dient gekoppeld te worden als mededader. Precies in zijn rol van leidend persoon binnen de organisatie gaf hij instructies aan de uitvoerders en de begeleiders van al de transporten uitgevoerd door het Belgische luik, georganiseerd vanuit Lovech. Het feit dat er soms geen rechtstreekse link tussen de eerste beklagde en een transport lijkt te kunnen worden gemaakt, zoals het transport dat op 13 september 2016 is onderschept in Hoek van Holland, toont precies aan dat er veel personen bij de verschillende transporten waren betrokken, maar dat alles steeds weer terugkomt bij één persoon, nl. de eerste beklagde.

Zijn rol als mededader bij de verschillende transporten, en de twee pogingen tot transport, staat dan ook voor de rechtbank vast en de feiten onder de tenlasteleggingen D1, met inbegrip van de hierboven besproken verzwarende omstandigheden, en E worden dan ook bewezen verklaard in hoofd van de eerste beklagde.

Tweede beklagde

De tweede beklagde wordt onder de tenlasteleggingen D2 en E vervolgd als mededader voor het misdrijf mensensmokkel, met verzwarende omstandigheden, door een bijdrage te hebben geleverd bij de op 23 mei 2017, op 20 juni 2017, op 7 september 2017 en op 13 oktober 2017 geïntercepteerde transporten, met daarin samen 20 transmigranten, waaronder 6 minderjarigen, en bij de twee pogingen tot dergelijk misdrijf op 22 augustus 2017 en op 5 september 2017.

Het Federaal Parket heeft in haar tweede conclusie gevraagd om de tweede beklagde vrij te spreken van het transport van 20 juni 2017, omdat daar volgens haar onvoldoende bewijzen zijn voor zijn betrokkenheid.

De betrokkenheid van de tweede beklaagde bij de voormelde transporten en pogingen tot transport staat voldoende vast naar aanleiding van de resultaten van het telefonie-onderzoek en de uitgevoerde observaties, en dit gecombineerd met de verklaringen van de zevende, de achtste en de tiende beklaagde. Dit geldt echter niet voor het transport van 20 juni 2017, zodat de tweede beklaagde daarvoor dient vrijgesproken te worden.

De feiten onder de tenlasteleggingen D2, behoudens het transport van 20 juni 2017, en E, met inbegrip van de verzwarende omstandigheden, worden dan ook bewezen verklaard in hoofde van de tweede beklaagde.

Derde beklaagde

De derde beklaagde wordt onder de tenlastelegging D3 vervolgd als mededader voor het misdrijf mensensmokkel, met verzwarende omstandigheden, door een bijdrage te hebben geleverd bij de op 2 augustus 2016, op 7 augustus 2016, op 17 augustus 2016, op 13 september 2016 en op 23 mei 2017 geïntercepteerde transporten, met daarin samen 34 transmigranten, waaronder 13 minderjarigen.

De betrokkenheid van de derde beklaagde bij de voormelde transporten staat voldoende vast gelet op de verklaringen van bepaalde chauffeurs, daarin ondersteund door andere objectieve vaststellingen in het strafdossier, de resultaten van het telefonie-onderzoek en de duidelijke verklaring van de derde beklaagde op 28 januari 2019, die eveneens ondersteund wordt door de objectieve vaststellingen in het strafdossier.

De feiten onder de tenlastelegging D3, met inbegrip van de verzwarende omstandigheden, worden dan ook bewezen verklaard in hoofde van de derde beklaagde.

De vierde beklaagde

De vierde beklaagde wordt onder de tenlastelegging D4 vervolgd als mededader voor het misdrijf mensensmokkel, met verzwarende omstandigheden, door een bijdrage te hebben geleverd bij de op 18 juli 2016, op 2 augustus 2016, op 17 augustus 2016, op 3 november 2016 en op 7 september 2017 geïntercepteerde transporten, met daarin samen 39 transmigranten, waaronder 10 minderjarigen.

De vierde beklaagde stelt dat er geen elementen zijn die hem specifiek linken aan de voormelde onderschepte transporten. Het Federaal Parket geeft in haar conclusie slechts voor twee van de voormelde vijf transporten enige concrete link aan met de vierde beklaagde.

De rechtbank is van oordeel dat de beweerde linken tussen de vierde beklaagde en de transporten niet volstaan om zonder enige twijfel uit te sluiten dat de vierde beklaagde enige concrete bijdrage heeft afgeleverd aan deze specifieke transporten. Ook in het volledige strafdossier zijn onvoldoende elementen te vinden om deze twijfel weg te nemen.

Het vaststaand feit dat de vierde beklaagde betrokken is bij de criminele organisatie volstaat op zich niet om te stellen dat hij daarom ook effectief een essentiële bijdrage als mededader aan deze concrete onderschepte transporten heeft gegeven. Het kan immers aangenomen worden aan de hand van de objectieve gegevens van het strafdossier dat naast de onderschepte

transporten, waarvoor de beklaagden worden vervolgd, de criminele organisatie ook heel wat andere al of niet gelukke transporten heeft kunnen uitvoeren.

Gelet op het vermoeden van onschuld, die steeds in het voordeel van de beklaagde dient uitgelegd te worden, dringt zich dan ook de vrijspraak op voor de vierde beklaagde voor de feiten onder de tenlastelegging D4.

Vijfde beklaagde

De vijfde beklaagde wordt onder de tenlastelegging D5 vervolgd als mededader voor het misdrijf mensensmokkel, met verzwarende omstandigheden, dooreen bijdrage te hebben geleverd bij de op 16 augustus 2016, op 13 september 2016 en op 13 oktober 2017 geïntercepteerde transporten, met daarin samen 21 transmigranten, waaronder 7 minderjarigen.

De betrokkenheid van de vijfde beklaagde bij de voormelde transporten staat voldoende vast gelet op de verklaringen van de chauffeurs, daarin ondersteund door andere objectieve vaststellingen in het strafdossier, de resultaten van het telefonie-onderzoek en

de verklaringen van de derde en de negende beklaagde, die eveneens ondersteund wordt door de objectieve vaststellingen in het strafdossier.

De stelling van de vijfde beklaagde dat hij niet betrokken was bij het transport dat op 16 augustus 2016 in Harwich is onderschept wordt door de rechtbank niet gevolgd. Zijn aanwezigheid in het voertuig, dat amper enkele dagen later bij dit transport werd gebruikt, gecombineerd met een zelfde modus operandi bij het volgende onderschepte transport op 13 september 2016 en ook gecombineerd met zijn vaststaande aanwezigheid binnen de activiteiten van de criminele organisatie die periode, volstaan voor de rechtbank als bewijs voor zijn aandeel in dit transport. Minstens heeft hij door het overbrengen van het voertuig een essentiële daad gesteld zodat dit misdrijf zou kunnen gerealiseerd worden.

De feiten onder de tenlastelegging D5, met inbegrip van de verzwarende omstandigheden, worden dan ook bewezen verklaard in hoofde van de vijfde beklaagde.

Zesde beklaagde

De zesde beklaagde wordt onder de tenlasteleggingen D6 en E vervolgd als mededader voor het misdrijf mensensmokkel, met verzwarende omstandigheden, door een bijdrage te hebben geleverd bij de op 18 juli 2016, op 2 augustus 2016, op 17 augustus 2016, op 3 november 2016, op 6 november 2016, op 7 september 2017 en op 13 oktober 2017 geïntercepteerde transporten, met daarin samen 52 transmigranten, waaronder 15 minderjarigen, en bij de twee pogingen tot dergelijk misdrijf op 22 augustus 2017 en op 5 september 2017.

Het Federaal Parket heeft in haar tweede conclusie gevraagd om de zesde beklaagde vrij te spreken van het transport van 13 oktober 2017, omdat daar volgens haar onvoldoende bewijzen zijn voor zijn betrokkenheid.

De betrokkenheid van de zesde beklaagde bij de voormelde transporten, met uitzondering van het transport van 13 oktober 2017, staat voor de rechtbank vast gelet op de resultaten van het telefonie-onderzoek, de verklaringen van bepaalde van de chauffeurs van die transporten en de verklaringen van verschillende van de andere beklaagden. De stelling van de zesde beklaagde dat hij maar één keer naar België zou zijn gekomen staat in contrast met de objectieve vaststellingen in het strafdossier en de stukken die hij daaromtrent heeft neergelegd sluiten geenszins uit dat hij zich binnen de voorziene periode nog verschillende malen in België zou hebben begeven.

De feiten onder de tenlasteleggingen D6, behoudens wat betreft het transport van 13 oktober 2017, en E, met inbegrip van de verzwarende omstandigheden worden dan ook bewezen verklaard in hoofde van de zesde beklaagde.

Zevende beklaagde

De zevende beklaagde wordt onder de tenlasteleggingen D7 en E vervolgd als mededader voor het misdrijf mensensmokkel, met verzwarende omstandigheden, door een bijdrage te hebben geleverd bij de op 23 mei 2017, op 20 juni 2017, op 7 september 2017 en op 13 oktober 2017 geïntercepteerde transporten, met daarin samen 20 transmigranten, waaronder 6 minderjarigen, en bij de twee pogingen tot dergelijk misdrijf op 22 augustus 2017 en op 5 september 2017.

Op de zitting van 25 februari 2019 heeft de zevende beklaagde gesteld, bij monde van zijn raadsman, dat hij de hem ten laste gelegde feiten en kwalificatie niet betwist.

De betrokkenheid van de zevende beklaagde bij de voormelde transporten en pogingen tot transport staat voldoende vast naar aanleiding van de resultaten van het telefonie-onderzoek en de uitgevoerde observaties, en dit gecombineerd met de verklaringen van de zevende beklaagde en het feit dat er hieromtrent geen betwisting meer wordt gevoerd op de zitting.

De feiten onder de tenlasteleggingen D7 en E, met inbegrip van de verzwarende omstandigheden worden dan ook bewezen verklaard in hoofde van de zevende beklaagde.

Achtste beklaagde

De achtste beklaagde wordt onder de tenlasteleggingen D8 en E vervolgd als mededader voor het misdrijf mensensmokkel, met verzwarende omstandigheden, door een bijdrage te hebben geleverd bij de op 23 mei 2017, op 7 september 2017 en op 13 oktober 2017 geïntercepteerde transporten, met daarin samen 15 transmigranten, waaronder 4 minderjarigen, en bij de twee pogingen tot dergelijk misdrijf op 22 augustus 2017 en op 5 september 2017.

De betrokkenheid bij deze feiten staat voor de rechtbank voldoende vast gelet op de voormelde resultaten van het telefonie-onderzoek, de uitgevoerde observaties en de verklaring van de zevende beklaagde. Ook het feit dat de achtste beklaagde op de zitting van 25 februari 2019

zijn aandeel in de transporten van 7 september 2017 en 13 oktober 2017 niet langer betwist wordt daarbij uiteraard in rekening gebracht.

De betwisting door de achtste beklaagde van zijn aandeel in het transport van 23 mei 2017 wordt door de rechtbank niet gevolgd. De verklaring van de zevende beklaagde is op dit punt voldoende duidelijk en het strafonderzoek heeft ook duidelijk aangetoond dat de achtste beklaagde niet de waarheid vertelt wanneer hij beweert in die periode nog niet in België te zijn geweest.

De feiten onder de tenlastelegging D8 en E, met inbegrip van de verzwarende omstandigheden worden dan ook bewezen verklaard in hoofde van de achtste beklaagde.

Negende beklaagde

De negende beklaagde wordt onder de tenlastelegging D9 vervolgd als mededader voor het misdrijf mensensmokkel, met verzwarende omstandigheden, door een bijdrage te hebben geleverd bij de op 2 juli 2016, op 4 juli 2016, op 16 augustus 2016, op 13 september 2016 en op 13 oktober 2016 geïntercepteerde transporten, met daarin samen 30 transmigranten, waaronder 10 minderjarigen.

De betrokkenheid van de negende beklaagde staat voor de rechtbank voldoende vast gelet op het feit dat de negende beklaagde rechtstreeks kan gelinkt worden aan de overbrenging van de bij deze transporten gebruikte voertuigen en of chauffeurs, de verklaring van chauffeur K. en zijn eigen verklaringen, in het bijzonder deze van 25 april 2018.

De feiten onder de tenlastelegging D9, met inbegrip van de verzwarende omstandigheden worden dan ook bewezen verklaard in hoofde van de negende beklaagde.

Tiende beklaagde

De tiende beklaagde wordt onder de tenlasteleggingen D10 en E vervolgd als mededader voor het misdrijf mensensmokkel, met verzwarende omstandigheden, door een bijdrage te hebben geleverd bij de op 7 september 2017 en op 13 oktober 2017 geïntercepteerde transporten, met daarin samen 12 transmigranten, waaronder 4 minderjarigen, en bij de twee pogingen tot dergelijk misdrijf op 22 augustus 2017 en op 5 september 2017.

De betrokkenheid van de tiende beklaagde staat voor de rechtbank vast gelet op de resultaten van de uitgevoerde observaties, de resultaten van de uitlezing van de gsm van de tiende beklaagde en zijn aandeel in het regelen van de vliegtuigtickets van de chauffeurs.

De stelling van de tiende beklaagde, die zijn betrokkenheid bij het transport van 7 september 2017 betwist en zich wat betreft het transport van 13 oktober 2017 naar de wijsheid van de rechtbank gedraagt, die zich grotendeels beroept op zijn onwetendheid en alles kaderde in zijn wil om mensen te helpen dient dan ook afgewezen te worden als ongeloofwaardig.

De feiten onder de tenlasteleggingen D10 en E, met inbegrip van de verzwarende omstandigheden worden dan ook bewezen verklaard in hoofde van de tiende beklaagde.

Elfde beklaagde

De elfde beklaagde wordt onder de tenlasteleggingen D11 en E vervolgd als mededader voor het misdrijf mensensmokkel, met verzwarende omstandigheden, door een bijdrage te hebben geleverd bij de op 7 september 2017 en op 13 oktober 2017 geïntercepteerde transporten, met daarin samen 12 transmigranten, waaronder 4 minderjarigen, en bij de twee pogingen tot dergelijk misdrijf op 22 augustus 2017 en op 5 september 2017.

Zoals reeds gesteld staat echter niet vast dat de elfde beklaagde de desbetreffende vliegtuigtickets geboekt heeft voor de tweede beklaagde en voor bepaalde chauffeurs, betrokken bij de transporten van transmigranten, wetende dat deze personen betrokken waren bij activiteiten van mensensmokkel.

In die zin kan hij dan ook niet als mededader worden aanzien bij de uitvoering van deze specifieke transporten, en pogingen tot transport, en dient hij vrijgesproken te worden van de feiten onder de tenlastelegging D11 en E.

Twaalfde beklaagde

De twaalfde beklaagde wordt onder de tenlastelegging D12 vervolgd als mededader voor het misdrijf mensensmokkel, met verzwarende omstandigheden, door een bijdrage te hebben geleverd bij de op 7 september 2017 en op 13 oktober 2017 geïntercepteerde transporten, met daarin samen 12 transmigranten, waaronder 4 minderjarigen.

Zoals reeds gesteld staat echter niet vast dat de twaalfde beklaagde de desbetreffende activiteiten heeft uitgevoerd of gedoogd wetende dat deze personen betrokken waren bij activiteiten van mensensmokkel en dat bijgevolg zijn "hulp" kaderde in activiteiten van mensensmokkel.

Wat het specifieke transport van 7 september 2017 betreft is overigens de enige link met de twaalfde beklaagde, dat hij in de periode van de interceptie van het gebruikte voertuig veelvuldige contacten heeft gehad met de tweede beklaagde, wat uiteraard niet zomaar bewijst dat hij ook bij dat bepaald transport zou betrokken zijn.

In die zin kan hij dan ook niet als mededader worden aanzien bij de uitvoering van deze specifieke transporten en dient hij vrijgesproken te worden van de feiten onder de tenlastelegging D12.

Dertiende beklagde

De dertiende beklagde wordt onder de tenlasteleggingen D13 en E vervolgd als mededader voor het misdrijf mensensmokkel, met verzwarende omstandigheden, door een bijdrage te hebben geleverd bij de op 7 september 2017 en op 13 oktober 2017 geïntercepteerde transporten, met daarin samen 12 transmigranten, waaronder 4 minderjarigen, en bij de twee pogingen tot dergelijk misdrijf op 22 augustus 2017 en op 5 september 2017.

Zoals reeds gesteld staat echter niet vast dat de dertiende beklagde de desbetreffende activiteiten heeft uitgevoerd, op vraag van zijn oom, de eerste beklagde, wetende dat deze personen betrokken waren bij activiteiten van mensensmokkel en dat bijgevolg zijn "hulp" kaderde in activiteiten van mensensmokkel. Het feit dat zijn voertuig, en het mede door hem herstelde voertuig Iveco, achteraf gezien, blijken gebruikt te zijn bij welbepaalde transporten, maakt hem zelf geen mensensmokkelaar.

In die zin kan hij dan ook niet als mededader worden aanzien bij de uitvoering van deze specifieke transporten, en pogingen tot transport, en dient hij vrijgesproken te worden van de feiten onder de tenlastelegging D13 en E.

Veertiende beklagde

De veertiende beklagde wordt onder de tenlastelegging D14 vervolgd als mededader voor het misdrijf mensensmokkel, met verzwarende omstandigheden, door een bijdrage te hebben geleverd bij de op 17 augustus 2016 en op 13 oktober 2017 geïntercepteerde transporten, met daarin samen 16 transmigranten, waaronder 7 minderjarigen.

Zoals reeds gesteld staat echter onvoldoende vast dat de veertiende beklagde enige bijdrage heeft geleverd in het welslagen van het transport dat op 17 augustus 2016 werd onderschept. De veertiende beklagde dient dan ook vrijgesproken te worden voor dit deel van de tenlastelegging.

Anderzijds staat wel vast dat de veertiende beklagde een essentiële bijdrage heeft geleverd bij het rijvaardig maken van het voertuig, wetende dat dit zou gebruikt worden voor activiteiten van mensensmokkel en vooral dat hij actief betrokken was bij het verkrijgen van de zaken noodzakelijk voor het bouwen van de verborgen ruimtes.

De veertiende beklagde dient dan ook aanzien te worden als mededader van het misdrijf mensensmokkel, met de voorziene verzwarende omstandigheden, voor het onderschepte transport van 13 oktober 2017, zodat de tenlastelegging voor dit transport bewezen wordt verklaard.

Vijftiende beklagde

De vijftiende beklagde wordt onder de tenlastelegging D15 vervolgd als mededader voor het misdrijf mensensmokkel, met verzwarende omstandigheden, door een bijdrage te hebben

geleverd bij de op 17 augustus 2016 en op 13 oktober 2017 geïntercepteerde transporten, met daarin samen 16 transmigranten, waaronder 7 minderjarigen.

Zoals reeds gesteld staat echter vast dat de vijftiende beklaagde zelf niet aan voertuigen heeft gewerkt en is het louter vervoeren van de derde beklaagde naar zijn hotel, en terug, niet te beschouwen als een daad van deelneming aan een welbepaald transport.

In die zin kan zij dan ook niet als mededader worden aanzien bij de uitvoering van deze transporten en dient zij dan ook vrijgesproken te worden van de feiten onder de tenlastelegging D15.

Zestiende beklaagde

De zestiende beklaagde wordt vervolgd als mededader voor het misdrijf mensensmokkel, met verzwarende omstandigheden, door een bijdrage te hebben geleverd bij het op 13 oktober 2017 geïntercepteerde transport, met daarin 5 transmigranten, waaronder één minderjarige.

Zoals reeds gesteld staat echter niet vast dat de zestiende beklaagde aan het voertuig Citroën Jumper heeft gewerkt om het rijvaardig te maken vooraf wetende dat dit voertuig later zou worden gebruikt bij een welbepaald transport van transmigranten.

In die zin kan hij dan ook niet als mededader worden aanzien bij de uitvoering van dit specifieke transport en dient hij dan ook vrijgesproken te worden van de feiten onder de tenlastelegging D16.

Straftoemeting

Algemeen

De tenlasteleggingen A1, D1 en E in hoofde van de eerste beklaagde, de tenlasteleggingen B6, zoals geherkwalificeerd, behoudens het transport van 20 juni 2017, en E in hoofde van de tweede beklaagde de tenlasteleggingen BI en D3 in hoofde van de derde beklaagde, de tenlasteleggingen B3 en D5 in hoofde van de vijfde beklaagde, de tenlasteleggingen B4, D6, behoudens het transport van 13 oktober 2017, en E in hoofde van de zesde beklaagde, de tenlasteleggingen CI, D7 en E in hoofde van de zevende beklaagde, de tenlasteleggingen C2, D8 en E in hoofde van de achtste beklaagde, de tenlasteleggingen C3 en D9 in hoofde van de negende beklaagde, de tenlasteleggingen B5, D10 en E in hoofde van de tiende beklaagde, en de tenlasteleggingen C7, voor de periode van 20 september 2017 tot en met 26 oktober 2017, en D14, voor het transport van 13 oktober 2017, in hoofde van de veertiende beklaagde vormen de opeenvolgende en voortgezette uiting van eenzelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen telkens slechts één straf moet worden opgelegd.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden zowel met de aard en de ernst van de bewezen feiten, de begeleidende omstandigheden en persoonlijkheid van de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de achtste, de negende, de tiende en de veertiende beklaagde, zoals onder meer blijkt uit hun strafrechtelijk verleden. Ook wordt uiteraard rekening gehouden met de respectievelijke periodes waarin de verschillende beklaagden zich schuldig hebben gemaakt aan de voormelde feiten.

De voormelde beklaagden maakten zich schuldig aan het misdrijf van mensensmokkel in het kader van een criminele organisatie. Zij hebben ingespeeld op de prangende vraag van illegale vreemdelingen die zich omwille van hun zwakke en precaire administratieve positie onmogelijk via normale transportmogelijkheden naar het Verenigd Koninkrijk konden begeven. Op die manier hebben zij munt geslagen uit de onfortuinlijke positie van dergelijke vreemdelingen, op zoek naar een beter lot of eventueel om herenigd te kunnen worden met hun familieleden in het Verenigd Koninkrijk.

De beklaagden zijn daarbij op een niets ontziende manier te werk gegaan. Zij transporteerden de migranten in bestelwagens en andere voertuigen, waarvoor verborgen ruimtes werden gebouwd. Hun enige bezorgdheid was zoveel mogelijk mensen op het transport te krijgen, ongeacht de daarmee gepaard gaande risico's voor de gezondheid van de migranten. De manier waarop bepaalde van de beklaagden over de mensen die werden gesmokkeld hebben gepraat, toont duidelijk aan dat zij deze mensen enkel en alleen zagen als een soort handelswaar. De migranten werden vaak letterlijk opgestapeld in de verborgen ruimtes, waarbij zij zelf geen enkele mogelijkheid hadden om deze ruimte open te maken indien er moeilijkheden zouden zijn. Andere migranten werden in kleine benauwde ruimtes gestouwd, onder een draagvloer of zelfs onder de motorkap, waarbij de meest rudimentaire voorziening, nl. voldoende ruimte en luchtverversing om te kunnen ademen, ondergeschikt was aan het kunnen optimaliseren van het aantal vervoerde migranten en bijgevolg van de winsten voor de organisatie.

De mensensmokkel was bijzonder goed georganiseerd en de voormelde beklaagden vormden, elk met hun eigen aandeel daarin, onbetwistbaar een criminele organisatie. Zij profiteerden van de zwaksten in de maatschappij, van mensen die niets meer te verliezen hebben en zelfs van weerloze minderjarigen die gewoon hun ouders proberen te volgen naar een beter leven, om de risicovolle transporten uit te voeren. De rechtbank houdt bij de bepaling van de strafmaat uiteraard telkens rekening met de positie van elk van de beklaagden binnen het crimineel netwerk.

De rechtbank wijst er tenslotte op dat mensensmokkel op dergelijke schaal op ernstige wijze de openbare veiligheid en meer in bijzonder het vreemdelingenbeleid verstoort dat op grond van delicate evenwichten in Europa, en binnen de hele wereld, steeds opnieuw dient te worden opgebouwd.

De meeste van de veroordeelde beklaagden beschikken nog over een blanco strafregister en ook in hun Ecris worden geen eerdere veroordelingen vermeld. Enkel de tiende beklaagde heeft één éérdere politionele veroordeling opgelopen. Gelet op de aard en de specificiteit van de gepleegde feiten, zoals hiervoor uiteengezet, is de rechtbank echter van oordeel dat aan hun gunstig strafverleden een eerder beperkte impact wordt gegeven bij de straftoemeting.

De eerste beklaagde heeft duidelijk de leidende positie ingenomen binnen de cel van Lovech, die nog te kaderen is binnen een grotere internationale criminele organisatie. Hij was degene die de anderen aanstuurde en controleerde en ook overleg had met de personen die in het kader van de grotere organisatie de leiding hadden.

De tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde en de tiende beklaagde hebben een essentiële bijdrage geleverd binnen de criminele organisatie en in de organisatie en de uitvoering van bepaalde transporten, waarbij zij persoonlijk beslissingen hebben genomen die kaderen binnen deze organisatie.

De zevende, de achtste, de negende en de veertiende beklaagde hebben op hun beurt ook essentiële bijdragen geleverd bij de uitvoering van welbepaalde transporten, daarbij wetende dat zij handelden binnen de doelstellingen van de criminele organisatie.

De tiende beklaagde heeft, in ondergeschikte orde, een werkstraf gevraagd. Op deze vraag gaat de rechtbank echter niet in nu deze maatregel onvoldoende is aangepast aan de individuele persoonlijkheid van de beklaagde, maar ook aan de extreme ernst van de feiten, en deze maatregel er onvoldoende zal kunnen voor zorgen dat de tiende beklaagde in de toekomst wel alle wetten en reglementen zal naleven zodat de kansen op recidive verminderen.

De rechtbank is van oordeel dat zich voor de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de achtste, de negende en de tiende beklaagde een ernstige effectieve bestraffing opdringt, waarbij vooral rekening wordt gehouden met de positie die zij effectief hebben ingenomen binnen de criminele organisatie en de periode waarbinnen zij hun criminele activiteiten hebben uitgeoefend.

De hierna bepaalde gevangenisstraffen en geldboetes zijn noodzakelijk om hen te confronteren met de ernst en de zwaarwichtigheid van de feiten en om hen aan te zetten zich in de toekomst wel te houden aan de normen, de waarden en de regels van de maatschappij.

In toepassing van artikel 77quater Vreemdelingenwet dient voor de eerste, de tweede, de derde, de vijfde, de zesde, de zevende, de achtste, de negende, de tiende en de veertiende beklaagde de geldboete zo veel keer te worden toegepast als er slachtoffers zijn. Gelet op de vrijspraak voor de vierde beklaagde voor de feiten onder de tenlastelegging D4 is dit artikel niet op hem van toepassing.

Het aandeel van de veertiende beklaagde is beperkt en dit zowel wat betreft het aantal feiten, maar ook wat betreft de periode. Zijn rol kan nog enigszins begrepen worden als een verkeerde beslissing op het verkeerde moment, maar dit weliswaar met een strafbaar opzet en verstreckende gevolgen. Een duidelijk signaal dringt zich wel op, in de zin van de hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete, waarbij de rechtbank van oordeel is dat deze gevangenisstraf en geldboete voor het grootste deel nog met uitstel van tenuitvoerlegging kunnen worden verleend.

Nu de bewezen feiten gepleegd werden voor en na 1 januari 2017 dient de geldboete in toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, zoals laatst gewijzigd door artikel 59 van de programmawet van 25 december 2016, verhoogd te worden met 70 opdecimen.

De eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de achtste, de negende, de tiende en de veertiende beklagde kunnen hoofdelijk veroordeeld worden tot de kosten.

Krachtens artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd bij Koninklijk Besluit van 13 november 2012 (B.S. 29 november 2012) worden de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de achtste, de negende, de tiende en de veertiende beklagde tevens veroordeeld tot betaling van de vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze bedraagt thans 53,58 euro {geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131/5 (B.S. 4 oktober 2018)).

De eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de achtste, de negende, de tiende en de veertiende beklagde dienen te worden veroordeeld in betaling van de bijdrage tot financiering van het Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders. Deze bijdrage, als bepaald in artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen, zoals gewijzigd bij Wet van 22 april 2003 en bij artikel 1 van het Koninklijk Besluit van 31 oktober 2005 dient thans te worden bepaald op vijftientig euro, te vermeerderen met zeventig opdecimen tot tweehonderd euro ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten; deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Krachtens artikel 4 § 3 en 5 §§ 1 en 2 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand dienen de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de achtste, de negende, de tiende en de veertiende beklagde tevens veroordeeld te worden tot de betaling van een bijdrage aan het Fonds. Deze bedraagt thans 20,00 euro.

Bijzondere verbeurdverklaring

Het Federaal Parket vordert de bijzondere verbeurdverklaring van de wederrechtelijk verkregen vermogensvoordelen en begroot deze op 135.600,00 EUR. In hoofde van de eerste beklagde, op 21.187,50 EUR in hoofde van de tweede beklagde, op 1.500,00 EUR elk voor de derde en de vierde beklagde, op 900,00 EUR in hoofde van de vijfde beklagde en op 1.800,00 EUR in hoofde van de zesde beklagde.

De berekening van de vermogensvoordelen wordt door het Federaal Parket voor de eerste en de tweede beklagde gebaseerd op de prijs van een volledig traject, waarop dan een verdeelsleutel wordt toegepast. Voor de berekening van het vermogensvoordeel voor de derde tot en met de zesde beklagde wordt uitgegaan voor een vaste prijs voor het brengen, ombouwen of begeleiden van een voertuig en dit wordt dan vermenigvuldigd met het aantal ritten dat zou uitgevoerd zijn.

De eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde en de zesde beklagde betwisten de gevorderde bedragen.

Het artikel 43bis, laatste lid Sw. stelt dat de rechter zo nodig het bedrag van de in artikel 42,3° Sw., bedoelde vermogensvoordelen of van de in het tweede lid bedoelde geldwaarde kan verminderen om de veroordeelde geen onredelijk zware straf op te leggen. Op deze wijze werd het evenredigheidsbeginsel in de wet verankerd.

De vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de misdrijven werden verkregen kunnen niet worden teruggevonden in het vermogen van de beklaagden, zodat de rechtbank de geldwaarde ervan moet ramen en de verbeurdverklaring betrekking heeft op een daarmee overeenstemmend bedrag.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat het strafdossier onvoldoende elementen inhoudt om met zekerheid te stellen welke bedragen er door de verschillende slachtoffers werden betaald, laat staan welke bedragen er ook effectief werden betaald in het geval een transport werd onderschept. Ook omtrent de betalingen aan de diverse beklaagden voor hun activiteiten binnen de criminele organisatie en/of voor de specifieke transporten of ritten waarbij zij betrokken waren is er geen duidelijkheid in het strafdossier te vinden.

Voor de eerste beklaagde als leidinggevend persoon binnen de criminele organisatie dient aangenomen te worden dat hij een aanzienlijk deel van de inkomsten van de activiteiten van mensensmokkel voor zichzelf kon reserveren. Bij gebreke aan voldoende duidelijkheid in het strafdossier oordeelt de rechtbank, in het voordeel van de eerste beklaagde, dat zijn vermogensvoordeel per transmigrant die dient gesmokkeld te worden, minimaal kan worden begroot op 750,00 EUR per transmigrant. Het minimale vermogensvoordeel dat de eerste beklaagde bijgevolg heeft verkregen bedraagt 71.250,00 EUR.

Dit bedrag wordt dan ook in zijn hoofde verbeurd verklaard omdat misdadaad niet mag lonen.

Nu geen nadere gegevens bekend zijn over welke concrete vergoeding de overige leden van de criminele organisatie, waaronder ook de tweede beklaagde die door de rechtbank niet weerhouden is als leidend persoon binnen de organisatie, ontvingen voor hun diensten, kan wat hen betreft geen vermogensvoordeel worden toegerekend en dient de verbeurdverklaring wat betreft de tweede, de derde, de vierde, de vijfde en de zesde beklaagde te worden afgewezen.

Borgsom

Bij arrest van de Kamer van Inbeschuldigingstelling van 15 maart 2018 is de dertiende beklaagde mits betaling van een borgtocht van 5.000,00 euro in vrijheid gesteld.

Op de terechtzitting van 25 februari 2019 is de dertiende beklaagde verschenen. De raadsman van de beklaagde vroeg op deze terechtzitting de teruggave van de borgsom.

Artikel 35 §4 vierde lid van de wet van 20 juli 1990 bepaalt dat niettegenstaande de termijn bepaald in artikel 35, § 1, en onverminderd de toepassing van artikel 36, wordt de borgsom teruggegeven indien de verdachte bij alle proceshandelingen, alsook ter tenuitvoerlegging van het vonnis, verschenen is. Wanneer de veroordeling voorwaardelijk is, is het voldoende dat de verdachte bij alle proceshandelingen verschenen is.

Artikel 35 §4 vijfde lid van de wet van 20 juli 1990, gewijzigd door art. 14 van de wet van 30 december 2009, bepaalt dat de borgsom wordt toegewezen aan de Staat, zodra gebleken is dat de verdachte zonder wettige reden van verschoning niet verschenen is bij enige proceshandeling of ter tenuitvoerlegging van het vonnis. In geval echter van buitenvervolginstelling, vrijspraak, ontslag van rechtsvervolgning, voorwaardelijke veroordeling of verjaring van de strafvordering, beveelt het vonnis of het arrest de teruggave, onder voorbehoud van de buitengewone kosten waartoe de niet-verschijning aanleiding mocht hebben gegeven.

De rechtbank is van oordeel dat aan de voorwaarde bepaald bij art. 35 §4 vierde lid voldaan is. De rechtbank beveelt de teruggave van de borgsom van 5.000,00 euro aan de dertiende beklaagde.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

De vordering van het federaal centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel, instelling van openbaar nut

Gelet op de vrijspraak van de vierde, de elfde, de twaalfde, de dertiende, de vijftiende en de zestiende voor de tenlasteleggingen C4, C5, C6, C8, C9, D4, D11, D12, D13, D15 en D16 is de rechtbank niet bevoegd kennis te nemen van de vordering van deze burgerlijke partij in zoverre deze vordering is gesteund op de feiten onder de tenlasteleggingen C4, C5, C6, C8, C9, D4, D11, D12, D13, D15 en D16.

De bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A1, B1 t.e.m. B6, C1, C2, C3, C7, D1, D2, D3, D5 t.e.m. D10, D14 en E staan in oorzakelijk verband met de door de burgerlijke partij, het Federaal Centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel, geleden schade. De eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de achtste, de negende, de tiende en de veertiende beklaagde zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de door de burgerlijke partij geleden schade en zijn er dan ook toe gehouden deze schade integraal te vergoeden.

De burgerlijke partij stelt dat de gepleegde feiten in schril contrast staan met het doel dat zij verkondigt. Conform de wettelijke regels is de burgerlijke partij bevoegd om in rechte op te treden binnen de opdrachten die aan haar zijn toegekend. Nu volgens de burgerlijke partij haar doelstellingen zijn geschonden, stellen zij dat er hen ernstige morele schade is toegebracht en bovendien dat zij ook schade hebben geleden door het moeten inzetten van het personeel en voor administratieve kosten. Zij vordert dan ook een schadevergoeding van 5.000,00 EUR voor morele en materiële schade, waarbij wordt toegegeven dat het om een symbolisch bedrag gaat dat in geen geval de werkelijk geleden schade kan vergoeden.

Verschillende van de beklaagden stellen dat de burgerlijke partij hoogstens een vergoeding kan vragen van 1,00 EUR principieel en dat de overige schade niet bewezen wordt.

De rechtbank is daarbij van oordeel dat de burgerlijke partij wel degelijk terecht een welbepaald bedrag als schadevergoeding begroot en dat dit niet zomaar dient beperkt te worden tot een principieel bedrag van 1,00 EUR.

De omstandigheid dat de burgerlijke partij gesubsidieerd wordt en beschikt over personeel om slachtoffers van mensenhandel en mensensmokkel bij te staan en te begeleiden en om gerechtelijke procedures, overeenkomstig haar wettelijk doel, te voeren, brengt volgens de rechtbank niet met zich mee dat zij de automatisch de volledige last daartoe dient te dragen wanneer de schade veroorzaakt is door de fout van een derde, in casu hier deze van de voormelde veroordeelde beklagden.

Zowel de materiële als de morele schade worden door de burgerlijke partij niet gedetailleerd en specifiek verantwoord, waarbij de rechtbank er ook van uitgaat dat dergelijke schade ook geenszins concreet en specifiek kan worden begroot. Enkel een forfaitaire begroting is mogelijk, waarbij rekening dient gehouden te worden met de zwaarwichtigheid en de ernst van de feiten, die onvermijdelijk een impact hebben gehad op de schade die is geleden.

De rechtbank begroot deze schade forfaitair, en ook enigszins principieel, op een bedrag van 2.500,00 EUR, moreel en materieel gemengd.

Gelet op het toegekende bedrag, en rekening houdend met de reeds verlopen intresten, wordt een rechtsplegingsvergoeding toegekend, begroot op de basisvergoeding van 780,00 EUR.

De overige burgerlijke belangen

Gelet op het mogelijke bestaan van nog andere schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven past het de burgerlijke belangen voor het overige aan te houden.

* * * *

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11,12,14,16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 162bis 182, 184, 185 §1, 189, 190, 191, 194, 195, 226, 227, 463 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 4,7, 25, 38, 39, 40, 41,42, 43, 43bis, 44, 45, 50, 51, 53, 65, 66,79, 80,100, 100ter Strafwetboek; alsmede de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de inleidende akte en dit vonnis;

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 28, 29 Wet van 1 augustus 1985;

art. 1 (§1, 2° en §2), 8,14 §1 Wet van 29 juni 1964;

art. 35 en 36 van de wet van 20.07.1990 betreffende de voorlopige hechtenis; art. 1382 e.v. Burgerlijk Wetboek; art. 1022 Gerechtelijk Wetboek;

DE RECHTBANK, recht doende **OP TEGENSPRAAK**,

VOORAFGAANDELIJK

Verbetert de identiteit van de zesde beklaagde als volgt:

G. T. P., geboren te (...) (Bulgarije) op 27/12/1970, van Bulgaarse nationaliteit, zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk

in afwachting uitvoering EAB d.d. 24/10/2017 door het Verenigd Koninkrijk, werd op 05/05/2018 aangetroffen;

Verbetert en hernummert de dagvaarding met betrekking tot de tenlasteleggingen A, B, C, D en H als volgt:

A.

leidend persoon te zijn geweest van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft, (art. 324 bis en 324 ter § 4 Sw)

1. De eerste

Te Zelzate en Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 02/07/2016 tot en met 26/10/2017

2. De tweede

Te Zelzate en Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/07/2017 tot en met 26/10/2017

B.

De derde, de vierde, de vijfde, de zesde en de tiende

terwijl hij wist dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van de criminele organisatie, zoals bedoeld in artikel 324 bis van het Strafwetboek, te hebben deelgenomen aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft, (art. 324 bis en 324 ter § 3 Sw)

1. De derde

Te 9000 Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 02/07/2016 tot en met 26/10/2017

2. De vierde

Te 9000 Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 02/07/2016 tot en met 26/10/2017

3. De vijfde

Te 9000 Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 02/07/2016 tot en met 26/10/2017

4. De zesde

Te 9000 Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 02/07/2016 tot en met 26/10/2017

5. De tiende

Te 9060 Zelzate en te 9100 Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, in de periode van 01/07/2017 tot 26/10/2017

C.

De zevende, de achtste, de negende, de elfde, de twaalfde, de dertiende, de veertiende, de vijftiende, de zestiende

terwijl hij wist dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van de criminele organisatie, zoals bedoeld in artikel 324 bis van het Strafwetboek, te hebben deelgenomen aan de voorbereiding of de uitvoering van enige geoorloofde activiteit van die criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft, (art. 324 bis en 324 ter § 2 Sw)

1. De zevende

Te 9060 Zelzate en 9100 Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/03/2017 tot en met 26/10/2017

2. De achtste

Te 9060 Zelzate en te 9100 Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, in de periode van 01/07/2017 tot 26/10/2017

3. De negende

Te 9000 Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/07/2016 tot en met 13/10/2016

4. De elfde

Te 9060 Zelzate en te 9100 Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, in de periode van 01/07/2017 tot 26/10/2017

5. De twaalfde

Te Waasmunster en bij samenhang elders in het Rijk, van 01/09/2017 tot en met 26/10/2017

6. De dertiende

Te 9000 Gent, en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/09/2017 tot en met 26/10/2017

7. De veertiende

Te 9000 Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/08/2016 tot en met 26/10/2017

8. De vijftiende

Te 9000 Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/08/2016 tot en met 26/10/2017

9. De zestiende

Te Evergem en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/09/2017 tot en met 26/10/2017

D.

De eerste, de tweede, derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de achtste, de negende, de tiende, de elfde, de twaalfde, de dertiende, de veertiende, de vijftiende, de zestiende

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, nl.

Bij inbreuk op artikel 77 bis en 80 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zich plichtig te hebben gemaakt aan het misdrijf van mensensmokkel door ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, onder meer van volgende **geïdentificeerde personen**:

K. A.(...), K. J. (...), S. P.(...), K. K.(...), S. J.(...), S. K. (...), S. K. B.(...), S. M.(...), S. MA. (...), K. K. S. (...), K. K. SU. (...), S. SU.(...), K. T.(...), M. F. (...), H. F. (...), H. J.(...), **A. H.(...)**, R. A.(...), A. R.(...), K. O. (...), A. C. (...), S. I. (...), M. M.(...), T. M. H.(...), S. A. M. S.(...), T. T. P.(...), Z. A. H. A. (...), S. K. M.(...), L. V. K.(...), N. M. H.(...), N. H. L.(...), N. P. V.(...), M. T. H.(...), S. MH.(...), K. B.(...), S. V.(...), SI. M. (...), S. A.(...), K. R.(...), K. J.(...), K. S.(...), K. Y. (...), N. H. L.(...), M. T. H.(...), N. P. V.(...), N. M. H.(...), N. T. T.(...), T. Q. L. (...), N. T. H.(...), N. V. N.(...), N. T. L. (...), V. T. T. H.(...), S. A. S.(...) S. D. K.(...), S. S.(...), K. N.(...), G. K.(...), S. H. (...), K. P. (...), K. K. (...), A. S. R.(...), S. R.(...), S. M. (...), K. P. (...), K. S. K. (...), S. P. (...), K. M. (...), S. H.(...), K. M. (...), S. K. (...), K. D. (...),

S. G. (...), M. M. (...), K. V. (...), K. R. (...), O. H. A. (...), K. A. O. (...), B. M. (...), P. M. (...), S. F. R. (...), S. A. (...), P. S. (...), P. S. (...), A. K.(...), M. K. (...), M. A. (...), M. N. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...), H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd ten opzichte van een minderjarige, onder meer van volgende geïdentificeerde minderjarigen:

S. P.(...), K. K.(...), S. J.(...), S. K. B.(...), **A. H.(...)**, N. M. H.(...), N. H. L.(...), N. P. V.(...), M. T. H.(...), S. V.(...), SI. M. (...), K. J.(...), K. Y. (...), N. H. L.(...), M. T. H.(...), N. P. V.(...), N. M. H.(...), N. T. T.(...), S. H. (...), K. P. (...), K. K. (...), S. G. (...), M. M. (...), K. V. (...), K. R. (...), P. S. (...), P. S. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...), J. C. (...)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare situatie waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken

met de omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar is gebracht onder meer ten opzichte van volgende **geïdentificeerde personen**:

K. A.(...), K. J. (...), S. P.(...), K. K.(...), S. J.(...), S. K. (...), S. K. B.(...), S. M.(...), S. MA. (...), K. K. S. (...), K. K. SU. (...), S. SU.(...), K. T.(...), M. F.(...), H. F. (...), H. J.(...), **A. H.(...)**, R. A.(...), A. R.(...), K. O. (...), A. C. (...), S. I. (...), M. M.(...), T. M. H.(...), S. A. M. S.(...), T. T. P. (...), Z. A. H. A. (...), S. K. M.(...), L. V. K.(...), N. M. H.(...), N. H. L.(...), N. P. V.(...), M. T. H.(...), S. MH.(...), K. B.(...), S. V.(...), SI. M. (...), S. A.(...), K. R.(...), K. J.(...), K. S.(...), K. Y. (...), N. H. L.(...), M. T. H.(...), N. P. V.(...), N. M. H.(...), N. T. T.(...), T. Q. L. (...), N. T. H.(...), N. V. N.(...), N. T. L. (...), V. T. T. H.(...), S. A. S.(...) S. D. K.(...), S. S.(...), K. N.(...), G. K.(...), S. H. (...), K. P. (...), K. K. (...), A. S. R.(...), S. R.(...), S. M. (...), K. P. (...), K. S. K. (...), S. P. (...), K. M. (...), S. H.(...), K. M. (...), S. K. (...), K. D. (...), S. G. (...), M. M. (...), K. V. (...), K. R. (...), O. H. A. (...), K. A. O. (...), B. M. (...), P. M. (...), S. F. R. (...), S. A. (...), P. S. (...), P. S. (...), A. K.(...), M. K. (...), M. A. (...), M. N. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...), H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...)

met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt

met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betreft, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon heeft of niet

1. De eerste

Te Zelzate en Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 02/07/2016 tot en met 26/10/2017

- **02/07/2016 (5 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name K. A.(...), K. J. (...), S. P.(...), K. K.(...), S. J.(...))**
- **04/07/2016 (8 personen, waarvan 1 minderjarige, met name S. K. (...), S. K. B.(...), S. M.(...), S. MA. (...), K. K. S. (...), K. K. SU. (...), S. SU.(...), K. T.(...))**
- **18/07/2016 (8 personen, waarvan 1 minderjarige, met name M. F.(...), H. F. (...), H. J.(...), **A. H.(...)**, R. A.(...), A. R.(...), K. O. (...), A. C. (...))**
- **02/08/2016 (7 personen, met name S. I. (...), M. M.(...), T. M. H.(...), S. A. M. S.(...), T. T. P.(...), Z. A. H. A. (...), S. K. M.(...))**
- **07/08/2016 (5 personen, waarvan 4 minderjarigen, met name L. V. K.(...), N. M. H.(...), N. H. L.(...), N. P. V.(...), M. T. H.(...))**
- **16/08/2016 (8 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name S. MH.(...), K. B.(...), S. V.(...), SI. M. (...), S. A.(...), K. R.(...), K. J.(...), K. S.(...))**

- **17/08/2016 (11 personen, waarvan 6 minderjarigen, met name K. Y. (...), N. H. L.(...), M. T. H.(...), N. P. V.(...), N. M. H.(...), N. T. T.(...), T. Q. L. (...), N. T. H.(...), N. V. N.(...), N. T. L. (...), V. T. T. H.(...))**
- **13/09/2016 (8 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name S. A. S.(...) S. D. K.(...), S. S.(...), K. N.(...), G. K.(...), S. H. (...), K. P. (...), K. K. (...))**
- **13/10/2016 (1 persoon, met name A. S. R.(...))**
- **03/11/2016 (6 personen, waarvan 1 minderjarige, met name S. R.(...), S. M. (...), K. P. ("1973), K. S. K. (...), S. P. (...), K. M. (...))**
- **06/11/2016 (8 personen, waarvan 4 minderjarigen, met name S. H.(...), K. M. (...), S. K. (...), K. D. (...), S. G. (...), M. M. (...), K. V. (...), K. R. (...))**
- **23/05/2017 (3 personen, met name O. H. A. (...), K. A. O. (...), B. M. (...))**
- **20/06/2017 (5 personen, waarvan 2 minderjarigen, met name P. M. (...), S. F. R. (...), S. A. (...) P. S. (...), P. S. (...))**
- **07/09/2017 (7 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name A. K.(...), M. K. (...), M. A. (...), M. N. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...))**
- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

2. De tweede

Te Zelzate en Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/07/2017 tot en met 26/10/2017

- **23/05/2017 (3 personen, met name O. H. A. (...), K. A. O. (...), B. M. (...))**
- **20/06/2017 (5 personen, waarvan 2 minderjarigen, met name P. M. (...), S. F. R. (...), S. A. (...) P. S. (...), P. S. (...))**
- **07/09/2017 (7 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name A. K.(...), M. K. (...), M. A. (...), M. N. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...))**
- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

3. De derde

Te Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 02/07/2016 tot en met 26/10/2017:

- **02/08/2016 (7 personen, met name S. I. (...), M. M.(...), T. M. H.(...), S. A. M. S.(...), T. T. P.(...), Z. A. H. A. (...), S. K. M.(...))**
- **07/08/2016 (5 personen, waarvan 4 minderjarigen, met name L. V. K.(...), N. M. H.(...), N. H. L.(...), N. P. V.(...), M. T. H.(...))**
- **17/08/2016 (11 personen, waarvan 6 minderjarigen, met name K. Y. (...), N. H. L.(...), M. T. H.(...), N. P. V.(...), N. M. H.(...), N. T. T.(...), T. Q. L. (...), N. T. H.(...), N. V. N.(...), N. T. L. (...), V. T. T. H.(...))**
- **13/09/2016 (8 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name S. A. S.(...) S. D. K.(...), S. S.(...), K. N.(...), G. K.(...), S. H. (...), K. P. (...), K. K. (...))**
- **23/05/2017 (3 personen, met name O. H. A. (...), K. A. O. (...), B. M. (...))**

4. De vierde

Te Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 02/07/2016 tot en met 26/10/2017:

- **18/07/2016 (8 personen, waarvan 1 minderjarige, met name M. F.(...), H. F. (...), H. J.(...), A. H.(...), R. A.(...), A. R.(...), K. O. (...), A. C. (...))**
- **02/08/2016 (7 personen, met name S. I. (...), M. M.(...), T. M. H.(...), S. A. M. S.(...), T. T. P.(...), Z. A. H. A. (...), S. K. M.(...))**
- **17/08/2016 (11 personen, waarvan 6 minderjarigen, met name K. Y. (...), N. H. L.(...), M. T. H.(...), N. P. V.(...), N. M. H.(...), N. T. T.(...), T. Q. L. (...), N. T. H.(...), N. V. N.(...), N. T. L. (...), V. T. T. H.(...))**
- **03/11/2016 (6 personen, waarvan 1 minderjarige, met name S. R.(...), S. M. (...), K. P. (...), K. S. K. (...), S. P. (...), K. M. (...))**
- **07/09/2017 (7 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name A. K.(...), M. K. (...), M. A. (...), M. N. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...))**

5. De vijfde

Te Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 02/07/2016 tot en met 26/10/2017:

- **16/08/2016 (8 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name S. MH.(...), K. B.(...), S. V.(...), SI. M. (...), S. A.(...), K. R.(...), K. J.(...), K. S.(...))**
- **13/09/2016 (8 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name S. A. S.(...) S. D. K.(...), S. S.(...), K. N.(...), G. K.(...), S. H. (...), K. P. (...), K. K. (...))**
- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

6. De zesde

Te Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 02/07/2016 tot en met 26/10/2017:

- **18/07/2016 (8 personen, waarvan 1 minderjarige, met name M. F.(...), H. F. (...), H. J.(...), A. H.(...), R. A.(...), A. R.(...), K. O. (...), A. C. (...))**
- **02/08/2016 (7 personen, met name S. I. (...), M. M.(...), T. M. H.(...), S. A. M. S.(...), T. T. P.(...), Z. A. H. A. (...), S. K. M.(...))**
- **17/08/2016 (11 personen, waarvan 6 minderjarigen, met name K. Y. (...), N. H. L.(...), M. T. H.(...), N. P. V.(...), N. M. H.(...), N. T. T.(...), T. Q. L. (...), N. T. H.(...), N. V. N.(...), N. T. L. (...), V. T. T. H.(...))**
- **03/11/2016 (6 personen, waarvan 1 minderjarige, met name S. R.(...), S. M. (...), K. P. (...), K. S. K. (...), S. P. (...), K. M. (...))**
- **06/11/2016 (8 personen, waarvan 4 minderjarigen, met name S. H.(...), K. M. (...), S. K. (...), K. D. (...), S. G. (...), M. M. (...), K. V. (...), K. R. (...))**
- **07/09/2017 (7 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name A. K.(...), M. K. (...), M. A. (...), M. N. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...))**
- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

7. De zevende

Te 9060 Zelzate en 9100 Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, in de periode van 01/03/2017 tot en met 26/10/2017 en minstens op:

- **23/05/2017 (3 personen, met name O. H. A. (...), K. A. O. (...), B. M. (...))**
- **20/06/2017 (5 personen, waarvan 2 minderjarigen, met name P. M. (...), S. F. R. (...), S. A. (...) P. S. (...), P. S. (...))**
- **07/09/2017 (7 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name A. K.(...), M. K. (...), M. A. (...), M. N. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...))**
- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

8. De achtste

Te 9060 Zelzate en te 9100 Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, in de periode van 01/07/2017 tot 26/10/2017 en minstens op:

- **23/05/2017 (3 personen, met name O. H. A. (...), K. A. O. (...), B. M. (...))**
- **07/09/2017 (7 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name A. K.(...), M. K. (...), M. A. (...), M. N. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...))**
- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

9. De negende

Te Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/07/2016 tot en met 13/10/2016 en minstens op:

- **02/07/2016 (5 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name K. A.(...), K. J. (...), S. P.(...), K. K.(...), S. J.(...))**
- **04/07/2016 (8 personen, waarvan 1 minderjarige, met name S. K. (...), S. K. B.(...), S. M.(...), S. MA. (...), K. K. S. (...), K. K. SU. (...), S. SU.(...), K. T.(...))**
- **16/08/2016 (8 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name S. MH.(...), K. B.(...), S. V.(...), SI. M. (...), S. A.(...), K. R.(...), K. J. (...), K. S.(...))**
- **13/09/2016 (8 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name S. A. S.(...) S. D. K.(...), S. S.(...), K. N.(...), G. K.(...), S. H. (...), K. P. (...), K. K. (...))**
- **13/10/2016 (1 persoon, met name A. S. R.(...))**

10. De tiende

Te 9060 Zelzate en te 9100 Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, in de periode van 01/07/2017 tot 26/10/2017 en minstens op:

- **07/09/2017 ((7 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name A. K.(...), M. K. (...), M. A. (...), M. N. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...))**
- **13/10/2017 ((5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

11. De elfde

Te 9060 Zelzate en te 9100 Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, in de periode van 01/07/2017 tot 26/10/2017 en minstens op:

- **07/09/2017 (7 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name A. K.(...), M. K. (...), M. A. (...), M. N. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...))**
- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

12. De twaalfde

Te Waasmunster en bij samenhang elders in het Rijk, van 01/09/2017 tot en met 26/10/2017, en minstens op:

- **07/09/2017 (7 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name A. K.(...), M. K. (...), M. A. (...), M. N. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...))**
- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

13. De dertiende

Te Gent, en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/09/2017 tot en met 26/10/2017 en minstens op:

- **07/09/2017 (7 personen, waarvan 3 minderjarigen, met name A. K.(...), M. K. (...), M. A. (...), M. N. (...), M. B. (...), M. H. (...), K. K. (...))**
- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

14. De veertiende

Te Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/08/2016 tot en met 26/10/2017 en minstens op:

- **17/08/2016 (11 personen, waarvan 6 minderjarigen, met name K. Y. (...), N. H. L.(...), M. T. H.(...), N. P. V.(...), N. M. H.(...), N. T. T.(...), T. Q. L. (...), N. T. H.(...), N. V. N.(...), N. T. L. (...), V. T. T. H.(...))**
- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

15. De vijftiende

Te Gent en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/08/2016 tot en met 26/10/2017 en minstens op:

- **17/08/2016 (11 personen, waarvan 6 minderjarigen, met name K. Y. (...), N. H. L.(...), M. T. H.(...), N. P. V.(...), N. M. H.(...), N. T. T.(...), T. Q. L. (...), N. T. H.(...), N. V. N.(...), N. T. L. (...), V. T. T. H.(...))**
- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

16. De zestiende

Te Evergem en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/09/2017 tot en met 26/10/2017 en minstens op:

- **13/10/2017 (5 personen, waarvan 1 minderjarige, met name H. H.(...), K. H. (...), N. K. B. (...), J. S. (...), J. C. (...))**

H.

De achtste

In het openbaar de naam S. S. die hem niet toekomt, aangenomen te hebben.

(artikel 231 Sw)

Te **9060** Zelzate minstens op 09/09/2017

Herkwalificeert de tenlastelegging A2, zoals hernummerd, als volgt:

B.

De tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde en de tiende

terwijl hij wist dat zijn deelneming bijdroeg tot de oogmerken van de criminele organisatie, zoals bedoeld in artikel 324 bis van het Strafwetboek, te hebben deelgenomen aan het nemen van welke beslissing dan ook in het raam van de activiteiten van een criminele organisatie, zijnde een gestructureerde vereniging van meer dan twee personen die duurt in de tijd, met als oogmerk het in onderling overleg plegen van misdaden en wanbedrijven die strafbaar zijn met gevangenisstraf van drie jaar of een zwaardere straf, om direct of indirect vermogensvoordelen te verkrijgen, en waarvan het feitelijk oogmerk niet uitsluitend politiek, vakorganisatorisch, menslievend, levensbeschouwelijk of godsdienstig is of die niet uitsluitend elk ander rechtmatig oogmerk nastreeft, (art. 324 bis en 324 ter § 3 Sw)

6. De tweede

Te Zelzate en Sint-Niklaas en bij samenhang elders in het Rijk, minstens van 01/07/2017 tot en met 26/10/2017

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

Ten aanzien van N. A.

Verklaart de **strafvordering onontvankelijk** voor de tenlastelegging F.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A1, zoals hernummerd, D1, zoals hernummerd en verbeterd, en E, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A1, zoals hernummerd, D1, zoals hernummerd en verbeterd, en E, samen, tot een **gevangenisstraf van 7 jaar en een geldboete van 1.000,00 euro x 95 slachtoffers = 95.000,00 euro.**

Verhoogt de geldboete met zeventig decimes, aldus gebracht op **760.000,00 euro.**

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **3 maanden.**

Beveelt overeenkomstig de artikelen 42, 43 en 43bis strafwetboek, de **bijzondere verbeurdverklaring** van een bedrag van **71.250,00 euro** ten laste van de beklaagde, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **25,00 euro**, verhoogd met zeventig opdecimen, aldus gebracht op 200,00 euro, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde krachtens artikel 4 § 3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro.**

Ten aanzien van A. N. J. M.

Spreekt de beklaagde vrij voor de tenlastelegging D2, zoals hernummerd, wat betreft het transport van 20 juni 2017.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B6, zoals geherkwalificeerd en hernummerd, D2, zoals hernummerd, uitgezonderd de feiten van het transport van 20 juni 2017, en E, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B6, D2, zoals hernummerd, uitgezonderd de feiten van het transport van 20 juni 2017, en E, samen, tot een **gevangenisstraf van 4 jaar en een geldboete van 1.000,00 euro x 15 slachtoffers = 15.000,00 euro.**

Verhoogt de geldboete met zeventig decimes, aldus gebracht op **120.000,00 euro.**

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Beveelt de **teruggave van 1.013,77 euro** (stuk 2482 t.e.m. 2484 van het strafdossier, kaft 7, kanton III) gestort dd. 6 juni 2018 op rekening van het C.O.I.V., ING Bank rekeningnummer (...).

Wijst de gevorderde bijzondere verbeurdverklaring van 21.187,50 euro **af als ongegrond**.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **25,00 euro**, verhoogd met zeventig opdecimen, aldus gebracht op 200,00 euro, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde krachtens artikel 4 § 3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Ten aanzien van A. D. T.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen BI, zoals hernummerd, en D3, zoals hernummerd, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen BI, zoals hernummerd, en D3, zoals hernummerd, samen, tot een **gevangenisstraf van 5 jaar en een geldboete van 1.000,00 euro x 34 slachtoffers = 34.000,00 euro**.

Verhoogt de geldboete met zeventig decimes, aldus gebracht op **272.000,00 euro**.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Wijst de gevorderde bijzondere verbeurdverklaring van 1.500,00 euro **af als ongegrond**.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **25,00 euro**, verhoogd met zeventig opdecimen, aldus gebracht op 200,00 euro, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde krachtens artikel 4 § 3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Ten aanzien van B. T. P.

Spreekt de beklaagde vrij voor de tenlastelegging D4, zoals hernummerd en verbeterd.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlastelegging B2, zoals hernummerd, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlastelegging B2, zoals hernummerd, tot een **gevangenisstraf van 4 jaar en een geldboete van 3.000,00 euro.**

Verhoogt de geldboete met zeventig decimes, aldus gebracht op **24.000,00 euro.**

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Wijst de gevorderde bijzondere verbeurdverklaring van 1.500,00 euro **af als ongegrond.**

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **25,00 euro**, verhoogd met zeventig opdecimen, aldus gebracht op 200,00 euro, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde krachtens artikel 4 § 3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro.**

Ten aanzien van P. P. M.

Verklaart de strafvordering **onontvankelijk** voor de tenlastelegging F.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B3, zoals hernummerd, en D5, zoals hernummerd, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B3, zoals hernummerd, en D5, zoals hernummerd, samen, tot een **gevangenisstraf van 4 jaar en een geldboete van 1.000,00 euro x 21 slachtoffers = 21.000,00 euro.**

Verhoogt de geldboete met zeventig decimes, aldus gebracht op **168.000,00 euro.**

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Wijst de gevorderde bijzondere verbeurdverklaring van 900,00 euro **af als ongegrond.**

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **25,00 euro**, verhoogd met zeventig opdecimen, aldus gebracht op 200,00 euro, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde krachtens artikel 4 § 3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Ten aanzien van G. T. P.

Spreekt de beklaagde vrij voor de tenlastelegging D6, zoals hernummerd en verbeterd, wat betreft het transport van 13 oktober 2017.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B4, zoals hernummerd, D6, zoals hernummerd en verbeterd, uitgezonderd de feiten van het transport van 13 oktober 2017, en E, bewezen

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B4, zoals hernummerd, D6, zoals hernummerd en verbeterd, uitgezonderd de feiten van het transport van 13 oktober 2017, en E, samen, tot een **gevangenisstraf van 4 jaar en een geldboete van 1.000,00 euro x 47 slachtoffers = 47.000,00 euro**.

Verhoogt de geldboete met zeventig decimes, aldus gebracht op **376.000,00 euro**.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Wijst de gevorderde bijzondere verbeurdverklaring van 1.800,00 euro **af als ongegrond**.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **25,00 euro**, verhoogd met zeventig opdecimen, aldus gebracht op 200,00 euro, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde krachtens artikel 4 § 3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Ten aanzien van N. I.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen Cl, zoals hernummerd, D7, zoals hernummerd, en E, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen Cl, zoals hernummerd, D7, zoals hernummerd, en E, samen, tot een **gevangenisstraf van 4 jaar en een geldboete van 1.000,00 euro x 20 slachtoffers = 20.000,00 euro**.

Verhoogt de geldboete met zeventig decimes, aldus gebracht op **160.000,00 euro**.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **25,00 euro**, verhoogd met zeventig opdecimen, aldus gebracht op 200,00 euro, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde krachtens artikel 4 § 3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Ten aanzien van S. S.

Verklaart de strafvordering **onontvankelijk** voor de tenlasteleggingen G1, G2 en H.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen C2, zoals hernummerd, D8, zoals hernummerd, en E, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen C2, zoals hernummerd, D8, zoals hernummerd, en E, samen, tot een **gevangenisstraf van 30 maanden en een geldboete van 1.000,00 euro x 15 slachtoffers = 15.000,00 euro**.

Verhoogt de geldboete met zeventig decimes, aldus gebracht op **120.000,00 euro**.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Beveelt de teruggave van 20,25 euro en 10 Engelse pond (stuk 1911 t.e.m. 1913 van het strafdossier, kaft 5, karton II) gestort dd. 9 maart 2018 op rekening van het C.O.I.V., ING Bank rekeningnummer (...).

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **25,00 euro**, verhoogd met zeventig opdecimen, aldus gebracht op 200,00 euro, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde krachtens artikel 4 § 3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Ten aanzien van I. A. Y.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen C3, zoals hernummerd, en D9, zoals hernummerd, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen C3, zoals hernummerd, en D9, zoals hernummerd, samen, tot een **gevangenisstraf van 30 maanden en een geldboete van 1.000,00 euro x 30 slachtoffers = 30.000,00 euro.**

Verhoogt de geldboete met zeventig decimes, aldus gebracht op **240.000,00 euro.**

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **25,00 euro**, verhoogd met zeventig opdecimen, aldus gebracht op 200,00 euro, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde krachtens artikel 4 § 3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro.**

Ten aanzien van A. R. S.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B5, zoals hernummerd, D10, zoals hernummerd, en E, bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen B5, zoals hernummerd, D10, zoals hernummerd, en E, samen, tot een **gevangenisstraf van 30 maanden en een geldboete van 1.000,00 euro x 12 slachtoffers = 12.000,00 euro.**

Verhoogt de geldboete met zeventig decimes, aldus gebracht op **96.000,00 euro.**

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Beveelt de **teruggave van 300,00 euro** (stuk 3367 t.e.m. 3369 van het strafdossier, kapt 7, kanton III) gestort dd. 4 oktober 2018 op rekening van het C.O.I.V., ING Bank rekeningnummer (...).

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **25,00 euro**, verhoogd met zeventig opdecimen, aldus gebracht op 200,00 euro, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde krachtens artikel 4 § 3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro.**

Ten aanzien van A. R. H.

Spreekt de beklaagde **vrij** voor de tenlasteleggingen C4, zoals hernummerd, D11, zoals hernummerd, en E.

Ten aanzien van H. M.

Spreekt de beklaagde **vrij** voor de tenlasteleggingen CS, zoals hernummerd, en D12, zoals hernummerd.

Ten aanzien van M. M.

Spreekt de beklaagde **vrij** voor de tenlasteleggingen C6, zoals hernummerd, D13, zoals hernummerd, en E.

Beveelt de **teruggave** van de **borgsom** van **5.000,00 euro** aan de beklaagde.

Ten aanzien van F. Z.

Spreekt de beklaagde **vrij** voor de tenlasteleggingen C7, zoals hernummerd, wat betreft de periode van 1 augustus 2016 tot en met 19 september 2017, en D14, zoals hernummerd, wat betreft het transport van 17 augustus 2016 en de verzwarende omstandigheid van gewoonte bij het transport van 13 oktober 2017.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen C7, zoals hernummerd, wat betreft voor de periode van 20 september 2017 tot en met 26 oktober 2017, en D14, zoals hernummerd, behoudens wat betreft het transport van 17 augustus 2016 en de verzwarende omstandigheid van gewoonte bij het transport van 13 oktober 2017, **bewezen**.

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde feiten, voorwerp van de C7, zoals hernummerd, wat betreft voor de periode van 20 september 2017 tot en met 26 oktober 2017, en D14, zoals hernummerd, behoudens wat betreft het transport van 17 augustus 2016 en de verzwarende omstandigheid van gewoonte bij het transport van 13 oktober 2017, samen, tot een **gevangenisstraf van 8 maanden en een geldboete van 1.000,00 euro x 5 slachtoffers = 5.000,00 euro**.

Verhoogt de geldboete met zeventig decimes, aldus gebracht op **40.000,00 euro**.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, wat betreft **de uitgesproken gevangenisstraf van 8 maanden, behoudens de reeds ondergane voorhechtenis** zal uitgesteld worden voor een termijn van **5 jaar** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis, in hoofde van de beklaagde, **wat betreft 3.750.00 euro, gebracht op 30.000,00 euro, van de uitgesproken geldboete van 5.000,00 euro** zal uitgesteld worden voor een termijn van **3 jaar** te rekenen vanaf heden, ingeval gedurende de proeftijd geen nieuw misdrijf wordt gepleegd dat een veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel tot gevolg heeft.

Zegt dat de beklaagde verplicht is een bedrag van **25,00 euro**, verhoogd met zeventig opdecimen, aldus gebracht op 200,00 euro, te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Veroordeelt de beklaagde krachtens artikel 4 § 3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro**.

Ten aanzien van S. S.

Spreekt de beklaagde **vrij** voor de tenlasteleggingen C8, zoals hernummerd, en D15, zoals hernummerd.

Ten aanzien van Z. L. I.

Spreekt de beklaagde **vrij** voor de tenlasteleggingen C9, zoals hernummerd, en D16, zoals hernummerd.

Overtuigingsstukken

Beveelt de overmaking aan het openbaar ministerie om te handelen als naar recht, van de overtuigingsstukken neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent gekend onder de nummers **2018007152, 2018006919, 2018003673, 2018002348, 2018002481, 2018002100, 2018002655, 2018007048, 2018009154 (DVD), 2018009153 (DVD), 2018009155, 2018009152 (memorystick), 2018009151 (USB en CD-r), 2018009150 (USB), 2018009149 (stukken 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 en 11), 2018008979 en 2018008978 (behoudens de GSM's vermeld onder nrs. 1, 2, 3, 4, 5,7 en 10).**

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig **art. 42.1° Sw** de overtuigingsstukken neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent gekend onder de nummers **2018009151 (GSM en SIMkaart), 2018009149 (stukken 2 en 12) en 2018008978 (GSM's vermeld onder nrs. 1, 2, 3,4, 5, 7 en 10)**, eigendom van de beklaagden en gediend hebbend om de misdrijven te plegen.

Beveelt de **teruggave aan M. M.**, van het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent gekend onder het nummer **2018009154 (GSM)**.

Beveelt de **teruggave aan H. M.**, van het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent gekend onder het nummer **2018009153 (GSM)**.

Beveelt de **teruggave aan A. R. H.**, van het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent gekend onder het nummer **2018009152**.

Beveelt de **teruggave aan F. Z. en S. S.**, van de overtuigingsstukken neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent gekend onder de nummers **2018009150 en 2018008981**.

Beveelt de **teruggave aan S. S. M.**, van het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent gekend onder het nummer **2018008980**.

Beveelt de **teruggave aan A. H. M.**, van het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent gekend onder het nummer **2018008982**.

Beveelt de **teruggave aan A. R. S.**, van het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent gekend onder het nummer **2018008981**.

Beveelt de **teruggave aan Y. M.** van het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent gekend onder het nummer **2018008983**.

De kosten

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op 10.704,84 euro.

Laat de kosten van de elfde, de twaalfde, de dertiende, de vijftiende en de zestiende beklaagde gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten laste van de Staat, tot heden begroot op **537,06 euro**.

Veroordeelt de vierde beklaagde tot zijn eigen kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **85,80 euro**; ondeelbaar veroorzaakt door de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

Veroordeelt de vijfde beklagde tot zijn eigen kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **262,90 euro**; ondeelbaar veroorzaakt door de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.

Veroordeelt de zevende beklagde tot zijn eigen kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **71,50 euro**.

Veroordeelt de negende beklagde tot zijn eigen kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **317,90 euro**.

Veroordeelt de tiende beklagde tot zijn eigen kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **325,60 euro**.

Veroordeelt de veertiende beklagde tot zijn eigen kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **71,50 euro**; ondeelbaar veroorzaakt door de bewezen verklaarde tenlastelegging.

Veroordeelt de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de achtste, de negende, de tiende en de veertiende beklagde hoofdelijk tot de overige kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **9.032,58 euro**; ondeelbaar veroorzaakt door de bewezen verklaarde tenlasteleggingen in hoofde van de eerste, de tweede en de zesde beklagde.

Legt **iedere** veroordeelde, krachtens artikel 91, tweede lid van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, een vaste vergoeding op voor beheerskosten in strafzaken van **53,58 euro** (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 K.B. 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nr. 131/5 (B.S. 4 oktober 2018)).

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

De vordering van het federaal centrum voor de analyse van de migratiestromen, de bescherming van de grondrechten van de vreemdelingen en de strijd tegen de mensenhandel, instelling van openbaar nut

Gelet op de vrijspraak van de vierde, de elfde, de twaalfde, de dertiende, de vijftiende en de zestiende voor de tenlasteleggingen C4, C5, C6, C8, C9, D4, D11, D12, D13, D15 en D16 is de rechtbank niet bevoegd kennis te nemen van de vordering van deze burgerlijke partij in zoverre deze vordering is gesteund op de feiten onder de tenlasteleggingen C4, C5, C6, C8, C9, D4, D11, D12, D13, D15 en D16.

Verklaart de eis van de burgerlijke partij toelaatbaar en in de hierna bepaalde mate gegrond.

Veroordeelt de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de achtste, de negende, de tiende en de veertiende beklagde **hoofdelijk** om te betalen aan de burgerlijke partij het bedrag van **2.500,00 EUR**, te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 28 november 2018 tot vandaag, de gerechtelijke intrest tegen de wettelijke intrestvoet op hoofdsom en vergoedende intresten vanaf vandaag tot de dag van volledige betaling, en de kosten.

Veroordeelt de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de achtste, de negende, de tiende en de veertiende beklaagde **hoofdelijk** om te betalen aan de burgerlijke partij een rechtsplegingsvergoeding van **780,00 EUR**.

De overige burgerlijke belangen

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan wat betreft de bewezen verklaarde tenlasteleggingen.